



---

# Diari Oficial

---

## del

---

# Consell General

---

Núm. 4/2019 - 98 pàgines

Sessió extraordinària del dia 7 de febrer del 2019

---

El dia 7 de febrer del 2019, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicicle), el M. I. Consell General, en sessió extraordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 21/2019, que és el següent:

**1- Informe de la delegació del Consell General a l'Assemblea Parlamentària de la Francofonia (APF).**

**2- Informe de la delegació del Consell General a l'Assemblea Parlamentària de l'Organització per a la Seguretat i la Cooperació a Europa (OSCE-PA).**

**3- Examen i votació de la Proposta de reforma del Reglament del Consell General.**

**4- Examen i votació del Projecte de llei de conservació del medi natural, de la biodiversitat i del paisatge.**

**5- Examen i votació del Projecte de llei del Cos d'Educació.**

**6- Examen i votació del Projecte de llei de modificació de la Llei 17/2008, del 3 d'octubre, de la seguretat social.**

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Aleix Areny  
M. I. Sr. Gerard Alís Eroles  
M. I. Sr. Marc Ballestà Alias  
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau  
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà  
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset

M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot  
M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny  
M. I. Sr. Ferran Costa Marimon  
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig  
M. I. Sr. Antoni Fillet Adellach  
M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández  
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs  
M. I. Sra. Rosa Gili Casals  
M. I. Sr. Carles Jordana Madero  
M. I. Sr. Pere López Agràs  
M. I. Sr. Josep Majoral Obiols  
M. I. Sra. Maria Martisella González  
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora  
M. I. Sr. Antoni Missé Montserrat  
M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud  
M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells  
M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora  
M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés  
M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí  
M. I. Sr. Josep Pintat Forné  
M. I. Sra. Patrícia Riberaygua Marme  
M. I. Sr. Justo Ruiz González

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances; Maria Ubach Font, Ministra d'Afers Exteriors; Xavier Espot Zamora, Ministre d'Afers Socials, Justícia i Interior; Gilbert Saboya Sunyé, ministre d'Economia, Competitivitat i Innovació; Jordi Torres Falcó, Ministre d'Ordenament Territorial; Sílvia Calvó Armengol, Ministra de Medi Ambient, Agricultura i

Sostenibilitat; Eric Jover Comas, Ministre d'Educació i Ensenyament Superior; Olga Gelabert Fàbrega, Ministra de Cultura, Joventut i Esports; Carles Àlvarez Marfany, ministre de Salut i Eva Descarrega García, ministra de Funció Pública i Reforma Administrativa.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Maria Martisella González, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 9.35h)

#### **El Sr. síndic general:**

Bon dia a tothom.

Bé, abans de passar al primer punt de l'ordre del dia, només comunicar-los que hi ha hagut una demanda per alterar l'ordre del dia i començaríem per la delegació del Consell General a l'Assemblea parlamentària de la Francofonia, el seguiria l'informe de la delegació del Consell General a l'Assemblea Parlamentària de l'OSCE i el punt tercer de l'ordre del dia seria l'examen i votació del Projecte de Llei de modificació de la Llei 17/2008, del 3 d'octubre de la seguretat social. Després continuaríem en el mateix ordre que ja havíem establert.

Passem doncs al primer punt de l'ordre del dia.

### **1- Informe de la delegació del Consell General a l'Assemblea Parlamentària de la Francofonia (APF).**

Intervé la Sra. Patrícia Riberaygua Marme, presidenta de la delegació.

Teniu la paraula.

#### **La Sra. Patrícia Riberaygua:**

Gràcies Sr. síndic.

La delegació que tinc l'honor de presidir, i que està integrada per quatre consellers generals, les M. I. Sres. Sílvia Eloïsa Bonet i Carine Montaner, el M. I. Sr. Miquel Aleix i per mi mateixa, continua participant activament en els treballs que des del Consell General ens han confiat i prova d'aquesta implicació en les activitats de l'Assemblea Parlamentària de la Francofonia, d'ara endavant APF, rau en el present informe que us exposo seguidament.

L'APF és una organització parlamentària internacional que defensa l'Estat de dret, la democràcia i la salvaguarda dels drets humans, particularment en l'espai francòfon, així com els

valors de la Francofonia definits en la "Charte de la Francophonie".

La delegació del Consell General a l'APF, dita Secció andorrana, ha assistit, al llarg de l'any 2018, a diverses reunions d'aquesta organització, com són la Conferència de Presidents de la Regió Europa que va tenir lloc a Bucarest, la 44<sup>a</sup> Sessió anual de l'Assemblea General de l'APF que es va dur a terme al Quebec i la 31<sup>a</sup> Assemblea Regional Europa celebrada, com vostès ja saben, al nostre país, a Andorra.

En l'informe, que heu rebut hi figura detalladament la tasca realitzada per la Secció andorrana així com el resum de les reunions que s'han fet i dels documents que s'han aprovat durant l'any 2018. Avui davant d'aquesta Cambra exposaré breument el seu contingut.

Els dies 21 i 22 de maig va tenir lloc a Bucarest (Romania) la Conferència de Presidents de la Regió Europa en la que va participar la M. I. Sra. Carine Montaner, en la meua substitució.

En el decurs d'aquesta reunió es va presentar i defensar el tema i el programa que la Secció andorrana volia que es tingués en compte a l'hora de definir la temàtica en la que es centrarien tant les ponències com les activitats que s'havien de dur a terme durant la XXXI Sessió de l'Assemblea Regional Europa de l'APF, que ha tingut lloc durant l'octubre del 2018 a Andorra.

Així doncs, la Conferència de Presidents, amb el recolzament públic del Sr. Jean-Paul Wahl, Encarregat de missió Europa, es va aprovar per unanimitat que el tema central fos el que havia proposat la Secció andorrana, és a dir, "Le tourisme durable dans les pays de l'espace francophone: facteur de développement économique, environnemental et socioculturel". Així mateix, es va acordar que tinguessin lloc els tres debats proposats per la Secció andorrana a l'entorn d'aquest tema i que serien els següents:

- Tourisme durable, équitable, solidaire, responsable et social.

- L'éducation et la formation: des atouts essentiels du développement d'un tourisme durable..

Abans de finalitzar els treballs de la Conferència, es va aprovar per unanimitat una resolució sobre la situació de l'ús de la llengua francesa en les institucions internacionals anomenada, "Déclaration de Bucarest".

Pel que fa la Sessió anual: La Secció andorrana, integrada en aquesta ocasió per la Sra. Sílvia Eloïsa Bonet i per mi mateixa, va desplaçar-se a Quebec, per participar a la 44<sup>a</sup> sessió anual de l'APF que va

celebrar-se del 5 al 10 de juliol, i que va comptar amb la participació de més de 350 participants provinents de les quatre regions de la Francofonia.

En el decurs de la sessió anual de l'APF va reunir-se la Xarxa de dones parlamentàries, les quatre Comissions de treball i l'Assemblea General de l'APF.

Durant l'Assemblea General, la Sra. Michaëlle Jean, secretària general de la Francofonia, va exposar l'informe d'activitat de l'OIF, i juntament amb la Sra. Emilia Monjowa Lifaka, Presidenta de l'Associació Parlamentària de la Commonwealth i Vicepresidenta de l'Assemblea Nacional de Camerun, van presentar l'Avis que l'APF efectuaria a la 17<sup>a</sup> Cimera de la Francofonia, que va tenir lloc el mes d'octubre a Erevan (Armènia), sobre el tema "Vivre ensemble dans la solidarité, le partage des valeurs humanistes et le respect de la diversité: source de paix et de prospérité pour l'espace francophone".

El debat general, que va centrar-se en el tema "Les bones pratiques à l'ère du numérique", va ser iniciat amb un col·loqui sobre "Le numérique et l'intelligence artificielle au service des législateurs et législatrices et de leur population".

En el torn d'intervencions, en el qual hi vaig participar, vaig destacar, entre altres, que "les noves tecnologies de la informació i la comunicació han permès optimitzar l'accessibilitat dels ciutadans a les institucions, millorant-ne així la transparència".

Al final dels treballs, l'Assemblea General va adoptar 14 Resolucions: 5 de la Comissió política, 2 de la Comissió d'educació, comunicació i afers culturals, 2 de la Comissió d'afers parlamentaris, 3 de la Comissió de cooperació i desenvolupament i 2 de la Xarxa de dones parlamentàries: També es va aprovar la Déclaration de Québec sur le numérique.

Del 21 al 24 d'octubre, es va celebrar a Andorra la 31<sup>a</sup> Assemblea Regional Europa, que va comptar amb 84 participants provinents de 20 seccions; fet que va suposar un èxit de participació en la història de les Assemblees Regionals Europa, tal com va destacar el Sr. Jean-Paul Wahl, Encarregat de la Missió Europa de l'APF, durant el seu discurs de benvinguda.

Abans de tot permeteu-me, si us plau expressar el meu sincer agraïment al Sr. síndic i a la Sra. subsíndica d'haver acceptat que poguéssim organitzar l'Assemblea Regional Europa i la confiança que van disposar en la delegació per la seva organització.

El tema central, a proposta de la secció d'Andorra, va ser: «Le tourisme durable dans les pays de l'espace

francophone: facteur de développement économique, environnemental et socioculturel» i el treball es va estructurar en tres sessions temàtiques:

La primera sessió va ser "Tourisme durable, équitable, solidaire, responsable et social" on van intervenir la M. I Sra. Silvia Calvó, Ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat, el Sr. Albert Moles, Director General de FEDA, el Sr. Carles Miquel, Director de l'Oficina de l'Energia i el Canvi Climàtic del Ministeri de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat i el Conseller de Medi Ambient i Innovació al Comú d'Andorra la Vella, l'Hble. Sr. David Astrié.

En resum, van exposar l'impacte del turisme a Andorra i com s'han desenvolupat diferents plans i estratègies per protegir el medi ambient. Es va remarcar el treball dut a terme en la promoció del turisme d'estiu sostenible. També es va fer èmfasi a la gran tasca de recerca en el temes de mobilitat des de diferents institucions.

El canvi climàtic també va ser un tema abordat en la sessió i es va remarcar que s'està fent un gran esforç d'adaptació del país per poder atenuar els efectes i, en la mesura del possible, aprofitar-los.

L'objectiu és desenvolupar un turisme sostenible amb el propòsit de trobar l'equilibri just entre l'impacte econòmic, social i medi ambiental per garantir-ne la viabilitat a llarg termini responent a les necessitats dels visitants, dels professionals, del medi ambient i de la comunitat que acull.

Per acabar la primera sessió i en enllaç amb la mobilitat, el M. I. Sr. Gilbert Saboya, Ministre d'Economia, Competitivitat i Innovació, va fer una explicació del programa COMPIT: Programa acrònim de competitivitat, obertura, marca, projecte, innovació i transversalitat.

Seguidament vam poder efectuar una visita guiada a la Plataforma CityScope i el MIT Changing Places al vestíbul de Caldea amb les explicacions del Ministre Sr. Saboya, del Sr. Carles Aleix, Tècnic d'ACTUA, i del Marc Pons, director de la Fundació ACTUA Tech. Plataforma que permet fer simulacres, a través de metadades i de l'estudi del comportament dels visitants, de situacions concretes, com per exemple en temes de mobilitat, generació d'energia solar, etc., per tal de contribuir a l'anàlisi de les simulacions a través de les dades generades i aportant una altra perspectiva per tal de buscar solucions a la problemàtica plantejada.

La segona sessió va ser «L'éducation et la formation: des atouts essentiels du développement d'un tourisme durable», on van intervenir el Ministre d'Educació i Ensenyament Superior, el M. I. Sr. Eric Jover, la Sra. Sònia Figueras, responsable de

programes de la Fundació OMT Themis de l'Organització Mundial de Turisme de Nacions Unides, la Sra. Roser Daban, Directora de l'Escola Vatel d'ensenyament de Management d'Hosteleria-Turisme i el Sr. Francesc Poujarnisclé, Director de l'Escola de Formació de Professions Esportives i de Muntanya (EFPEM). Tots van ressaltar la importància de l'educació i la formació en el sector del turisme, formacions amb l'esperit del respecte del medi ambient.

La tercera i última sessió va ser « Défis et tendances du tourisme » on van intervenir el M. I. Sr. Francesc Camp, Ministre de Turisme, el Sr. Jordi Daban Alsina, Vicepresident dels serveis turístics de la Cambra de Comerç Indústria i Serveis i Director General de DAGUISA Hotels, el Sr. Josep Marticella, Director General d'Estacions de Muntanya Arinsal-Pal (EMAP SAU) i el Sr. Luc Alphand, ex esportista d'elit i ambaixador de les finals de la Copa del Món d'esquí alpí a GrandValira.

Tots ells van exposar com veien el futur del turisme i com, des de la seva perspectiva ho encaraven. Es va explicar que de l'estudi de les tendències turístiques es pot determinar tres eixos principals dels reptes d'aquest sector que es centren en l'aposta pel desenvolupament sostenible en mobilitat, qualitat d'allotjaments turístics i infraestructures d'oci i en qualitat de formació en les professions del sector.

Des d'aquí voldria donar les gràcies a tots els ponents, i especialment als quatre ministres que van intervenir, la Sra. Calvó, el Sr. Saboya, el Sr. Jover i el Sr. Camp, de la gran qualitat del contingut de les seves intervencions que van aportar elements essencials per a l'aprovació d'una resolució que trobareu en l'informe que se us ha enviat.

També voldria agrair als dos moderadors de les sessions de treball que van ser la Sra. Natàlia Rovira, encarregada d'estratègia i comunicació del Ministeri de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat, i el Sr. Jean Michel Armengol, Secretari General de la Comissió Nacional Andorrana per l'UNESCO i locutor a RTVA. Van aportar molt en l'organització dels debats i sé que no era fàcil fer ho davant l'Assemblea, a més en francès.

Permeteu-me també, agrair de tot cor al servei de la casa per la implicació tant professional que van fer possible que l'Assemblea Regió Europa fos un gran èxit., són el Sr. Erick Garasa, la Sra. Sabrina Martínez i la Sra. Ester Grau.

No voldria finalitzar aquesta síntesi de les actuacions de la Secció andorrana a les reunions de l'APF durant l'any 2018, així com al llarg d'aquesta legislatura, sense agrair, també, personalment als membres de la delegació per la seva dedicació i per

les seves contribucions enriquidores que han permès, una vegada més, que Andorra sigui considerada com un país dinàmic i amb un compromís ferm als valors de la democràcia i de la Francofonia.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Passem al segon punt de l'ordre del dia.

## **2- Informe de la delegació del Consell General a l'Assemblea Parlamentària de l'Organització per a la Seguretat i la Cooperació a Europa (OSCE-PA).**

Intervé la Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí, cap de la delegació.

Teniu la paraula.

**La Sra. Meritxell Palmitjavila:**

Gràcies Sr. síndic.

La delegació del Consell General a l'Assemblea Parlamentària de l'Organització per la Seguretat i la Cooperació a Europa (també coneguda sota les sigles d'OSCE-PA), integrada pels consellers generals, Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells, Pere López Agràs, Marc Ballestà Alias i per mi mateixa, ha assistit i participat en les sessions que han tingut lloc al llarg del 2018: la sessió d'hivern, celebrada a Viena el mes de febrer (el resultat del qual ja es va presentar en l'anterior informe), i la 27<sup>a</sup> Sessió anual que va tenir lloc el mes de juliol a Berlín.

El tema central de la 27<sup>a</sup> Sessió anual de l'OSCE-PA va ser: "La implementació dels compromisos de l'OSCE: el paper dels parlaments". A més de les tres resolucions principals adoptades per cadascuna de les tres comissions generals, en aquesta sessió es van analitzar 16 punts suplementaris. En concret, 5 es van traspassar a la Comissió política, 5 a la Comissió d'afers econòmics, 4 a la Comissió de drets humans. Finalment els 2 restants es van debatre directament al Plenari.

Els punts suplementaris van abordar diferents qüestions com ara la situació dels menors immigrants i el paper de l'OSCE i de la seva Assemblea Parlamentària per construir un marc protector eficient; la prevenció i la lluita contra el terrorisme, l'extremisme violent i la radicalització que condueixen al terrorisme o les violacions de drets humans i de llibertats fonamentals dins la Federació Russa, entre d'altres.

Adoptades la totalitat de resolucions i punts addicionals proposats, l'Assemblea va mantenir un intens debat entorn a la implementació dels compromisos de l'OSCE i el paper dels parlaments. Els estats van reflexionar sobre el fet que l'eficàcia de l'OSCE, a l'hora de garantir la seguretat i la cooperació, només es pot aconseguir amb el suport dels parlamentaris, que tenen un paper únic a l'hora d'adoptar i harmonitzar la legislació, supervisar l'activitat governamental i compartir les millors pràctiques internacionals.

Finalment el plenari va adoptar la Declaració de Berlín integrada per les tres resolucions aprovades per les comissions generals i els 16 punts addicionals tractats.

La Declaració exigeix el compromís dels principis fonamentals del dret internacional, els drets humans i l'Estat de dret consagrats a la Carta de les Nacions Unides i a la llei final de Helsinki. Insta als estats a renovar els esforços per resoldre els conflictes, amb especial atenció a Ucraïna, Geòrgia, Moldàvia i el conflicte de Nagorno-Karabagh.

Durant la Sessió anual els parlamentaris assistents van re-elegir al diputat georgià, Sr. Georges Tsereteli, com a President de l'OSCE-PA.

A banda de la Sessió anual, durant el 2018 també va tenir lloc la Sessió de tardor, concretament els dies 3, 4 i 5 d'octubre a Bishkek, el Kirgizstan, sota el títol "Promoure el diàleg segur a l'Àsia Central i més enllà".

La millora del diàleg en l'àmbit de la seguretat a l'Àsia Central, la lluita contra els nous reptes i les amenaces a les zones frontereres, la promoció de la cooperació mediterrània i l'enfortiment del compromís dels ciutadans en la construcció de societats segures van ser alguns dels temes que van centrar aquesta conferència parlamentària.

En aquest cas, la Delegació andorrana no hi va poder assistir per l'elevat volum de tasca legislativa en curs.

No voldria acabar aquest informe sense donar les gràcies a tots els tècnics que han fet possible el treball de la delegació i també donar les gràcies als consellers que hi han participat i que han col·laborat per dur a terme aquesta bona tasca a nivell de l'OSCE.

Gràcies Sr. síndic.

#### **El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Passaríem tot seguit doncs al que era el sisè punt que serà ara el tercer de l'ordre del dia.

### **3- Examen i votació del Projecte de llei de modificació de la Llei 17/2008, del 3 d'octubre, de la seguretat social.**

L'informe de la Comissió Legislativa d'Economia ha estat publicat en el Butlletí número 20/2019 del 4 de febrer.

Intervé per exposar l'informe de la comissió, la M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot, nomenada ponent per part de la comissió.

Teniu la paraula.

#### **La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:**

Gràcies Sr. síndic.

El 21 d'agost del 2018 va entrar a tràmit parlamentari el Projecte de llei de modificació de la Llei 17/2008, del 3 d'octubre, de la seguretat social, el relatiu als autònoms i en conformitat als articles 92 i 93 del Reglament del Consell General van presentar-s'hi esmenes a l'articulat. En concret 17 esmenes. 11 esmenes del Grup Mixt-PS, 4 esmenes del Grup Parlamentari Liberal, 1 esmena de la consellera general Sílvia Bonet, i una esmena del Grup Mixt UL-consellers generals independents de La Massana.

El Projecte de llei i les esmenes presentades van ser trameses a la Comissió Legislativa d'Economia el 6 de desembre. La setmana següent, el 14 de desembre, la comissió va nomenar-me ponent per aquest Projecte de llei.

Posteriorment la comissió va reunir-se els dies 4, 10, 18 i 25 de gener i l'1 de febrer del 2019 per analitzar, debatre i votar les esmenes presentades. Del total d'esmenes presentades: 3 esmenes van ser aprovades per unanimitat, 10 esmenes van ser transaccionades i aprovades per unanimitat, 3 esmenes van ser rebutjades i 1 esmena va ser retirada.

Finalment comentar i agrair que durant la tramitació d'aquest Projecte de llei el president del Consell d'Administració de la CASS, el Sr. Joan Miquel Rascagneres i la directora de la CASS la Sra. Joaquina Sol vinguessin a la comissió per comentar des del vessant purament tècnic alguns aspectes del Projecte de llei i de les esmenes presentades.

Moltes gràcies Sr. síndic.

#### **El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Pel Govern, té la paraula el ministre, Sr. Xavier Espot.

**El Sr. Xavier Espot:**

Gràcies Sr. síndic.

Amb el Projecte de llei que se sotmet avui a la votació d'aquesta Cambra, el Govern dona compliment a la resolució aprovada pel Consell General el maig del 2016, amb motiu del debat d'orientació política del Govern. Aquella resolució encomanava al Govern estudiar la possibilitat d'establir un nou règim de cotització per als autònoms en funció dels seus ingressos i no afectant a la sostenibilitat del sistema de seguretat social.

I aquest és l'objectiu principal del Projecte de llei que debatem avui: fixar un nou règim de cotització per als autònoms en base a dos paràmetres: el benefici obtingut per la seva activitat professional o empresarial i la xifra de negocis d'aquesta activitat.

Amb la reforma que tenim damunt la taula passem dels quatre trams de cotització actual -que van del 25% al 100% de la base de cotització, que és equivalent al salari mitjà- a set trams de cotització -que van del 25% al 137,5% de la base de cotització.

Què vol dir això a efectes pràctics? A Andorra hi ha avui, aproximadament, 6.500 persones que treballen per compte propi. Amb el sistema actual, d'aquests 6.500, 2.074 -menys d'una tercera part- es poden acollir a una cotització reduïda: és a dir, inferior al 100% de la base de cotització.

En canvi, amb el nou sistema, 3.329 autònoms de 6.500 -és a dir, més de la meitat- es podran acollir a algun tipus de cotització reduïda.

Amb el sistema vigent fins ara, la resta d'autònoms -amb independència de què guanyessin l'equivalent al salari mitjà o tinguessin uns beneficis molt elevats- cotitzaven el 100% de la base.

En canvi, amb la reforma proposada, uns 1.600 autònoms estarien avui cotitzant per sobre del 100% de la base de cotització, però mai més enllà del 137,5%, perquè tenen una renda neta o una xifra de negocis importants.

I això és el que garanteix -tal com ens encomanava el Consell General- que la sostenibilitat de la seguretat social no es vegi afectada per la reforma. Perquè allò que deixem d'ingressar per les cotitzacions reduïdes, es veu compensat per les cotitzacions d'aquells autònoms que estan per sobre del 100% de la base.

Més enllà de donar resposta a la resolució del Consell General, aquest Projecte de llei també aporta altres millores per als treballadors per compte propi.

Fins ara per exemple, en casos d'invalidesa derivada d'accident no laboral o malaltia comuna, la persona

autònoma havia de continuar cotitzant íntegrament a la Seguretat Social i en canvi ara la major part d'aquesta cotització, l'equivalent per a un treballador de la cotització empresarial, serà assumida directament per la CASS.

Així mateix, es crea un nou règim especial de cotització per a autònoms menors de 35 anys, per fomentar l'emprenedoria en què només hauran de pagar al tomb de 60 euros mensuals durant els dos primers anys d'activitat.

I, finalment i no menys important, es flexibilitzen definitivament els requisits d'accés a les pensions de viduïtat complint així un dels compromisos assumits a petició de la Federació de la Gent Gran d'Andorra.

En aquest sentit, amb 15 anys cotitzats a les dues branques serà suficient per poder percebre aquesta pensió. Fins ara calien uns anys mínims de carència; i també podran tenir accés a aquestes pensions les parelles de fet no registrades pel fet que un dels membres de la parella va morir abans de l'entrada en vigor de la Llei d'unions estables de parella del 2005.

Per tant, aquest Projecte de llei representa una clara millora de la cobertura social dels treballadors per compte propi, que representen una part indispensable del nostre teixit empresarial i del dinamisme econòmic i social del nostre país. Menys càrregues per als autònoms i més beneficis per a aquells que es troben en una situació menys afavorida. I tot això sense afectar evidentment de forma negativa la sostenibilitat del sistema.

Deixin-me recordar que aquesta ha estat la tònica de les diverses reformes impulsades pel Govern i aprovades pel Consell General en les dues últimes legislatures. Hem millorat la sostenibilitat del sistema de seguretat social: primer, amb unes primeres reformes que podríem qualificar d'urgents el 2012 i, més endavant, amb l'augment de les cotitzacions.

I aquesta millora de la sostenibilitat ha anat acompanyada d'una millora de la inclusió del sistema, permetent que col·lectius com les persones sense feina o els joves majors de 25 anys que continuen estudiant i encara no treballen puguin estar inclosos en el sistema de seguretat social a través de cotitzacions reduïdes.

Ara, les millores arriben per al col·lectiu dels autònoms, que tots coincidirem en assenyalar que és un col·lectiu molt dinàmic, que aporta molt a la nostra societat i que sovint rep ben poc a canvi.

És per això que demano el vot favorable d'aquesta Cambra al Projecte de llei que avui se sotmet a debat i a votació.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Obrim el torn dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jordi Gallardo, teniu la paraula.

**El Sr. Jordi Gallardo:**

Gràcies Sr. síndic.

Manifestar d'entrada que el nostre suport al Projecte de Llei presentat de modificació de la Llei 17/2008, del 3 d'octubre de la seguretat social, serà favorable.

Però, considerem que aquesta Llei no és suficient per resoldre tots els problemes que afecten el treball autònom del país. El Projecte de Llei no servirà per recuperar l'escandalós retard que acumula Andorra quant a regulació jurídica i protecció dels treballadors per compte propi, un retard que és producte, al nostre entendre, del desinterès que el Govern de DA ha tractat aquest col·lectiu durant els seus mandats. Aquest desinterès s'ha fet palès per la manca d'un impuls governamental fins ara que arriba tot just quan la legislatura està a punt d'acabar i es presenten projectes legislatius que pretenen recuperar el temps perdut. Tot i això, com hem dit inicialment, votarem que sí al Projecte perquè valorem el fet que per fi el Govern ha tingut a bé ocupar-se dels autònoms i perquè la nova Llei proposada conté aspectes que certament representen si més no un avenç en l'objectiu necessari i urgent de reduir el dèficit legislatiu que pateix Andorra en relació amb el treball a compte propi i perquè representa un pas endavant tot i que al nostre entendre encara insuficient.

Ens felicitem que el Govern hagi pensat en el treball autònom per millorar alguns dels aspectes i no solament, com ha succeït recentment, per augmentar les quotes de cotització d'una forma desproporcionada i clarament perjudicial per aquest col·lectiu. Un col·lectiu que sense dubte, tot i que el Govern ha tendit sistemàticament a ignorar, ha adquirit una importància extraordinària en el nostre mercat laboral i en conseqüència en el conjunt de l'economia andorrana.

De la rellevància creixent el treball autònom a Andorra n'és prova l'evolució registrada els darrers anys, així fa deu anys el nombre de treballadors per compte propi no arribava als 2.500 i avui en dia aquesta xifra supera amb escreix els 6.000.

Òbviament aquesta dinàmica expansiva del treball autònom ha provocat que aquest tipus de treball guanyi progressivament pes en el conjunt del mercat laboral a Andorra. Així fa deu anys el percentatge dels treballadors autònoms es situava al voltant del

5% del total dels treballadors; ara, ja arriba al 15%, una ràtio propera a la que hi ha a països com Espanya i França.

Per tant, estem parlant d'una força de treball molt significativa en el conjunt de l'ocupació que encara ho és més en determinats sectors com ara el de les activitats immobiliàries o el comerç però que també té un pes força rellevant en altres sectors com el de l'hoteleria o la construcció. Però el treball autònom no és rellevant només per això, sinó també perquè és clau en el futur que cal tenir present moltes activitats que necessàriament hauran de jugar un paper decisiu en el progrés econòmic del país com ara les vinculades al desenvolupament de les noves tecnologies que suportaran en molts casos en base al treball per compte propi.

És aquesta importància nuclear del treball autònom en el present i en el futur de l'economia andorrana la que justifica el nostre suport a aquesta Llei, que com he dit abans, els lliberals pensem que és insuficient però que sí que aporta algunes millores.

El més rellevant entre aquestes millores seria que la nova Llei modifica el règim de cotització de les persones que treballen per compte propi referenciant-lo segons un doble paràmetre indicatiu de la seva capacitat econòmica. Les rendes que obtenen per exercir la seva activitat empresarial o professional i la xifra de negocis vinculada a aquesta activitat. Aquest doble indicador que ja s'emprava en virtut de la disposició addicional quinzena de la Llei 17/2008, contribueix certament a la finalitat desitjable de diferenciar distintes bases de cotització en funció de la capacitat econòmica de les persones assegurades directes.

La insuficient discriminació de cotitzacions que mantenia la legislació vigent, es veia -i encara es veu- perquè la nova Llei no modifica aquest punt, agreujada pel fet que les bases de cotització del sistema s'estableixen en funció del salari mitjà cosa que perjudica als treballadors de la majoria dels sectors on es concentra l'activitat del treball per compte propi atès que el salari mitjà global està esbiaixat a l'alça per la més elevada retribució percebuda per sectors amb rendes salarials elevades com ara el sector financer. És això el que fa que la base de cotització resulti massa elevada pels col·lectius de treballadors autònoms que treballen en sectors amb menor capacitat de generació de rendes que alhora també són els que veuen més afectats quan l'increment de la base de cotització és tan notable com la que recentment ha aprovat el Govern.

Aquest problema derivat del càlcul de cotització sobre el salari mitjà total és un aspecte que, com hem

dit, la nova regulació proposada no modifica, tot i que el factor de no discriminació entre tipologies de treballadors sí que intenta afrontar. I aquesta és, al nostre entendre, la part més positiva de la nova llei, l'establiment d'una gama més àmplia dels percentatges que s'apliquen sobre el salari global mitjà per determinar la base de cotització de cada tipologia del treballador autònom en funció de la renda neta obtinguda i de la xifra de negoci assolida a través de l'activitat econòmica per compte propi.

És aquest fet, la ponderació dels beneficis que obtenen per la seva activitat empresarial o professional per compte propi i de les xifres de negocis assolides, el que significa sense dubte una millora en la direcció a obtenir una diferenciació més justa i equitativa en funció de la capacitat econòmica dels assegurats.

Un altre aspecte a destacar de la nova Llei que aporta és l'element clau per donar el nostre suport al Projecte de llei és la creació d'un règim especial per a les persones menors de 35 anys que exerceixen una activitat econòmica per compte propi dins dels dotze primers mesos d'activitat. Això significa un suport rellevant pel foment de l'emprenedoria, un factor clau pel nostre desenvolupament del país, situació que nosaltres compartim.

Per acabar, voldria remarcar que el nostre suport a aquesta Llei també es fonamenta en aquest impuls a les activitats joves i sobretot també a afrontar situacions que clarament eren injustes com la situació de les persones vídues que a partir d'ara, amb aquesta modificació de la Llei, podran cobrar la pensió d'invalidesa del difunt.

Els lliberals pensem, però, que tenim molt camí per recórrer, aquesta Llei és un d'ells, però pensem que encara caldria donar un impuls i un suport més gran a l'activitat del treball per compte propi.

Gràcies Sr. síndic.

#### **El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Pel Grup Parlamentari Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet, teniu la paraula.

#### **La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:**

Gràcies Sr. síndic.

El dia 5 de maig, després del Debat d'orientació política el Consell General va adoptar una resolució en la qual es demanava que s'estudiés la possibilitat d'establir la cotització de les persones que exerceixen una activitat per compte propi en funció dels seus ingressos o en funció del sou mitjà del sector.

Ningú posa en dubte de la necessitat de la mesura, degut al fet de les diferències que existeixen entre els sectors econòmics dels país. La crisi econòmica ha afectat de forma directa a molts dels sectors. A més, el nostre teixit empresarial es troba format per micro i petites empreses en quasi el 85%, moltes d'elles amb serioses dificultats per poder fer front a la cotització de la seguretat social que actualment es situa en 464 euros mensuals.

Calia fer alguna cosa i adaptar el cost de la cotització de la seguretat social a la seva capacitat econòmica o als beneficis obtinguts i a la xifra de negoci. Aquesta mesura més justa, tot i que no perfecta, equipara la despesa que cal afrontar per la seguretat social a la realitat de cada negoci o treballador per compte propi.

Tot i que és important la sostenibilitat del sistema de seguretat social, també és important la permanència del nostre teixit econòmic i que aquest sigui just per tots. La situació actual en la qual la crisi econòmica no acaba de desaparèixer, a on la creació de llocs de treball no són de la qualitat desitjada amb salaris que permetin cobrir les necessitats bàsiques, calen accions per fomentar l'emprenedoria, i aquesta passa sobretot per ajudar a les persones que s'animen a tirar endavant un projecte empresarial, i tot i que cal assumir el risc, aquest no es pot veure frustrat per costos difícils d'assumir sobretot a l'inici, o ajudar als treballadors per compte propi que amb la voluntat de reorientar la seva activitat econòmica i adaptar-la als temps actuals, amb innovació o nova tecnologia, es mereixen l'ajut i el suport que aquesta mesura els pot oferir.

Insisteixo en que cal ser conscients sobre la nostra realitat.

Aquesta no deixa de ser una bombolla d'oxigen per poder encarar una situació complicada econòmicament parlant.

Vaig presentar una esmena orientada a donar oportunitats a les persones que pateixen una discapacitat que cobren una pensió de la CASS tinguessin també l'oportunitat de ser emprenedores o treballadors per compte propi, sense morir en l'intent i que es poguessin acollir a les franges més baixes de cotització. Aquesta va ser acceptada.

Els altres grups han presentat esmenes que en el seu conjunt han millorat el text, però a més a més hi ha altres millores al text que ja han estat comentades tant pel ministre com pel Sr. Gallardo.

Motiu pel qual el meu vot serà favorable.

Gràcies Sr. síndic.



**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

També dins del Grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi, teniu la paraula.

**El Sr. Víctor Naudi:**

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de llei de modificació de la Llei de la seguretat social 17/2008, del 3 d'octubre, havia de ser una millora per la cotització dels treballadors per compte propi i finalment s'acabarà convertint en un handicap més.

La proposta presentada acaba sent una proposta feixuga de difícil aplicació. Hauria estat més àgil establir uns barems escalonats en funció de la declaració de l'IRPF tal com es fa a França. El Projecte de llei, lluny d'arreglar un problema en generarà d'altres ja que acaba perjudicant aquells treballadors que guanyen menys de 6.000 euros a l'any i que cotitzen per a res ja que no es poden beneficiar de les prestacions econòmiques de la branca general.

D'altra banda, únicament es cotitza sobre la branca general i es continua calculant la cotització de la branca vellesa del 12% sobre el sou mig.

La proposta no respecta el principi de proporcionalitat i de justícia que tothom pagui en funció del que guanya cosa que alhora hauria de beneficiar la sostenibilitat del sistema. S'ha deixat passar una gran ocasió per solucionar una problemàtica que continuarà vigent.

Per tot, el meu vot serà contrari al Projecte de llei presentat.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

També dins del Grup Mixt, pels consellers del PS, Sr. Gerard Alís, teniu la paraula.

**El Sr. Gerard Alís:**

Gràcies Sr. síndic.

Com venim sentint, el text a debat té per objecte modificar el sistema de càlcul de la cotització dels treballadors que efectuen una activitat per compte propi, tot el qual desenvolupant finalment el mandat efectuat en aquesta Cambra al Govern en ocasió del Debat d'orientació política de data 5 de maig del 2016.

Alhora s'efectuen modificacions puntuals que permeten resoldre disfuncions avui existents com ampliar els supòsits que permeten generar el dret a la pensió de viudetat, i es crea un nou règim especial per a joves emprenedors, tot el que d'acord amb el que els meus predecessors han exposat.

El treball en comissió ha permès millorar i corregir alguns aspectes tant del Projecte de llei, com del text original que eren més confusos. Entre altres, s'ha introduït via esmena la possibilitat de què persones que tinguin una invalidesa del grup 1 o persones que cotitzin en el règim especial de la seguretat social per a persones discapacitades, també puguin exercir una activitat per compte propi cotitzant amb la base més baixa.

De manera general creiem que el text compleix la vocació inicial establint un sistema de cotització de les persones que exerceixen una activitat per compte propi que té en compte la seva capacitat econòmica i, per tant, que fa cotitzar de manera més justa i ajustada als ingressos reals d'aquesta persona.

Sense perjudici d'això, caldrà estar atents a l'aplicació del nou sistema i corregir oportunament les disfuncions que puguin sorgir, si és el cas.

Únicament hem de lamentar que no s'hagi volgut tenir en compte l'esmena del PS per l'aproximació de drets amb les persones assalariades en matèria de baixa de maternitat i paternitat de manera que els autònoms no hagin de pagar la totalitat de la quota quan es troben en aquesta situació, aproximació que sí s'ha dut a terme pel que fa a les prestacions d'invalidesa derivades d'accident no laboral o malaltia comuna.

Em semblava oportú ampliar una major equitat entre col·lectius assalariats i persones que efectuin una activitat per compte propi també amb aquestes prestacions i defensar així el que em sembla un dret havent, però, prevalgut per a la majoria una circumstància econòmica en concret el cost que aquell canvi podria suposar.

Dit això, creiem que el text que sotmetem a debat aporta importants millores i sobretot més equitat en el sistema de càlcul de cotització dels autònoms, col·lectiu -com venim de sentir- molt important en el nostre teixit econòmic.

Per aquests motius els consellers del PS donarem suport al mateix.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

També dins del Grup Mixt, pels consellers d'Unió Laurediana-Independents de La Massana, Sr. Joan Carles Camp, teniu la paraula.

### **El Sr. Joan Carles Camp:**

Gràcies Sr. síndic.

Avui se sotmet a votació l'examen i votació del Projecte de llei de modificació de la Llei 17/2008, del 3 d'octubre, de la seguretat social.

Aquesta modificació de la Llei de la CASS neix arran de la resolució aprovada en el decurs del debat sobre l'orientació política global el Govern del 4 de maig del 2016.

Aquesta modificació de la Llei de la CASS, com és de tots sabuts, bé a acotar amb més precisió la disposició addicional quinzena de la Llei 17/2018, la qual ja permetia als treballadors per compte propi prèvia sol·licitud a la CASS, poguessin obtenir una reducció en la base de la cotització depenent del resultat de la seva xifra de negoci.

També és flexibilitza i es clarifica alguns altres requisits de la Llei de la CASS del 2008 tals com les pensions de viduïtat i la definició de les persones que realitzen una activitat per compte propi.

Aquesta modificació de la Llei de la CASS, segons Demòcrates per Andorra, s'efectua tenint en compte la sostenibilitat del sistema, la sostenibilitat de la CASS. I permeti'm que els hi digui als Demòcrates per Andorra que de sostenibilitat de la Llei de la CASS no n'hi ha cap. Així mateix ho reconeixia el cap de Govern en el debat sobre l'orientació política global del Govern de Demòcrates per Andorra el 4 de maig del 2016, i com a mesura correctora immediata, tal com ho comunicava abans el Sr. ministre, proposava un increment de les cotitzacions d'un 2% de més. Malgrat aquest increment de cotització és de tots sabut que el nostre sistema de seguretat social és deficitari, tant en la branca general com en la branca de jubilació.

Els consellers d'Unió Laurediana-Independents de la Massana estem perplexos que tan sols s'efectuï o es porti a terme a debat en aquesta Cambra aquesta petita reforma de la Llei de la CASS, sobretot després de la informació aportada durant el debat d'orientació política.

I és que senyores i senyors, ja han passat gairebé 3 anys i estem igual o millor dit, no estem igual, estem pitjor.

Quina sostenibilitat del sistema tenim si cada any la branca general té 40 milions de dèficit? Segons els demòcrates, quina sostenibilitat tenim del sistema si com vostès també reconeixen a la branca de jubilació com més punts adquireixen els nostres

afiliats més dèficit es genera al futur. I com vostès diuen textualment, per tant, s'havien d'augmentar les cotitzacions en el futur. I no ens enganyem, no fem discursos populistes, governi qui governi caldrà tornar-ho a fer o caldrà revisar, aleshores el preu del punt o caldrà endarrerir l'edat de jubilació.

Em permetran, els demòcrates que els hi digui que gairebé tres anys més tard, amb els coneixements que vostès tenen, aquesta reforma de la CASS és molt i molt tímida.

No sabem si aquesta tímida modificació de la Llei de la CASS correspon a algun petit analgèsic pels treballadors per compte propi.

No sabem si és que no volen tancar la capsa de caramels davant de la funció pública.

No sabem si és que no volen dir a la resta de la població que hauran d'endarrerir la seva edat de jubilació, és a dir que hauran de retirar-se més tard, hauran de treballar més aquests.

No sabem si s'haurà de rebaixar el preu del punt, que això vol dir que haurem de cobrar menys quan ens jubilem.

I com diuen vostès, no encarar aquest debat, no dir la veritat a la societat, és enganyar-la, és així. I així ho han dit vostès. El que vostès no diuen als ciutadans és que no saben quins són els interessos concrets que Andorra necessita. Que no saben els reptes del país, que no han efectuat els estudis d'impactes que llancen cada compromís internacional que adquirim. Que en aquesta darrera legislatura s'han aprovat més d'un centenars de lleis. Que en l'anterior legislatura, governada també per Demòcrates per Andorra amb una àmplia majoria que haguessin pogut encarar tota aquesta problemàtica se'n van aprovar gairebé 150. Que moltes les hem hagut de revisar dels darrers 4 anys, i de les darreres que hem votat segurament també les haurem de revisar.

Tot això comporta una inseguretat jurídica flagrant. Amb aquest desplegament legislatiu la inversió estrangera no es troba còmoda. I és que sense seguretat jurídica i sense creixement econòmic, només estem abocats a un increment de les cotitzacions, a una rebaixa de les prestacions, i a un increment de les bases impositives.

Senyores i senyors consellers, els presents d'aquesta Cambra som sabedors que aquesta reforma no resol els problemes estructurals de la Llei de la CASS. Som sabedors que tampoc resol els problemes de fons de la Llei de la CASS.

Vostès, els demòcrates, que fa anys que tenen el diagnòstic, i com ens van dir fa tres anys, haguessin pogut encarar el debat i l'haguessin pogut encarar

encara més la primera legislatura que tenien més majoria. No encarar-ho com vostès mateixos van dir és enganyar a la societat, en definitiva defugir de governar.

Malgrat tot, amb l'objectiu d'estimular els treballadors per compte propi, votarem favorablement aquesta reformeta de la Llei de la CASS.

Gràcies Sr. síndic.

#### **El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Pel Grup Demòcrata, té la paraula la consellera, Sra. Patrícia Riberaygua.

#### **La Sra. Patrícia Riberaygua:**

Gràcies Sr. síndic.

Avui sotmetem a aquesta Cambra l'aprovació del Projecte de llei de modificació de la Llei 17/20018, del 3 d'octubre, de la seguretat social, com sabeu la llei de modificació de la cotització dels autònoms.

La Llei que modifiquem va estar aprovada l'any 2008 i des d'aquell any els treballadors per compte propi, dits també autònoms, cotitzen tots, petits i grans, d'un sector o d'un altre sobre un salari mitjà calculat per la CASS de tots els sectors.

Des d'aleshores, els autònoms van obrir un debat centrat en el fet que era injust cotitzar sobre el salari mig. Alguns petits empresaris que fossin del sector que fossin es trobaven amb el fet d'haver de cotitzar sobre un salari que molt sovint no guanyaven. Vist aquesta problemàtica, es va posar en funcionament la reducció de cotització al 75%, al 50% o al 25% amb modalitats diferents per accedir-hi. Això va semblar que no era prou per ser més justos en les cotitzacions segons la capacitat econòmica de cada autònom.

Aran d'aquest neguit totes les conselleres i consellers vam votar una resolució en la sessió d'orientació política del Govern del maig del 2016 que s'encomanava a Govern que estudiï la possibilitat d'establir la cotització de les persones que realitzen una activitat per compte propi a la CASS en funció dels seus ingressos o en funció del sou mig per sector i tenint en compte un mínim de cotització prenent en compte la sostenibilitat del sistema. D'aquí la llei que avui debatem, llei que el ministre Espot, i li voldria agrair, va venir a presentar per esvaïr dubtes en comissió d'economia el 5 d'octubre de l'any passat.

Amb aquesta Llei s'aconsegueix el demanat a la resolució, doncs s'aconsegueix que es recapti una

suma relativament similar a la que s'està recaptant ara a la CASS. Sí Sr. Camp, vostè ha dit que farem més forat a la CASS amb aquesta modificació. No és cert. Vull dir, té la memòria econòmica que ens va adjuntar el ministeri amb la Llei i la suma de la recaptació dels autònoms és quasi bé igual.

De fet el règim de cotització de les persones que treballen per compte propi es referencia segons un doble paràmetre, segons la seva capacitat econòmica, que és el benefici i la xifra de negocis. D'aquesta manera pensem que és molt més just. Aquesta modificació s'ha pogut fer ja que aquests dos conceptes es troben regulats i declarats en el nostre marc fiscal. El Sr. Gallardo deia que fèiem tard. Vull dir, havíem de posar en marxa tot el marc fiscal i l'IRPF, ja teníem l'IAE, l'IRPF i etcètera per poder saber el que guanyava cada autònom i per poder calcular la seva cotització. Abans no es podia fer, no declaraven, els autònoms no declaraven.

Es creen amb aquesta Llei 6 trams de cotització diferents, que van del 25% fins el 137,5%, com a explicat el ministre.

Amb aquesta llei també, dins de la dinàmica de foment de l'emprenedoria s'ha creat un nou règim especial per a les persones menors de 35 anys, és a dir, persones joves que realitzen una activitat econòmica per compte propi dins dels 24 primers mesos d'activitat tindran la possibilitat de cotitzar com ho fan ara els estudiants d'entre 25 i 30 anys, i doncs la base de cotització es correspondrà al 55% del salari mínim mensual oficial. Amb aquest nou règim creiem que pot fomentar que gent jove que volen crear nous negocis i que tenen projectes interessants, especialment en sectors d'activitat que potser no existeixen ara mateix, puguin gaudir d'aquesta cotització més econòmica per ajudar el llançament del negoci.

També s'han introduït canvis per la pensió de viduïtat demanats per la gent gran. Canvis necessaris ja que generaven ambigüitats.

Durant el debat de les esmenes en comissió vam tenir dubtes sobre temes molt tècnics i vam tenir la sort que el president de la CASS, el Sr. Jean Michel Rascagneres i la directora de la CASS la Sra. Joaquina Sol, van venir a la comissió d'economia a esvaïr aquestes qüestions. Els hi vull agrair la seva disposició envers nosaltres.

El treball en comissió ha sigut molt fructífer i constructiu com ja hem pogut escoltar. La majoria de les esmenes s'han pogut transaccionar i així hem pogut aportar millores en el text.

El Sr. Camp diu que és una petita reforma, una reformeta, fins i tot ha dit. Doncs, a mi m'agradaria que el Sr. Camp digui a tots els autònoms que

podran i realment cotitzaran segons el que guanyen i segons la xifra d'afers, els hi respongui que això és una petita reforma. És una reforma que demanaven fa molts anys des de l'aplicació de la llei del 2008, és una reforma que sobretot els petits autònoms demanaven. I avui la tenim aquí.

És una pena que aquesta Llei no sigui aprovada per unanimitat per les mateixes raons que acabo de dir, perquè aquesta Llei estava molt esperada pels petits autònoms.

I ho sento molt Sr. Naudi que no pugui votar la Llei i que no hagi fet esmenes per poder millorar, ja que pensa que s'havia de fer d'una altra manera, o haguéssim estat encantats de poder debatre les vostres esmenes en comissió.

Per tot l'exposat, el Grup Demòcrata votarà a favor de la Llei.

#### **El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Obrim un segon torn d'intervencions.

Per part del Govern, Sr. Xavier Espot.

#### **El Sr. Xavier Espot:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, i sigui dit per endavant, doncs, agrair el vot favorable de totes les formacions polítiques d'aquest important projecte de llei, un projecte de llei esperat, doncs, per un col·lectiu del nostre país, que tradicionalment ha estat especialment perjudicat en l'àmbit de la seguretat social. I lamentar, evidentment, doncs, que el Sr. Víctor Naudi es desmarqui d'aquest consens i voti desfavorablement, sobretot tenint en compte, doncs, que ell ha estat una de les persones que ha estat més insistent -i ho dic en el bon sentit de la paraula- per tal que poguéssim portar a terme aquesta reforma de la cotització dels autònoms i que, a més a més, va secundar una resolució del Consell General en base a la qual, doncs, s'ha elaborat aquest Projecte de llei.

Si em permet, doncs, respondré una mica a les seves afirmacions en primer lloc i després respondré la dels altres intervinents.

Vostè, Sr. Naudi, ha fet una sèrie d'afirmacions genèriques en el sentit que aquest Projecte de llei suposava un handicap més, que era una proposta feixuga, que era una proposta de difícil aplicació i jo no puc estar d'acord amb vostè.

Jo crec, doncs, que és una proposta que és raonable, que és una proposta que a diferència del que diu vostè respecta el principi de proporcionalitat i el principi de justícia social, perquè efectivament,

tothom pagarà en funció del que guanya. I jo crec, doncs, que en aquest sentit el contingut d'aquest Projecte de llei és clar. El règim de cotització dels treballadors autònoms vindrà referenciat d'acord amb un doble paràmetre que és perfectament indicatiu de la capacitat econòmica dels autònoms, que són d'una banda els beneficis que obtenen per exercir la seva activitat empresarial o professional, i d'altra banda la xifra de negocis vinculada a aquesta societat.

No veig que hi hagi altres dos paràmetres que siguin més indicatius i més fiables precisament, doncs, del principi segons el qual tothom ha de pagar en funció del que guanya. I per tant, des d'aquest punt de vista no acabo d'entendre el seu raonament. I no l'acabo d'entendre sobretot perquè vostè jo crec que no ha estat capaç tampoc de posar damunt de la taula una proposta alternativa. Jo crec que aquesta argumentació que vostè ens ha fet avui, tindria la seva raó de ser si vostè paral·lelament o al costat hagués presentat una proposta menys feixuga, més fàcil d'aplicar o que suposés menys handicaps, representen les seves paraules. I n'he estat al cas.

Per tant, jo reafirmo que aquesta és una bona proposta. És una proposta perfectament aplicable, i vostè sap que si ens vam allargar una mica, doncs, a l'hora de presentar-la és precisament, doncs, perquè necessitàvem el compromís de la Caixa Andorrana de Seguretat Social que aquesta proposta realment es podria aplicar i, per tant, doncs, reafirmo i reitero que el seu vot desfavorable, des del meu punt de vista no està justificat.

Pel que fa a les afirmacions del Sr. Jordi Gallardo puc estar d'acord amb ell en el sentit que teòricament o conceptualment aquesta Llei no deixa de ser insuficient, o que en tot cas, evidentment, sempre queda molt camí per recórrer en el reconeixement de l'estatus i dels drets de les persones que fan una activitat per compte propi. Evidentment, nosaltres no hem dit mai que això sigui una fita o una meta final que s'hagi aconseguit i que, per tant, haguem assolit la perfecció. Simplement del que es tractava aquí, doncs, és de resoldre una problemàtica concreta que teníem damunt la taula, una reivindicació històrica dels treballadors autònoms i aquest Projecte de llei no pretén res més que això. I crec que ho aconseguim d'una forma àmpliament satisfactòria.

Dit això, evidentment, doncs, totes aquelles altres mesures que en el futur es puguin anar analitzant i considerant que són positives, doncs, per consolidar i per ajudar als nostres treballadors per compte propi i les activitats emprenedores, evidentment, sempre gaudiran del suport d'aquest Govern i del grup parlamentari que li dona suport.

Vostè també ha fet una crítica Sr. Gallardo, en el sentit, doncs, que es presentaven els projectes legislatius quan finalitzava la legislatura, i en certa forma suposo que ha volgut donar a entendre que hi havia una connotació electoralista. Aquesta és una crítica, doncs, que se'n està fent molt darrerament, i jo el que li he de dir una vegada més, i no m'agrada incidir en aquesta qüestió perfectament respectuós dels tempos parlamentaris i de la necessitat que des dels grups parlamentaris es puguin treballar els projectes de llei. Però aquest Projecte de llei es va presentar, si no recordo malament, el mes de juny o juliol passat i, per tant, quan encara quedaven molts mesos per acabar la legislatura. Altra cosa, doncs, és que el puguem aprovar avui. Però això en tot cas, és responsabilitat dels consellers generals d'aquesta Cambra. I li dic, doncs, respecto plenament que s'hagi allargat durant aquests mesos, però crec que el Govern el va presentar en un moment correcte, en un moment idoni, i després, evidentment, doncs, de tota una sèrie de treballs i de càlculs econòmics que ens garantissin efectivament, doncs, que amb aquesta reformai no només aconseguíem la finalitat que tothom pagués en funció del que guanya, sinó també que garantissin la sostenibilitat del sistema.

I finalment Sr. Gallardo vostè també ha dit que havíem increment escandalosament les cotitzacions durant les dues legislatures que nosaltres hem governat. I en aquest sentit, doncs, jo no puc estar-hi d'acord. Haver incrementat les cotitzacions 2 punts en 8 anys quan mai abans s'havien incrementat i sabedors de les dificultats que tenim a mitjà i llarg termini respecte de la sostenibilitat del sistema de pensions, a mi no em sembla que es pugui titllar d'un increment de les cotitzacions. Però en qualsevol cas, si vostè suposo que també reconeix que tenim un problema de sostenibilitat del sistema de pensions, si vostè considera que hi ha mesures alternatives que puguin resoldre aquest problema de sostenibilitat del sistema de pensions sense passar per l'increment de les cotitzacions, doncs, evidentment les escoltarem amb molta atenció.

Pel que fa al Sr. Gerard Alís, simplement volia respondre-li a la manifestació segons la qual ells lamentaven que no haguéssim equiparat els drets dels autònoms en relació a la baixa de maternitat i de paternitat. I en aquest sentit, jo el que li puc dir és que des del Govern i des del grup parlamentari que li dona suport, no ens oposem a poder treballar i analitzar aquesta possibilitat que aniria també en la línia que apuntava el Sr. Gallardo i que jo secundo, doncs, de donar més empara i donar més drets als treballadors autònoms.

Dit això, jo penso que una mesura d'aquestes característiques que va més enllà del que era

l'objecte pròpiament del Projecte de llei, el que requereix, doncs, és uns càlculs econòmics fiables al darrere. Només l'ampliació de les baixes de maternitat i de paternitat que hem fet en virtut del Codi de relacions laborals que suposen algunes setmanes més d'ampliació, ja tenen o ja suposen una càrrega econòmica de 3 milions d'euros anyals per la Caixa Andorrana de Seguretat Social. I per tant, des d'aquest punt de vista jo crec que totes aquestes mesures són ben vingudes, es poden treballar, es poden analitzar, però no es poden aprovar per la porta del darrera i a corre-cuita per via d'esmena, sinó que requereixen, jo crec, un treball detallat i un càlcul econòmic al darrere que precisament, doncs, garanteixi aquesta sostenibilitat del sistema de la seguretat social.

I finalment, pel que fa al Sr. Joan Carles Camp, jo el que he de dir, doncs, que m'ha semblat una intervenció que s'escapava completament de l'objecte del Projecte de llei que avui discutim i que, des del meu punt de vista, està completament equivocada.

Per dos motius, primer perquè nosaltres no hem pretès mai que aquest Projecte de llei tingui com a finalitat resoldre la problemàtica de la sostenibilitat del sistema de seguretat social. Sempre hem dit, de la mateixa manera que ho vam dir amb el Projecte de llei de modificació de la CASS que es va aprovar la setmana passada, que del que es tractava era de resoldre una problemàtica puntual i una reivindicació històrica en matèria de cotització dels autònoms. Això per un costat.

I d'altra banda, perquè crec que si a algú no se li pot fer el greuge de no haver reconegut que tenim un problema de sostenibilitat del sistema de seguretat social, i d'haver posat les primeres mesures encaminades a resoldre aquest problema, és aquest Govern i el grup parlamentari que li dona suport.

No cal que li recordi totes les mesures, i n'hem parlat abans. Per exemple l'increment per primera vegada de les cotitzacions, això és una primera mesura. L'establiment per llei de l'obligació a través dels pressupostos generals de l'Estat de cobrir el dèficit de la CASS, això també és una mesura que va en el sentit de garantir la sostenibilitat del sistema de seguretat social, i a més a més, jo crec que sempre hem estat molt honestos i molt transparents en el sentit de dir que evidentment això no era tampoc una resolució completa del problema i que entre tots ens havíem de donar la mà per intentar d'una vegada per totes aportar les solucions definitives a la garantia de la sostenibilitat del nostre sistema de seguretat social. I a més a més hem dit que creiem que les mesures que van en aquesta direcció són precisament les que durant aquesta legislatura ha

presentat el Consell d'Administració de la CASS, amb el vot gairebé favorable de tots els seus membres i inclòs el representant dels pensionistes.

Per tant, jo ja entenc Sr. Camp que vostè doncs ara, segurament s'ha de distanciar molt de nosaltres i forma part d'una escenificació pròpia d'una promesa electoral que vindrà molt aviat, però sí que crec doncs que aquest discurs que vostè ens ha fet avui, doncs no tocava.

A més a més quan vostè diu aquesta llei no compleix i en aquest sentit reprenc el que li ha dit la consellera Riberaygua, com vostè diu que aquest projecte de llei no compleix amb el principi de garantir la sostenibilitat, jo no hi estic d'acord, i els remeto a la memòria econòmica detallada que vam acompanyar aquest projecte de llei.

Amb la distribució dels trams actuals, dades de l'any 2017, es recapta en concepte de cotitzacions dels autònoms mensualment, 2.442.000 euros. I amb el nou sistema i amb la distribució dels nous trams es recaptaran 2.455.000 euros. Li puc garantir, i no és mèrit meu sinó que és mèrit dels tècnics de la CASS, que no era senzill establir un nou règim de cotització amb nous trams, que permetés assolir xifres tant aproximades com les que tenim avui, i per tant doncs que no tinguéssim un excés, o diguem una menor recaptació que realment posés en perill aquesta sostenibilitat.

Per tant doncs també crec que aquesta afirmació que vostè ha fet és relativament injusta.

**El Sr. síndic general:**

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

**El Sr. Xavier Espot:**

I per acabar, sí acabo Sr. síndic. I per acabar ja sé que vostès són bastant reiteratius en els seus arguments i en qualsevol debat sempre han d'introduir coses o qüestions que jo crec que no tenen res a veure amb el debat que estem mantenint, com per exemple la qüestió de les mesures d'impactes. Crec que si hi ha mesures d'impacte en aquesta llei, realment hi són, i em remeto a aquesta memòria econòmica. Per tant, vostè no pot dir que el Govern n'hagi presentat aquest projecte de llei d'una forma seriosa, raonable, quantificada i estudiada. Hem anat a fer un estudi d'impacte de tots i cadascun dels 6.000 i escaig treballadors autònoms per saber quant recaptem ara i quant recaptarem amb el nou sistema, i vostè sap doncs que això és el que ha allargat el fet de què no haguem pogut presentar aquest projecte de llei fins al darrer any de la legislatura.

Per tant, jo crec que l'absència d'estudis d'impacte en qualsevol cas, no es pot aplicar a aquest projecte de llei i després també...

**El Sr. síndic general:**

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

**El Sr. Xavier Espot:**

...permeti'm que li digui que aquesta repetició dels arguments segons els quals hem aprovat tantes lleis a corre cuita i de manera precipitada, jo no ho comparteixo.

Aquestes 150 lleis aprovades a les quals vostè hi ha fet referència, suposo que es referia a aquesta legislatura i a la passada, li puc garantir que moltes d'aquestes lleis han comportat millores substancials en les condicions i en la qualitat de vida dels nostres ciutadans.

Per tant, aquestes afirmacions genèriques, a mi em sembla que no obeeixen a la realitat i a més a més li vull recordar que d'aquestes 150 lleis aprovades, moltes d'aquestes lleis també les van aprovar consellers per exemple d'Unió Laurediana que formaven part del nostre grup parlamentari la passada legislatura.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

El Sr. Gilbert Saboya volia intervenir... d'acord.

Obrim un segon torn dels grups parlamentaris.

Pel Grup Liberal, Sr. Jordi Gallardo.

**El Sr. Jordi Gallardo:**

Gràcies Sr. síndic.

Breument, perquè com he dit abans, a nosaltres ens sembla que avui estem aportant una millora al conjunt de treballadors per compte propi, però també no ens hem d'estar de dir el que hem volgut manifestar des del Grup Parlamentari Liberal, i amb aquesta resposta ho faria conjuntament, tant a la intervenció del ministre com de la Sra. Riberaygua.

Quan nosaltres diem que anem tard, ens referim a què i a més a més el ministre ho ha reconegut que és una demanda històrica aquesta necessitat, i que arriba al final de la legislatura. No ho hem dit amb clau electoral, ha arribat quan ha tocat. La llei està entrada el mes de maig i s'ha hagut de fer el treball oportú en el si de la comissió. Però al ser una demanda històrica, el que nosaltres lamentem és que

el problema que han volgut resoldre és només des del punt de vista de la cotització dels autònoms.

I la problemàtica dels autònoms va més enllà d'aquest fet puntual, i d'aquí la nostra crítica, pel fet de dir que hem resolt un dels problemes que tenen els treballadors per compte propi en aquest país, i que per tant doncs hem perdut una oportunitat perquè s'ha perdut tota aquesta legislatura. Si vol podem repartir responsabilitats a tothom, no els hi estic atribuint a vostès exclusivament, però és una demanda com vostè ha dit ministre, històrica, però no només aquesta del salari o de la cotització sinó també de la problemàtica o de la manca de suport als ulls dels propis treballadors per compte propi en aquest país que reben per part de l'Administració, en aquest cas del Govern. I per això nosaltres hem insistit en el fet de dir, resollem un problema o resollem algunes de les situacions que fins i tot són injustes i d'això ens en felicitem, però la problemàtica i les necessitats dels treballadors per compte propi van més enllà. I per això d'aquí hem anunciat que era insuficient, tot i que aplaudíem el que avui estàvem fent.

I només una puntualització, quan jo deia cotitzacions a l'alça o no sé quina és la paraula que ha utilitzat exactament. No em referia en general sinó em referia a l'impacte que té sobretot la cotització que han de fer els autònoms, i justament els recents dies des de la mateixa PIME; doncs han denunciat aquest impacte que ha tingut per un treballador per compte propi, el fet que continuïn estar lligats, i serà així, encara que sigui en part, el salari mitjà. No em referia a la decisió que es va prendre en el seu dia per augmentar la cotització per intentar afrontar aquest problema de sostenibilitat de la CASS, que nosaltres no hem amagat ni hem defugit aquest debat mai. Durant aquesta legislatura, jo mateix vaig fer l'oferiment i ho vaig dir i no hi ha hagut resposta per part del Govern de què si volien tractar aquest tema de la sostenibilitat de la CASS, fora de la precampanya, i això ho vaig dir molt mesos abans de què estiguéssim amb precampanya fins i tot, doncs què es podia fer. Que nosaltres fèiem aquesta proposta que estàvem disposats a afrontar aquesta problemàtica. Això va ser poc després de la compareixença del consell d'administració de la CASS, on ja va posar en coneixement quines eren les mesures que s'havien d'afrontar. Nosaltres vam fer aquesta proposta i aquí estem, esperant. I no hi ha hagut retorn per part del Govern. Per tant, no defugim aquest debat, sabem que és una problemàtica. Estem disposats a parlar-ne fins l'últim dia i segurament durant la campanya electoral i més enllà tocarà afrontar-ho de manera responsable i de manera realista, i amb els números, i amb propostes

que siguin assumibles tant pel teixit dels treballadors com pel teixit empresarial del país.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Molts gràcies.

Pel Grup Mixt, Sra. Sílvia Bonet, no hi ha intervenció...

Sr. Víctor Naudi.

**El Sr. Víctor Naudi:**

Gràcies Sr. síndic.

Bé doncs primer de tot he de dir que abans el ministre recordava que tots van estar d'acord amb aquesta proposta d'acord, i és evident que aquests dos darrers anys he insistit molt en la problemàtica, per solucionar la problemàtica de la cotització als autònoms, però bé, el sistema que avui es vota no m'acaba de satisfer i en coherència doncs no hi puc estar d'acord.

Entenc que és un venç en relació amb el que hi havia, però bé, continua sent un pedaç. S'augmenten a set franges de cotització, més enllà del que hi havia, però per mi no es respecta el principi de proporcionalitat. I finalment es continua indexant sobre el sou mig i no es té en compte el tema de les pensions.

Jo entenc, la meua forma de veure i no vaig presentar esmenes perquè segurament en la meua forma de veure caldria haver presentat un text alternatiu i evidentment a les alçades de la legislatura i amb els mitjans de què dispo, doncs se'm feia difícil.

En tot cas, jo el que defenso és una cotització proporcional, hi hauria d'haver una base mínima i evidentment per garantir la sostenibilitat i també les prestacions de malaltia, però hauria de ser proporcional i amb el conjunt del 22%, no solament la branca malaltia sinó també les pensions. Perquè molts autònoms tenen dificultats, hi ha de petits que necessiten pagar poc, però n'hi ha d'altres que tenen una situació més lleugera i també es volen garantir unes pensions de futur, i en aquest sentit jo crec que, respectant el principi de solidaritat de la CASS, aquests autònoms estarien disposats a pagar molt més i evidentment hi hauria d'haver un topall a l'alça perquè hi ha d'haver solidaritat però també no s'hauria de sobrepassar un cert sostre, però aquesta proporció faria que garantiria també el futur de les pensions. I vostès això no ho han tocat, i no ho han tocat perquè segurament en el fons consideren o pretenen encara doncs fomentar els plans de jubilació privats. I jo entenc que el tema de les

pensions, una de les solucions passa per a què aquests 5.500 treballadors per compte propi...

**El Sr. síndic general:**

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

**El Sr. Víctor Naudi:**

Ja vaig acabant.

...puguin cotitzar proporcionalment amb els seus guanys i això existeix i es fa arreu, i una mica com heu fet ara, doncs es podria cotitzar sobre la base de l'any passat, però regularitzant-ho de forma proporcional amb aquest 22% al final de l'exercici, i no tantes complicacions. Tots fem una declaració d'IRPF, i els guanys per cada autònom estan declarats, i per tant seria molt més fàcil que tot això que han fet.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Pels consellers del PS dins del Grup Mixt, Sr. Alís.

**El Sr. Gerard Alís:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

Molt breument, només en relació a la qüestió d'equiparació de prestacions de les persones que cotitzen per compte propi i els assalariats.

Com vostès saben la llei del 2008 de la CASS, el que feia és obligar a cotitzar totes les persones en el sistema de seguretat social, inclús els autònoms i equiparava les prestacions que aquesta cotització donava.

El que passa és que sabem clar que a la pràctica això no es dona pel fet que hem explicat, que malgrat aquests estar obligats a cotitzar en base al sou mitjà, amb les matisacions que ara s'aporten i les ponderacions, a l'hora de rebre una prestació, baixa per malaltia, incapacitat, prestació de paternitat o maternitat, es veu reduïda considerablement aquesta base perquè se'ls hi retira íntegrament la quota que els hi correspon pagar.

El nostre interès era aportar majoritat, i de fet el Sr. ministre ha compartit que comparteix aquest principi, de fet, per això hi ha una modificació en el text que equipara aquesta actuació en matèria de prestacions d'invalidesa.

El que nosaltres fèiem és anar un pas més, anar un pas més i que això també es donés en qüestions de baixa de maternitat, de paternitat i de risc per a l'embaràs, sabent que hauríem d'arribar també a la

situació de què quan una persona està en una baixa de malaltia, que s'ha donat al cas i sabem de casos de què és una situació dramàtica perquè vostès saben que com s'ha dit, hi ha molts autònoms amb uns nivells molt diferents, es queden gairebé sense ingressos perquè la prestació que es calcula en base al salari mitjà, i la retirada de la cotització dona uns ingressos molt variis.

En tot cas, el que podem compartir, i el que crec que és totalment desplaçat és que digui que hem introduït per la porta del darrera aquesta modificació. No és així. Vostès han fet una proposta, un projecte per equiparar un dret, nosaltres hem ampliat això perquè creiem que és de dret, i si hi hagués hagut voluntat política real, s'hagués pogut estudiar això i veure si realment té un impacte o no aquesta situació.

Vull creure, vostès saben que per definició, els autònoms no són els que més apuren les baixes per malaltia o de maternitat, i en tot cas, sí que era un dret que hagués permès aportar altres beneficis com la conciliació en matèria de maternitat o paternitat, que seria un benefici per aquests.

Per tant, la qüestió no és si té un cost econòmic o no, és qüestió de si volem reconèixer un dret, si volem equiparar una situació i el que queda palès i ja és habitual amb això, és que front a drets per DA sempre preval les qüestions més econòmiques.

Moltes gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Pels consellers d'Unió Laurediana-Independents de la Massana, Sr. Joan Carles Camp.

**El Sr. Joan Carles Camp:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

Intentaré respondre tant a la Patrícia Riberaigua com al Sr. ministre. De totes maneres gràcies per les seves explicacions.

Potser no m'he explicat prou bé o potser vostès no m'han volgut interpretar o potser no m'han volgut entendre quan jo els hi he dit que aquesta modificació de la llei de la CASS segons els Demòcrates s'efectua tenint en compte la sostenibilitat de la CASS.

Quan jo em refereixo tenint en compte la sostenibilitat de la CASS, em refereixo tenint en compte la sostenibilitat de la CASS amb tota la globalitat.

Sé que amb aquesta petita modificació d'aquesta llei, sí que té un efecte neutre, sí que manté la



sostenibilitat, però manté la sostenibilitat a canvi de continuar tenint una doble barra de mesurar la CASS respecte als treballadors per compte propi amb els assalariats. El Sr. Gerard Alís els hi acaba de comentar.

Quan un treballador per compte propi està de baixa pel motiu que sigui, aquest treballador ha de continuar pagant la cotització íntegra a la CASS. Sí Sr. ministre, és així. Quan un treballador per compte propi està de baixa perquè s'ha fet mal, ha de fer això. I això és una doble barra de mesurar. No estan considerats iguals referent a la CASS els treballadors per compte propi que els assalariats.

Per tant doncs, això els hi volia dir.

Després diu que m'he escapat del debat, que tinc una visió equivocada. No senyors, no, permeti'm que els hi digui que no tinc cap visió equivocada. El sistema de la seguretat social s'aguantava fins a l'època en èpoques de creixement, perquè l'economia i el teixit econòmic estava en positiu, creixia cada any i es podia aguantar per si sol. Per això no es va entrar amb dèficit en la branca general i en la branca de jubilació a la seguretat social, perquè el sistema creixia cada any. Però hem canviat d'un model d'Estat econòmic, i avui en dia el nostre creixement econòmic doncs varia molt depenent de la normativa que creem aquí. I si no som capaços de crear seguretat jurídica, i per això li feia referència a les 150 lleis del primer mandat de DA i a les més de 100 lleis del segon mandat de DA. Vostès veient doncs que s'està canviant de model econòmic, vostès que fa vuit anys que governen, haguessin hagut de ficar les mesures escaients i necessàries per preveure que el nostre sistema no entrés més en dèficit. Aquesta és la nostra explicació. I després vostè ha dit que el Govern es farà càrrec dels dèficits, que aquesta és una altra mesura. Sí senyors, el Govern es farà càrrec dels dèficits, però aquests càrrecs aniran repartits via impostos, i tornarem a tenir cada vegada un país menys competitiu perquè si l'hem de repercutir via impostos, haurem d'incrementar les bases impositives i el nostre teixit econòmic cada vegada serà menys competitiu, i sent menys competitiu vol dir doncs ser menys atractius de cara als nostres clients i fer menys caixa.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Pel Grup Demòcrata, hi ha intervenció...

No hi ha intervenció...

Sr. ministre.

**El Sr. Xavier Espot:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

Intentaré ser breu.

Pel que fa a les manifestacions del Sr. Jordi Gallardo, jo crec que estem substancialment d'acord, potser amb alguns matisos o en alguna qüestió que jo no he acabat d'interpretar prou bé, però penso que efectivament estem d'acord en el sentit de què hi ha tota una sèrie de demandes històriques que s'han d'anar acollint, que hi ha altres problemes als quals han de fer front els treballadors autònoms que no resollem en aquesta llei, tot i que tampoc en veig cap d'imminent i concret que no haguem resolt, però segurament en sorgiran en els temps futurs i per tant, els haurem de resoldre i en aquest sentit, li reitero la mà estesa d'aquest Govern i del grup parlamentari que li dona suport per tal de poder anar en el mateix sentit que vostès.

Jo sí que voldria recordar però, no és que avui amb aquesta llei resollem per primera vegada un problema dels autònoms, i en aquest sentit també crec que és important tenir una visió retrospectiva. Vull recordar que la passada legislatura entre aquestes 150 lleis a les quals es refereix el Sr. Camp, n'hi va haver una que em sembla que també és molt important que és la que va establir per primera vegada els trams de cotització reduïts. I per tant això ja va ser un primer pas important en el sentit de què aquells treballadors autònoms que tenen menys ingressos, que tenen menys capacitat econòmica, disposessin d'un règim beneficiós.

Per tant jo crec que si fem una anàlisi global, jo crec que a poc a poc, de forma progressiva, de forma raonable, de forma calculada hem anat millorant les condicions i els drets inherents als treballadors per compte propi del nostre país.

La qüestió que també ha apuntat el Sr. Gallardo i el Sr. Naudi en el sentit de què el fet de cotitzar o que les cotitzacions estiguessin vinculades al salari mitjà, potser no acabava de ser el millor sistema existent. Hi puc estar parcialment d'acord però la veritat és que malgrat haver-hi donat tombs la CASS el Govern i aquesta Cambra, no hem acabat de trobar un paràmetre de càlcul millor que el salari mitjà, fins i tot quan ens vam plantejar i recordo alguna pregunta que em va fer el Sr. Naudi de prendre salaris mitjans per sectors, també vèiem que conduïa resultats injustos perquè per exemple, el salari mitjà del sector on s'inclou per exemple el sector bancari, és un salari mitjà molt elevat, però també hi ha professionals dins d'aquest sector que tenen ingressos molt petits, perquè per exemple petites asseguradores, o petits diguem autònoms que no treballen dins del sector bancari, doncs tenen un

salari que no es correspon amb la mitja d'aquell sector concret.

Per tant, jo crec que malgrat evidentment tot és perfectible, aquest paràmetre del salari mitjà, com a mínim no n'han trobat un de millor que ens permeti substituir-lo i per tant, des d'aquest punt de vista el Govern també ha volgut ser prudent.

I pel que fa al debat de la sostenibilitat del sistema de pensions, és una evidència que aquest debat en la seva globalitat i d'una forma relativament definitiva, i dic relativament perquè al final doncs no sabem quines seran les circumstàncies econòmiques i socials dintre de vint o 30 anys. Però està clar que tenint en compte els estudis actuàrials i les previsions que tenim a vint anys vista, cal prendre mesures serioses i de molt calat que fins ara no s'han adoptat. Hem anat en el sentit d'adoptar-les però evidentment hem de fer un pas endavant molt més significatiu.

Per tant, jo celebri que tant el Grup Parlamentari Liberal, i així ho he entès, i el Grup Parlamentari d'Unió Laurediana i d'Independents de la Massana reconeguin aquest problema i per tant, se sumin al Govern i al grup parlamentari que li dona suport en aquest sentit i que a més a més estiguin disposats a poder parlar i espero doncs també a donar suport a les mesures que s'hagin d'acabar adoptant malgrat potser algunes d'aquestes mesures no agradaran a tots els nostres ciutadans.

Per tant, des d'aquest punt de vista tinguin ben present que la nostra mà està ben estesa i que comptem doncs, amb la seva col·laboració en el futur si és que mai nosaltres tinguéssim la responsabilitat de governar. Si fos al revés i fossin vostès que tinguessin la responsabilitat de governar també poden tenir molt present que disposaran de la nostra col·laboració en aquest sentit.

Pel que fa al Sr. Víctor Naudi jo crec doncs que girem al torn del mateix. Jo crec que la reforma respecta el principi de proporcionalitat. Vostè precisament fa referència a l'IRPF i justament un dels paràmetres de càlcul serà la renda neta d'activitats econòmiques i és en base a la qual es tributa en concepte d'IRPF, per tant doncs, aquestes dades d'IRPF seran necessàries per poder calcular en quin tram de cotització se situa a partir d'ara cada treballador autònom i per tant, jo crec que la seva oposició... -segueixo insistint i respecto molt la seva postura- però segueixo considerant que la seva oposició no està suficientment fonamentada.

Pel que fa al Sr. Gerard Alís, jo crec que per canviar una mica de l'habitual doncs estem bastant d'acord. I permeti'm que li digui, jo quan li he dit que ho han introduït per la porta de darrera no ho he dit en cap mal sentit, jo ho deia una mica... si vol li diré que ho

han introduït per via d'esmena i d'aquesta manera doncs potser no té aquesta connotació negativa que vostè ha interpretat.

Jo el que sí que li vull dir, i quan li parlo del fet que s'hagi introduït per via d'esmena, no ho faig com un greuge sinó que el que vinc a dir és que precisament tenint en compte que el sistema està amb tensió, que tenim un problema a mitjà i a llarg termini de sostenibilitat del nostre sistema de la seguretat social penso que quan s'adopten mesures que van en el sentit d'ampliar drets i per tant doncs, que comporten un cost econòmic addicional pel sistema de seguretat social no les podem adoptar a la lleugera i, per tant, no les podem adoptar de forma precipitada, i adoptar-les per via d'esmena evidentment els tempos del debat parlamentari són acotats, jo crec que suposa adoptar aquestes mesures de forma precipitada sense el càlcul econòmic al darrera que és absolutament imprescindible. Des d'aquest punt de vista, jo penso que quan hi ha propostes d'aquestes que penso que són positives potser el que s'ha de fer és posar-les damunt la taula abans fins i tot que s'entri a tràmit parlamentari el projecte de llei i això ens permetria doncs dur a terme aquests càlculs i eventualment si això és assumible incorporar aquestes mesures en el projecte de llei.

I després, jo crec que ha fet una afirmació que és molt reveladora del seu pensament polític, de la seva ideologia política, que evidentment respecto plenament però que no compartim des de Demòcrates per Andorra, i és que vostè ha dit en un moment: *"La qüestió no és si té un cost econòmic sinó només si suposa un reconeixement de drets"*. Això és molt maco Sr. Gerard Alís, jo puc estar-hi plenament a favor. Evidentment nosaltres també estem a favor d'anar en el sentit de reconèixer i ampliar els drets de les persones més desfavorides del nostre país, però els diners no cauen de l'aire del cel i per tant, l'ampliació i el reconeixement de drets normalment sempre tenen un cost econòmic associat, i això no vol dir que haguem d'estar en contra per principi, i això no vol dir -com vostè diu- que nosaltres només prenem en compte la vessant economicista. Nosaltres prenem en compte les dos vessants, és a dir, quan volem anar en el sentit de reconèixer més drets, d'ampliar drets, hem de ser conscients que això té un cost econòmic, i aquest cost econòmic al final l'acabem repercutint en tots i cadascun dels ciutadans perquè es finança amb els impostos que paguen els nostres ciutadans, amb les càrregues socials que paguen els nostres ciutadans i des d'aquest punt de vista jo crec que un exercici responsable és prendre en compte aquests dos paràmetres, i això no vol dir donar més importància

a un paràmetre o un altre, però crec que tots dos paràmetres s'han de tenir en compte. En tot cas, aquesta és la nostra forma de veure les coses.

I pel que fa finalment al Sr. Joan Carles Camp, ja ho he dit, mà estesa en aquest debat i en l'adopció de mesures per garantir a llarg termini la sostenibilitat del nostre sistema de la seguretat social, i particularment la sostenibilitat de la branca de jubilació, però crec que si volem fer aquest exercici de forma consensuada i responsable, el que no podem dir Sr. Camp és tot i res. El que no podem dir és, tenim una doble barra de mesurar i per tant doncs hem d'equiparar els treballadors autònoms amb els treballadors assalariats sabent el cost econòmic importantíssim que això suposaria per la seguretat social. El que no podem dir és que no havíem de posar tants impostos o que la nostra dinàmica impositiva ha estat incorrecta i que per tant doncs ens havíem de mantenir amb la pressió fiscal anterior al 2009, i al mateix temps dir que tenim un problema de sostenibilitat de la seguretat social o que tenim un problema de sostenibilitat de les finances públiques del nostre país.

Jo crec que els discursos que fa vostè, que és un bon orador, des del meu punt de vista són massa conceptuals, i des del meu punt de vista el que aporten és solucions senzilles a problemes complicats, i els problemes complicats no tenen solucions senzilles Sr. Camp, per tant, jo entenc perfectament que vostè tingui una determinada forma de veure les coses, una visió segurament més a la dreta que la nostra i que, per tant, vostè no estigui d'acord segurament amb la pressió fiscal que tenim actualment o vostè no estigui d'acord amb l'increment de les cotitzacions de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, però el que no pot dir és defensar això i per un altre costat defensar que hem d'incrementar sense cap tipus de límit els drets dels treballadors autònoms o qualsevol tipus de prestació. Jo crec que a la vida s'ha de triar i s'ha de defensar un determinat model amb els seus avantatges i amb els seus inconvenients, perquè no podem voler o defensar el millor de tot. Fent això jo crec que el que estem fent és generant expectatives als nostres ciutadans que després no podrem complir i per tant, frustrar encara més als nostres ciutadans i que els nostres ciutadans cada cop creguin menys en la classe política.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Sr. Gilbert Saboya.

**El Sr. Gilbert Saboya:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, abundant una mica en la part final de l'exposició del ministre Espot i amb aquesta idea de què quan es ve al Consell i es formula un discurs ha d'anar una mica més enllà de la profunditat que un pot tenir en el bar de la cantonada quan fa la seva reunió de poble, a La Massana per exemple, i jo li he portat també unes dades sobre sostenibilitat que potser poden, no dic contradir-li, però potser donar un punt d'inflexió a la seva opinió sobre la sostenibilitat i que han fet els diferents governs de DA per intentar assegurar-la, i com que vostè té una visió de conjunt, tant de la visió de les pensions com de la visió de la branca de sanitat, em permetreu doncs un petit balanç de les dos coses. Amb la visió de pensions les reserves han augmentat des de fa vuit anys, i per tant, estem en un nivell de reserves superior i el ministre Espot ja en la seva intervenció d'abans ja ha subratllat que el Govern de DA és l'únic que en el seu moment ha pres la responsabilitat d'augmentar les pensions i crec que a més ho va fer d'una manera molt curosa en el teixit emprenedor i empresarial ja que el que vam fer és traspassar la carga dels dos punts que es van augmentar en les pensions reduint-los en la part de sanitat...

**El Sr. síndic general:**

Sr. Saboya li queda un minut.

**El Sr. Gilbert Saboya:**

I per tant, des d'aquest punt de vista també s'ha fet amb molta cura des de la posició empresarial.

I segona, permeti'm recordar-li que l'increment de despesa sanitària que és la segona part, que vostè diu que s'aguantava per si sola, no s'aguantava per si sola, s'aguantava perquè els ingressos pujaven a ritmes de 7 i 8% anuals, però és que la despesa sanitària també pujava a ritmes de 7 i 8% anuals. Sàpiga que des del 2001 al 2005 pujava al ritme del 9% anual, la despesa sanitària; del 2005 al 2009 -un altre mandat anterior- al 10% anual; i del 2009 al 2011 -el mandat que ens va precedir- al 7,5% anual. Vostè sap de quant ha augmentat la despesa del 2011 al 2018 en temes anuals?... 0. Per tant, algunes coses per la sostenibilitat, ja ho dic per inflexionar el seu discurs, també ho haurem fet.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Obriríem un tercer torn d'intervencions.

Pel Grup Liberal, no hi ha intervenció...

Dins del Grup Mixt, Sr. Gerard Alís.

**El Sr. Gerard Alís:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només una petita precisió que volia fer en relació al que s'ha dit.

Vostè diu que parlem d'ampliar drets... Jo crec que estem parlant d'equiparar drets, i vostè sap que el que estem fent amb aquesta diferenciació que a la pràctica es produeix entre les prestacions dels autònoms i dels assalariats és carregar a costelles dels autònoms allò que el col·lectiu dels assalariats està rebent. Per tant, parlem d'equiparar drets.

Vostè diu que s'han de fer reflexions sobre sostenibilitat del sistema. Podem fer tots els números que vulguem però sempre hi ha per darrera una voluntat política i tenint en compte que els autònoms cotitzen per això, per tant, se'ls hi hauria de revertir aquesta cotització que aporten.

Llavors, per això insisteixo, no hi ha hagut voluntat política i crec que vostè no pot venir aquí dient que fent propostes, propostes que queden bé de carrer o de cara a la galeria no tenint en compte les mesures de solidaritat.

Miri, jo crec que no són vostès un clar exemple durant aquesta legislatura del malbaratament de diners públics amb projectes faraònics que no han arribat a res i, en tot cas, sigui el ministeri que sigui són col·legiats com vostè sap i sempre diu. En tot cas, aquí parlem d'un dret que dèiem que era necessari i s'hagués pogut fer l'esforç. És això el que critico. Sí, s'ha introduït en període d'esmena però podia haver-hi l'esforç per treballar-ho.

No em sembla... i parlo de memòria i potser em corregirà, que la memòria econòmica del Projecte de llei faci un gran estudi sobre l'impacte que tindrà l'ampliació d'aquesta equiparació en matèria de prestacions per invalidesa. Però en tot cas, es podia fer i no em semblava tan complicat, i no suposa que aquest cost fos tan gran quan, insisteixo, la premissa bàsica no és una ampliació sinó una equiparació a persones que cotitzen per tenir aquest dret.

Moltes gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

També dins del Grup Mixt, Sr. Joan Carles Camp.

**El Sr. Joan Carles Camp:**

Sí, gràcies.

Intentaré replicar les respostes dels senyors ministres.

Potser no m'han entès bé. És a dir, quan jo els estic dient que els treballadors per compte propi cotitzen a la seguretat social, en el tema de la cotització sí que tenen les mateixes obligacions que els assalariats perquè cotitzen amb el 22% del salari mig, independentment si després tenen bonificacions, o no, depèn del resultat de la seva xifra de negoci però, a l'hora de percebre les prestacions per baixa doncs, continuen cobrant el 75% però han de continuar pagant el percentatge. Per tant, em refereixo a aquest tema.

Vostè diu que no apporto solucions, i vostè em diu que sí que en porta... Sí, les que vostè porta és que una vegada que tenim un dèficit a la seguretat social, aquest dèficit que tenim a la seguretat social el compensem via l'ingrés del pressupost general de l'Estat. Quan més dèficit puguem tenir al pressupost general de l'Estat doncs, segurament haurem d'incrementar les bases impositives perquè sinó vostès van reconèixer que cada any s'estan generant amb la branca general a l'entorn de 40 milions d'euros. No m'he inventat jo aquesta xifra, la va dir el Sr. cap de Govern el 4 de maig del 2016 i segons altres estudis s'atansa gairebé a 60 milions, i ha volgut agafar la seva data perquè és la més propera amb el seu sentit.

El Sr. Gilbert Saboya em diu que faig comentaris de reunió de poble i de sostenibilitat... Miri, jo no sé si faig debats de reunió de poble, però vostè de vegades sembla que tingui lapsus també, i ara li en diré un. Vostè m'acaba de dir que les reserves per les pensions de jubilació han incrementat... Sí, Sr. Gilbert Saboya, han incrementat, ja ho sabem. Però, pot dir també vostè a la ciutadania quant han incrementat els passius ocults d'aquestes reserves que han incrementat? Això no ho diu! En això vostè, en aquest cas, també té un petit lapsus.

I vostè em diu que la despesa sanitària augmentava però que estava absorbida. Això ja ho sabem! Estava absorbida per l'increment del teixit econòmic del Principat d'Andorra. Ja sabem que cada vegada doncs caldrà que destinem més diners a la branca general perquè tots tenim la sort de viure més i tenim una sanitat de qualitat.

Però, vostès tornen a tenir un altre lapsus, van tenir una Resolució en el primer Debat d'orientació política de la setena legislatura, del segon mandat de DA, doncs que vostès es comprometien en revisar totes les ineficiències entre la CASS, el SAAS i el sistema de salut i tot això afecta a la branca general. I, sap on està aquesta Resolució? El més calent està a l'aigüera... És aquí on està!

Llavors, per tant, vostè no em vingui a dir que jo tinc lapsus. En puc tenir, evidentment, sóc humà però vostès també per molt govern dels millors que siguin també s'erren.

I amb el tema de la seguretat social potser el que caldria era fer un pacte d'Estat entre totes les forces polítiques i que això fos sostenible a futur. I com els he dit a l'inici de la meua primera intervenció amb un Govern de vint-i-dos ho tenien molt més fàcil i tampoc van fer-ho, i vostès sabien que sortíem d'una crisi i sabien que el sistema d'ajudes socio sanitàries anava incrementant. Per tant, és això el que els hi recrimino.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, no hi ha intervenció...

Pel Govern, Sr. ministre.

**El Sr. Xavier Espot:**

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Alís, pàgina 14 de la memòria econòmica. En relació amb la modificació de l'apartat 4 de l'article 105 de la Llei de al seguretat social, l'increment dels drets a favor de les persones que exerceixen una activitat per compte propi en el sentit de què la Caixa Andorrana de Seguretat Social pagui la part empresarial en cas de prestacions d'invalidesa derivades d'accident laboral o malaltia comuna, comportarà una disminució dels ingressos de l'entitat parapública de 47.000 euros anyals a la branca general, i de 39.000 euros anyals a la branca jubilació si es tenen en compte les dades actuals.

Per tant Sr. Alís, no digui que aquesta mesura concreta que va en el sentit d'ampliar o de reconèixer més drets no està degudament quantificada en la memòria econòmica.

Dit això, jo crec que en el fons tant amb el Sr. Alís com amb el Sr. Camp estem reduint aquest debat a una mateixa qüestió i és, jo crec, una qüestió al tomb de la qual girarà el proper debat electoral, i és la següent, és a dir: tothom que vulgui defensar posant el seu programa electoral o introduir en qualsevol projecte legislatiu una mesura que vagi en el sentit de consolidar drets, d'incrementar drets, de millorar drets... Ho podem dir com vostès vulguin! Jo crec que com a mínim ha de tenir l'honestedat de dir quina és l'altra cara de la moneda, i l'altra cara de la moneda no és altra que disposar de més ingressos per poder fer front a aquest increment dels drets.

Per tant, Sr. Camp, si vostè considera que no hi ha d'haver doble barra de mesura, jo conceptualment puc estar d'acord amb vostè en aquest sentit i que per tant, doncs, els treballadors autònoms des de la perspectiva de les baixes se'ls ha de tractar com la resta d'assalariats, vostè quantifiqui el que això suposa -ja li dic jo que suposa molts milions d'euros- i digui com pagarem això, perquè paral·lelament vostè crec que no està d'acord ni en pujar els impostos, ni en pujar les cotitzacions a la Caixa Andorrana de Seguretat Social. Per tant, solucions miracle no n'hi ha, i el que crec és que qualsevol formació política que aspiri a governar com a mínim ha de fer aquest exercici de responsabilitat.

I això també val pel Partit Socialdemòcrata. A mi em sembla molt bé, i estic conceptualment també a favor, que puguem fer extensiva la baixa de maternitat i la baixa de paternitat als treballadors autònoms però calculem-ho i diem com ho finançarem. I evidentment no hi ha miracles ni a Andorra, ni arreu. Si volem més ingressos per poder finançar aquestes despeses o aquesta ampliació de dret, això passa evidentment per més impostos o per més cotitzacions a la CASS. La nostra visió? Som els únics que ho han dit clarament, nosaltres no estem a favor ni d'incrementar els impostos i per poc que puguem incrementarem les cotitzacions a la Caixa Andorrana de Seguretat Social només per fer front a aquest debat de la sostenibilitat del sistema de seguretat social. Per tant, des d'aquest punt de vista el que no prometem són coses que no puguem complir i crec que tots hauríem de caminar cap aquesta dinàmica.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Gerard Alís.

**El Sr. Gerard Alís:**

Sí, gràcies. Molt breument.

Ja li he dit que no recordava exactament el que deia la memòria però, en tot cas, l'estudi existeix i s'hagués pogut fer perfectament per qüestions de la prestació de maternitat perquè les dades la CASS les disposa.

En tot cas, jo sí que vull comentar una cosa. Vostè diu que finançar això passa per incrementar ingressos... Bé, potser passa per gestionar millor. Faré un exemple, quan en ocasió del pressupost fem esmenes per reduir 30.000 euros o 40.000 euros amb qüestions d'assessorament i tal... Recordo ara, del

pressupost del Fons de reserva de jubilació, però en tot cas també hi ha fets similars a la CASS, vostès diuen que això en comparació al volum no és res. Però, és clar, vostè m'acaba de dir que aquests 30 o 40.000 euros equivaldrien al que suposaria aquesta assignació de drets en matèria de pensions d'invalidesa. Potser s'hagués hagut de fer el càlcul.

En tot cas, el que vull dir és que potser es pot gestionar millor i, insisteixo i torno al que he dit a l'inici, és una qüestió de voluntat i crec que aquí la voluntat ha sigut a mitges.

És l'única constatació que vull fer.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Joan Carles Camp.

**El Sr. Joan Carles Camp:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

Potser no se m'ha entès bé. Joestic dient que hi ha una doble barra de mesura, noestic dient entre els treballadors per compte propi i els assalariats. Els uns perceben unes prestacions i els altres no. Les obligacions tothom les té.

El company Gerard Alís li ha dit que segurament doncs gestionant millor, corregint certes ineficiències, potser no cal dintre la CASS, però potser dintre del SAAS que tenim uns salaris que no sabem d'on vénen. Potser podríem ajudar en algun tema.

I després... Escolti, és que potser també es necessitarien unes compensacions entre els treballadors per compte propi i els assalariats? No entenc per què uns han de cobrar i els altres no, què no paguen els dos el mateix?

És que jo francament no els entenc! O és que potser els assalariats també haurien de cotitzar mentre estan de baixa? O és que potser per fer-ho més correcte haurien d'obligar a què la part patronal cotitzés aquesta baixa?

Fiquin tots els elements sobre la taula, no carreguin solament sobre un sector. Hem d'agafar el tema amb tota la globalitat. Aquí és on ve el problema. Només estem focalitzant per intentar tapar els forats. Semblem la brigada de les carreteres aquí.

Per tant, doncs, jo li demano, siguem seriosos.

Gràcies.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

El Sr. Gilbert Saboya m'ha demanat la paraula.

**El Sr. Gilbert Saboya:**

Bé, ara vindré amb la brigada dels números, perquè vostè està amb la brigada de les carreteres i aquest discurs tan fàcil i tal, però és clar. Aquí s'ha de venir documentat, Sr. Camp. Aquí s'ha de venir documentat, també.

Vostè sap quan era la transferència del SAAS? Perquè és clar, vostè va traient els temes ara perquè vostè creu que hi ha un soroll al carrer que les despesa sanitària està "desmadrada". Jo li he dit la despesa sanitària, com ha evolucionat els darrers 6 anys, 0% d'augment, per primera vegada. La despesa sanitària havia doblat en els últims 15. I no faig una acusació dels gestors abans, la despesa sanitària ha doblat a tots els països desenvolupats en els últims 15 o 20 anys.

Però vostè acaba de dir la despesa del SAAS, 37 milions a l'any 2000, 80 l'any 2010 -transferència al SAAS- 89 ara. Compari. De 37 a 80 milions, de 80 a 89.

Sr. Pere López, si vostè vol entrar al debat estaré encantat. Si vol li dic les xifres per lustres o per mandat, si vol: 9% del 2001 al 2004, 11% d'augment anual del 2005 al 2008, 6% anual del 2009 al 2010, 1% anual del 2011 al 2017.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Sr. Espot.

**El Sr. Xavier Espot:**

Sí, molt breument Sr. síndic, només per dir que, efectivament, penso que una de les palanques que s'ha d'emprar si es volen ampliar i reconèixer més drets, no és només evidentment la de l'increment dels ingressos, tot i que penso que és la palanca substancial i, evidentment, hi ha l'element de la millor gestió, Sr. Alís, amb això estem totalment d'acord. Però és que la millor gestió no es mesura posant sobre la taula una eventual salari que es pugui pagar a un professional del SAAS. La millor gestió es mesura a través de les xifres que li acaba de donar el ministre Saboya. Això és el millor exemple de la millor gestió que s'està fent. I per tant, evidentment, això és una condició *sine qua non* i, evidentment, també la defensem des de Demòcrates per Andorra. Però amb la millor gestió, el que està clar és que no

es poden anar ampliant i reconeixent drets tal com vostès defensen.

Evidentment, hi ha una altra palanca que hauran d'utilitzar i que tard o d'hora hauran de posar damunt la taula. En tot cas, quan governi. Però jo espero que ho facin abans, per una qüestió de transparència i de confiança cap als nostres ciutadans.

Si vostès creuen que s'han d'ampliar baixes de maternitat, que s'han d'ampliar baixes de paternitat, que s'han d'ampliar els drets dels treballadors autònoms i considerar-los com la resta de treballadors assalariats, tal com propugna el conseller Camp, això ineludiblement passa per un increment substancial dels ingressos. I això és el que hem de posar damunt la taula. Ja estic d'acord amb vostè Sr. Camp que hi ha una doble barra de mesura, evidentment que hi ha una doble barra de mesura. Tots estem d'acord que hi ha drets que es reconeixen als treballadors assalariats, que no es reconeixen als treballadors autònoms. Però, posar fi a aquesta barra de mesura té un cost econòmic significatiu. I per tant, vostè el que ha de fer si vol, doncs, que aquesta tercera via s'acabi consolidant i es pugui presentar com autèntica alternativa de Govern, és no només posar problemes damunt la taula, anar fent pregunta rere pregunta, sinó que darrera les preguntes hi ha d'haver respostes i solucions.

I els nostres ciutadans, el que volen són solucions.

Dit això, i per concloure, en tot cas, pel que a mi em concerneix, jo em quedo, de tot aquest debat, amb la qüestió que m'ha semblat més important, i és que molts grups parlamentaris d'aquesta Cambra han reconegut i han estès la mà a poder debatre i fer un pacte d'estat o fer qualsevol tipus, diguem, de trobada o d'aproximació per poder resoldre definitivament o, en tot cas, a llarg termini, el problema de sostenibilitat del nostre sistema de seguretat social.

Jo crec que aquesta és la bona notícia del debat d'avui. Alguns grups parlamentaris veig que no s'hi han sumat, no sé quina és la seva opinió al respecte, alguns em sembla que encara amb la tessitura de negar, fins i tot, que hi hagi un problema de sostenibilitat, però en tot cas, el que sí que constato, és que majoritàriament els grups parlamentaris d'aquesta Cambra són conscients d'aquesta problemàtica i també són conscients que hem d'anar tots de la mà per intentar trobar solucions que crec que hem d'abstreure del debat polític i immediat. I per tant, doncs, jo crec que evidentment aquest debat no és profitós no convenient que el tinguem ara, a un mes i escaig d'unes eleccions generals, però de ben segur, governi qui governi, l'hauré de tenir

la propera legislatura, i no només haurem de tenir el debat, sinó que haurem d'adoptar mesures de caràcter definitiu que posin remei a la problemàtica que s'albira a mitjà i a llarg termini.

Penso, no sé si serem nosaltres, però sigui qui sigui, aquell que tingui la responsabilitat de governar també tindrà la responsabilitat de convocar aquest pacte d'Estat i de fer el possible perquè de forma el màxim consensuada possible s'adoptin aquestes mesures, perquè en definitiva, del que es tracta és de garantir, entre altres coses, no només la despesa sanitària, no només les prestacions sanitàries sinó també les pensions futures dels nostres ciutadans.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Hauríem d'anar conclouent aquest debat.

Obrim un següent torn d'intervencions.

Per part del Grup Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet.

**La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

No m'havia afegit al debat perquè anaven aquí una mica parlant de sostenibilitat i tal, però jo només volia dir-li una cosa al Sr. ministre, és que jo penso que de pacte d'Estat ja fa molts dies que n'hem parlat, i fa molts dies que l'oposició, com a mínim parlo per mi mateixa, que ens hem posat a disposició del Govern per poder parlar sobre el tema de la sostenibilitat de les pensions, sobre la sostenibilitat del sistema sanitari.

I jo, del que m'alegro, és que al final, doncs, això probablement potser algun dia s'arribi a materialitzar. Jo potser no ho veuré, ho veuré des de fora, però me n'alegraré molt que realment es tiri endavant.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

També dins del Grup Mixt, Sr. Pere López, pel PS.

**El Sr. Pere López:**

Gràcies Sr. síndic.

Deixi'm que li digui Sr. Espot en primer moment, que el veig una mica obsessionat amb la campanya electoral.

Estem avui debatent un projecte de llei i ja arribarà la campanya electoral, però el veig no sé si massa

preocupat amb aquest tema, perquè ja fa dies que ens en parla. Seria bo que cada cosa al seu moment.

Avui estem parlant d'una llei, una llei en la qual estem defensant una equiparació de drets que vostè vol negar, amb unes xifres, que com tantes altres vegades no són xifres monstruoses, perquè si l'equiparació en temes de persones amb discapacitat era de 40.000 euros, hauríem de saber que és això que han negat vostès. Ja ho hem vist altres vegades amb els tractaments podològics de la gent gran, amb la tretzena paga, altres mesures que no són milionàries, en tot cas si les comparem amb la manera com vostès gestionen altres coses, amb la manera com vostès malbaraten diners dia sí dia també, en tot cas, aquests números els farem.

I vostè no jugui a aquest joc de venir-nos a dir el que hem de fer tots els partits de l'oposició que tant li agrada. Nosaltres presentarem les nostres mesures amb els números, i també evidenciaré els números dels que vostès han negat al llarg d'aquesta legislatura amb mesures que haguessin tingut un cost mínim comparat amb la seva contractació d'estudis, serveis, assessoraments, projectes d'obres que no van enlloc, i diners que han llançat públicament davant dels ulls dels ciutadans.

I finalment aquest resum que ens feia del pacte d'Estat, l'he trobat totalment fora de lloc. Ho deia ara perfectament la consellera Bonet. Fa dos anys que vostè es va comprometre a convocar aquest pacte d'Estat. No vulgui... sí, en una sessió aquí va dir que el Govern promouria un acord, un pacte d'Estat amb els grups parlamentaris. Per tant, ara queda molt bé de mirar de tancar aquest debat d'una manera positiva, però vostès han negat aquest debat al llarg d'aquesta legislatura. Tots els grups de l'oposició estàvem disposats, el Govern ho havia de liderar, ja fa jo diria prop de dos anys, doncs, una sèrie de reunions que s'havien de convocar, i ha arribat el final de la legislatura sense la feina per fer-se.

En tot cas, és una nova papereta complicada que el Govern de DA deixa per properes legislatures.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Joan Carles Camp.

**El Sr. Joan Carles Camp:**

Sí, gràcies.

Agraeixo molt els números que m'acaba d'explicar el ministre Saboya, però és clar, nosaltres, els consellers que estem a aquesta bancada, només tenim els números que ens proporciona el Govern o la bancada demòcrata, diguem-li com vulguem.

I bé, els hi parlaré d'unes dades que ens va donar el cap de Govern en aquesta mateixa sala, referent a aquest dèficit que el Sr. Saboya, o no l'he entès malament o penso que no hi ha dèficit. I el Sr. cap de Govern deia: "ara bé les dades del sistema de salut pública són les que són i aquest dèficit ens preocupa, tenim els 25 milions de dèficit aproximats amb la branca general, als quals hem de sumar 14 o 15 milions de transferències i inversions al SAAS, i hem de posar pel cap baix més de 40 o 45 milions cada any", fi de la cita.

Jo no sé si som deficitaris o no, però si hem de ficar 40 o 45 milions, escolti, amb 3 anys miri si hem millorat, són 135 milions.

I evidentment, Sr. Espot, els de la Tercera Via donarem solucions, només faltaria. Avui encara no som Tercera Via, però miri el que li vull dir, doncs, com que avui no som Tercera Via, hem de veure les ineficiències, hem de fer la nostra feina a l'oposició.

I com els hi comentava abans algun company aquí el PS, doncs, aquest pacte d'Estat per la sanitat, hi vam estar d'acord amb una resolució els 28 consellers, tots els presents d'aquesta Cambra, i el més calent, els hi he dit abans, és a l'aigüera.

Estem a favor d'un pacte d'Estat per una Andorra sostenible, que ens la puguem assumir i que no sigui una moneda de canvi cada vegada que anem amb uns comicis electorals. Nosaltres, els de la Tercera Via i els de UL i els Independents de la Massana, estem a favor de l'Andorra i treballarem per Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

(Se sent riure)

Si us plau.

Hauríem d'anar tancant aquest debat. Jo crec que les posicions de tots estan molt ben explicades per cadascuna de les persones que han intervingut.

Sr. cap de Govern.

**El Sr. cap de Govern:**

Sí, molt ràpidament, perquè un debat on gairebé tota la Cambra hi votarà a favor. Jo no sé qui fa política i deixa de fer-la, però simplement per petites al·lusions.



Jo recordo el Sr. Gilbert Saboya estava al costat meu, quan arribem al 2011 al cap de sis mesos, les reserves de la branca general es van esgotar. Això és el que ens vam trobar.

És allà que va començar el nostre Govern a dir les dificultats que hi hauria de futur. Mentrestant hi va haver un gran silenci. Anem esgotant-les poc a poc, poc a poc, fins que ens va tocar a nosaltres de començar a portar amb els diners de l'Estat de poder equilibrar aquesta branca general.

I jo penso que té raó el Sr. Gilbert Saboya, deu tenir molts defectes, però els treballa molt els números, així em consta en cadascun dels consells de ministres. I no vull tornar a veure de qui era culpa i com anaven pujant les despeses de la seguretat andorrana. Però jo mantinc que les vam establir.

I sense voler fer polèmica i és veritat i ho he d'assumir, la responsabilitat, segurament no hem reeixit, tampoc hi havia l'ambient. Reconeguem-ho, no hi havia l'ambient per grans pactes d'Estat.

Bé escolti, jo penso que no hi havia l'ambient. Això és la meua opinió.

Allà on hi havia un millor ambient va ser al 2014-2015, i en una conversa i com que en aquell moment el Partit Socialdemòcrata estava unit, últimament vaig parlar... sí, sí encara estaven... Ah, doncs devia ser el 2012, perquè hem recordo que hi érem tots. I l'altre dia estava parlant justament amb una consellera que en feia part, i perdó, com que n'hi ha dos no diré qui m'ho va dir, i em deia que vaig fer una proposta, és veritat... no rigui Sr. Pere López, perquè potser no li van explicar. Però vaig parlar amb qui en aquell moment verdaderament manava dins del seu partit i li vaig fer una colla de propostes. O deixo aquí per la història, perquè se'm va reafirmar fa poc. Va durar la reunió 10 minuts, però hi havia propostes per exemple com congelar les pensions més altes. Va durar 10. Hi havia molt més bon ambient.

En tot cas acabo Sr. síndic.

Jo el que sí desitjo, evidentment el Govern d'Andorra, que he tingut l'honor de representar aquests últims 8 anys, no ho ha fet tot bé. Això és un tema que queda pendent, però els intents hi van ser i també és veritat que segurament aquests 2 últims anys, ja ho vaig dir, que era necessari de fer un gran pacte d'Estat, no hem fet segurament el necessari.

Veu, ja li ha agradat... no hem fet el necessari.

Ara al 2012 -ara ho he dit bé- quan vam intentar fer el necessari, la reunió va durar 10 minuts. I potser perquè al 2013 les coses van canviar, potser no li van explicar el contingut de la reunió. Però li puc dir que va ser una proposta que va ser rebutjada amb pocs

arguments, i l'ambient, manifesto era bastant més sà que el que s'està vivint aquí.

I suposo que la intervenció, deixi'm fer una ironia, la intervenció ha estat suficientment pausada, perquè amb aquests digitals que es porten tant últimament, no es pugui dir que el cap de Govern ha perdut els papers.

Moltes gràcies.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Sr. Xavier Espot, si voleu afegir...

No.

Alguna altra intervenció per part de l'oposició...

Hauríem d'anar tancant el debat.

Sr. Pere López.

**El Sr. Pere López:**

Molt breument.

Simplement abans no ha comentat que amb aquests números que ens havia dit el Sr. Saboya s'ha oblidat que les cotitzacions en sanitat han augmentat 2 punts al llarg d'aquesta legislatura i vostès s'han menjat aquests 2 punts. És a dir, el dèficit pot ser més o menys el mateix amb un increment de cotitzacions del 2%.

I després en relació al pacte d'Estat del 2012, sincerament, no ho recordo, però en tot cas han passat 7 anys i vostès han tingut ocasió de fer moltes coses, i no les han fet. De fet, a l'any 2014 van tirar pel dret i van fer una reforma de la Llei de la CASS. Ja sabem tots els efectes d'aquella reforma de la Llei de la CASS que van fer de manera unilateral i la gestió del SAAS, doncs, és pública i notòria. Ho vull recordar aquí una vegada més que el nostre partit, amb una iniciativa que és poc habitual, després d'haver fet preguntes parlamentàries, demandes d'informació, d'haver constatat moltíssimes irregularitats, ha impulsat una acció que ens ha portat fins i tot als tribunals sobre aquesta qüestió.

Per tant, els oferiments potser van ser-hi. El resultat és el que és. La gestió sanitària no pot ser cap exemple per part d'aquest Govern. Tothom és conscient del que succeeix al SAAS, la qüestió del pacte d'Estat per les pensions, doncs, no l'han volgut convocar, simplement, ras i clar, i quedarà molta feina, tant en l'àmbit sanitari com en el de les pensions, per la propera legislatura.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. ministre.

**El Sr. Xavier Espot:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri Sr. López, jo penso que arriba una mica tard al debat d'avui, no? I arriba tan tard que jo crec, doncs, que evidentment, ho porta poc treballat, perquè els 2 punts que s'han augmentat durant aquests últims 8 anys han revertit en la branca de jubilació i no en la branca de malaltia.

Per tant, jo crec que algú que aspira a altes responsabilitats com les seves, han impactat en la branca de jubilació i ho sap perfectament, no a la branca de malaltia...

**El Sr. síndic general:**

Evitin els debats particulars, si us plau.

**El Sr. Xavier Espot:**

Per tant, algú que aspira a altes responsabilitats com vostè, jo crec que com a mínim aquesta qüestió l'hauria de tenir una mica més ben apresada.

I també hauria de conèixer els antecedents de l'activitat legislativa pel que el seu partit concerneix. I en aquest sentit jo em vull remetre una vegada més al que ha explicat el cap de Govern. Si no hi va haver pacte d'Estat en matèria de salut i en matèria de jubilacions la passada legislatura, va ser perquè el Partit Socialdemòcrata no ho va voler.

Per tant, a més a més vostè sap que el context i la situació d'aquesta legislatura ha estat molt diferent de l'anterior legislatura i, per tant, jo crec que si vostès, començant com a mínim, per reconèixer la realitat del problema. Encara no els hem sentit mai dir que vostès reconeguin que hi ha un problema de sostenibilitat del nostre sistema de seguretat social. Quantes vegades han dit, quan s'han presentat els estudis actuàrials, que fèiem alarmisme, que eren fins i tot, insinuant, que aquests estudis actuàrials estaven modificats i mal orientats, doncs, per assolir, diguem, una determinada fita que nosaltres teníem preconcebuda. Ho han dit múltiples vegades. Per tant, no vulgui ara amb aquesta última intervenció que, com he dit, doncs, jo crec que arriba tard i malament, no vulgui posicionar-se com a home d'Estat, perquè com a mínim, en aquest àmbit, jo crec que vostès no poden presentar un balanç massa satisfactori.

Dit això, jo crec que tot aquest debat del que va passar... no, no, n'ha parlat vostè... tot aquest debat jo crec que no ens ajuda a avançar. Per tant, amb independència de qui governi la propera legislatura, jo crec que avui ja hi ha dos grups parlamentaris que han reconegut, no només la problemàtica sinó, cosa que vostè encara no ha fet, que no només han reconegut la problemàtica sinó que a més a més estan disposats a treballar de comú acord per intentar-la resoldre.

En tot cas, jo em quedo amb això. I repeteixo, no té cap component electoral, perquè ja ho he dit. De la mateixa manera que si nosaltres tenim la responsabilitat de governar, li puc garantir que aquest debat s'afrontarà i es resoldrà la propera legislatura, també he dit que si no som nosaltres que tinguem la responsabilitat de governar, ja podem comptar qualsevol dels grups parlamentaris d'aquesta Cambra, inclòs vostè, ja podem comptar amb la nostra col·laboració per ajudar-los tan com calgui a resoldre aquesta qüestió.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Sr. Gilbert Saboya, desitgeu afegir alguna cosa...

**El Sr. Gilbert Saboya:**

Sí, només per aportar les dades precises, el 2015 el que va fer el Govern es pujar 2 punts la part de jubilació a canvi de baixar 2 punts la part sanitària. I quan va venir la recuperació econòmica, vam tornar a posar els 2 punts a la sanitària. Per tant, el percentatge de la sanitària és el mateix que abans.

I per tant, si els ingressos han pujat és perquè durant aquests anys s'han creat 6.000 llocs de treball, també us ho recordaré, posats a fer números. Perquè si em poseu a fer números ens hi podem tirar tot el matí, però segurament aportarem informació.

I segona, abans de llançar també acusacions d'aquestes gratuïtes o improvisades sobre les despeses del SAAS, miri, no li faré l'exercici de dir-los-hi perquè les tinc aquí al davant i vostè no. Però repassi la despesa de personal del SAAS des del 2000 fins ara, i compari Sr. López, compari, la de personal i la despesa corrent. I si vol li passo la meua fitxa i així la pròxima vegada s'estalviarà de poder fer afirmacions gratuïtes i sense fonament.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Una última intervenció.

Sra. Rosa Gili.

**La Sra. Rosa Gili:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, jo volia intervenir en relació al que ha dit el Sr. Esport.

El Sr. López en aquell moment no era conseller general, però jo sí que hi era, i aquí parlant d'un pacte d'Estat, que no era un real pacte d'Estat perquè no hi havia voluntat de posar-nos a treballar. És a dir, el que es volia era en un punt de partida, que ja havien decidit vostès, que els agaféssim de la maneta, els acompanyéssim perquè totes aquelles decisions que vostès sabien que podien no agradar, que podien ser negatives, el que volien era que les assumíssim entre tots. No va ser un pacte d'Estat, perquè un pacte d'Estat jo entenc que és assentar-se des de zero, marxar tots amb el mateix nivell d'informació i a partir d'aquí, treballar conjuntament. No que n'hi hagi uns que tinguin la informació, que tinguin el poder i que vulguin fer passar els altres pel tub, i que a més a més després el que pretenen és dir "s'ha fet entre tots". I per tant, si hi ha una connotació negativa, no és culpa del Govern de torn sinó que és, com que s'ha fet dins del marc del pacte d'Estat, és culpa de tots. No busquin a tergiversar, vostès no paren de fer-ho i si us plau honorem la veritat.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

**El Sr. cap de Govern:**

Sense allargar-me Sr. síndic i sense voler buscar qualificatius que no s'adherien a la cortesia parlamentària, no va anar així Sra. Rosa Gili. I aquí hi ha gent que saben que no va anar així.

Però és igual, el Govern d'Andorra, no de Demòcrates per Andorra, el Govern d'Andorra va fer una proposta, i estava oberta a d'altres suggeriments. Pel que sigui no es va reeixir, però no diu una cosa per l'altra. No es va anar a dir: "Són aquests set punts." No és veritat. Em giro i ho puc entendre per d'altres motius, ja no dic ni per estratègies polítiques, pel que sigui no es va aconseguir, però no digui això. I en tot cas no digui això perquè no compliquem-ho. Jo em quedo amb les paraules del ministre de què jo sí que desitjo, -i jo també com vostè Sra. Sílvia Eloïsa Bonet, que hi era

en aquella reunió-, desitjo que el que no hem reeixit aquest any, la pròxima legislatura, aquesta legislatura es pugui reeixir perquè és veritat que hi ha un greu problema, però no digui això Sra. Rosa Gili, i s'hi va anar amb tota la bona fe, i a partir d'aquí no es va reeixir. I després no ens enganyem, aquesta legislatura és una legislatura on els consensos eren molt complicats d'assolir, però suposo que vindran moments amb menys tensió, menys difamacions i segurament amb més calma, amb propostes clares i amb un debat serè. Així ho desitjo.

Moltes gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Sra. Rosa Gili.

**La Sra. Rosa Gili:**

Gràcies Sr. síndic.

A veure Sr. cap de Govern, sap el que pot provar el que jo li estic dient. És a dir, després de les dues legislatures que vostè ha tingut majoria absoluta, què ha fet? No ha fet res, o molt poca cosa. Per tant quina és la prova? Que li ha faltat valentia. I per tant quin era l'objectiu del pacte d'Estat? El que jo li he dit abans, és que als fets em remeto. El fet de què vostè no hagi fet res tenint majoria absoluta, la va tenir l'altra vegada de manera brutal. Mai hi havia hagut una majoria com aquesta. L'ha tornat a tenir ara, i no ha fet res. per tant, els fets em validen el que estic dient. La falta de valentia justifica perfectament que el que vostè volia era no exercir les seves obligacions executives i maquillar un treball, fent creure que l'havíem fet entre tots per no haver-se d'emportar vostè la part negativa. I crec que això queda clar. Vostè no ha fet res, podent-ho fer.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

**El Sr. cap de Govern:**

Sempre hi ha moments en què has d'escoltar els teus ministres, i el ministre Esport diu que ho deixi estar. Doncs ho deixo estar, val més deixar-ho així Sra. Rosa Gili.

Gràcies.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Bé, si no hi ha més intervencions, obriríem tot seguit un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

**La Sra. Maria Martisella:**

Sí.

27 vots a favor, 1 en contra.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

A la vista del resultat, declaro aprovat el projecte de llei.

Abans de passar al següent punt de l'ordre del dia, suspenem la sessió durant vint minuts.

Se suspèn la sessió.

(Són les 11.42h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 12.20h)

**El Sr. síndic general:**

Reprenem la sessió.

Passem al quart punt de l'ordre del dia.

#### **4- Examen i votació de la Proposta de reforma del Reglament del Consell General.**

L'informe de la Comissió especial del Reglament del Consell General ha estat publicat en el Butlletí número 21/2019, del 5 de febrer.

Intervé per exposar l'informe de la comissió, el Sr. Marc Ballestà, nomenat ponent per part de la comissió.

Teniu la paraula.

**El Sr. Marc Ballestà:**

Gràcies Sr. síndic.

En la reunió del dia 23 de gener del 2019, la Comissió especial del Reglament del Consell General, em va nomenar ponent de la Proposta de reforma del Reglament del Consell General. Em correspon avui presentar una síntesi de l'informe de la comissió.

La Comissió especial del Reglament del Consell General en el decurs de les reunions celebrades els dies 23, 28 i 31 de gener del 2019 ha analitzat la

Proposta de reforma i les esmenes que li han estat presentades.

A l'esmentada Proposta de reforma li foren presentades 19 esmenes a l'articulat: 1 esmena per part de la M. I. Consellera General del Grup Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot; 7 esmenes presentades pel Grup Mixt-PS, 4 esmenes presentades pel Grup Parlamentari Demòcrata i 7 esmenes presentades pel Grup Parlamentari Liberal.

La Sindicatura, els dies 10 i 18 de gener del 2019, i als efectes determinats per l'article 18.1.d) del Reglament del Consell General, va constatar que les esmenes formulades pels grups parlamentaris no eren contràries a les disposicions de l'article 112 del Reglament del Consell General, i les va admetre a tràmit.

De les esmenes que figuren en l'informe de la ponència:

2 esmenes s'han aprovat per unanimitat; 3 esmenes no s'han aprovat; 9 esmenes han estat retirades per obrir el pas a establir unes transaccions que han estat aprovades per unanimitat; i 5 esmenes han estat retirades per obrir el pas a establir unes transaccions que han estat aprovades per majoria.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquest Consell General.

Abans però voldria fer una breu presentació d'aquesta proposició de modificació del Reglament del Consell General:

La present proposta de modificació del Reglament del Consell General es presenta sota la forma d'un document global per facilitar la gestió de les modificacions i valorar la seva sistemàtica.

Una bona part dels canvis corresponen a modificacions de caràcter tècnic per resoldre temes plantejats durant els 25 anys de vigència de l'actual Reglament. També per incorporar dins de l'articulat les suplències adoptades fins la data o per aportar precisions en algunes tramitacions en qüestions que no afecten el fons.

Pel que fa a les qüestions més significatives, es presenta a continuació un breu inventari on es resumeixen els objectius amb els quals han estat efectuades aquestes propostes de modificació.

A l'article 5 es precisa el règim de les diferents modalitats d'accés a la informació per part dels consellers generals, en funció de la natura o característiques de la mateixa.

A l'article 8 s'introdueix l'obligació dels consellers generals de presentar el currículum polític i professional i de declarar els càrrecs públics que

ocupin i si fos el cas, a quins dels càrrecs incompatibles renunciïn i també declarar aquells càrrecs que ostentin en empreses privades així com les seves activitats professionals, així com de declarar els eventuais canvis de situació en el decurs de la legislatura.

A l'article 16 s'afegeix alguna precisió en les funcions de la figura del subsíndic general.

Els articles 24, 25 i 26, es reordena i es reagrupa a les qüestions relatives a la constitució dels grups parlamentaris, rebaixant el nombre de consellers generals necessaris de quatre a tres, i a la seva dissolució, prestant especial atenció al Grup Mixt, així com a aquelles qüestions relatives al seu finançament establint-se unes bases mínimes a respectar en la distribució de les subvencions.

S'enforteix i precisa les mesures de control de les subvencions als grups parlamentaris i consellers, establint o reforçant obligacions comptables, de control i de retorn d'excedents no gastats.

A l'article 46 es modifica la denominació d'algunes comissions legislatives.

A l'article 48 es busca una major precisió en la regulació de la creació de les comissions d'estudi, d'enquesta o de legislatura, així com el seu funcionament, la determinació dels seus objectius o el seu caràcter.

A l'article 49 es pretén una regulació més precisa del règim de compareixences en comissions que hagin estat declarades secretes.

A l'article 50 es modifica la durada dels períodes de sessions.

A l'article 55 es planteja la possibilitat de regulació de l'accés a les dependències del Consell General en la mesura que la seguretat, la naturalesa dels actes o altres circumstàncies ho aconsellin.

A l'article 71 es planteja obrir la possibilitat d'establir un procediment de vot no presencial per quan, per força major, un conseller no pugui assistir presencialment a una votació, pensant en especial per embaràs, maternitat, accident, malaltia greu, hospitalització.

A l'article 72 es reconeix el dret a rectificar de forma immediata el sentit d'un vot expressat per error.

A l'article 83 dins l'àmbit de la caducitat de les iniciatives i tràmits parlamentaris a la fi d'una legislatura, es proposa mantenir el curs d'algunes d'elles amb origen extraparlamentari (iniciatives legislatives populars, informes d'organismes adscrits al Consell General), concretant la forma en què se seguiria la seva tramitació en la nova legislatura.

A l'article 86 s'incorpora alguna precisió dins l'àmbit de l'ordre parlamentari, especialment, en relació amb la possibilitat de retirar observacions que puguin considerar-se ofensives.

A l'article 92 s'afegeix la necessitat d'una memòria justificativa de què la iniciativa legislativa, que es presenta a tràmit, contempla de manera adequada la perspectiva de gènere.

A l'article 93 s'aporten precisions dins del règim de presentació d'esmenes, en especial pel que fa al suport a la presentació d'esmenes a la totalitat.

A l'article 97 s'afegeix la possibilitat de plantejar propostes de tècnica legislativa i d'adequació a les regles i als usos formals i lingüístics del Consell General, en la fase d'ordenació de les esmenes per part del ponent.

A l'article 99 es concreta el règim de gestió de les esmenes transaccionals amb la finalitat que responguin efectivament a la categoria de transaccionals.

S'introdueix també la possibilitat d'admetre a tràmit, davant de les comissions, esmenes tècniques, les quals tinguin per finalitat llevar del text, les incorreccions i els errors de tècnica legislativa, terminològics o gramaticals.

A l'article 101 s'introdueix la possibilitat d'admetre a tràmit, davant del Ple, esmenes tècniques, les quals tenen per finalitat llevar del text les incorreccions i els errors de tècnica legislativa, de coherència, terminològics o gramaticals.

Es crea un mecanisme per permetre que, si un cop acabat el debat d'un projecte de llei o d'una proposició de llei, i a conseqüència de l'aprovació d'un vot particular, d'una esmena o de la votació dels articles, algun punt del text resultant fos incongruent o incoherent, es pugui trametre novament a la comissió el text aprovat pel Ple, a fi que aquesta en prepari una redacció harmònica que no contradigui els acords del Ple i que serà sotmès a la decisió final del Ple, que ha d'aprovar-lo o de rebutjar-lo en conjunt, en una sola votació.

A l'article 103 s'afegeix que les proposicions de llei, sempre que sigui possible, vagin acompanyades d'una memòria econòmica i d'una memòria justificativa de què la iniciativa legislativa contempla de manera adequada la perspectiva de gènere.

A l'article 111 s'obre la possibilitat a què el debat de totalitat del Projecte de llei del pressupost general pugui tenir lloc en el Ple abans de la finalització del termini d'esmenes a l'articulat.

A l'article 112 es precisa el procediment de canvi de qualificació total o parcial d'iniciatives legislatives durant la seva tramitació.

A l'article 116 es crea formalment un procediment de consolidació de les lleis ajustat a les previsions del nostre ordenament, en el qual es precisen, entre altres, la forma de tramitació, el valor jurídic del text resultant, els requisits de contingut i de forma.

A l'article 125 es regula el procediment a seguir en cas que cap candidat assoleixi la majoria requerida en una primera ronda d'investidura.

A l'article 131 es revisa del procediment de substanciació de preguntes amb resposta oral del Govern, amb la creació formal de sessions específiques de preguntes, regulant també el procediment i nombre de repreguntes, amb la finalitat de fer més àgils els debats.

A l'article 134 es regula la participació dels consellers no adscrits en els debats d'orientació política.

En el Títol V. De la transparència en l'activitat parlamentària, s'afegeix un títol destinat a regular la transparència en l'activitat parlamentària.

En el Títol VI. De la reforma del Reglament, s'incorpora la reforma del Reglament dins el text articulat, tot precisant-ne el procediment.

En la Disposició addicional, s'afegeix una disposició addicional en relació al tractament del gènere en les denominacions referides a persones o càrrecs.

En la Disposició final segona, es precisa l'autonomia parlamentària pel que fa a la regulació de l'estatut del personal al servei del Consell General, reconeguda a la Constitució.

I finalment en la Disposició final tercera, s'afegeix una disposició final tercera establint un termini de 18 mesos a fi que la Sindicatura, d'acord amb la Junta de Presidents, sotmeti al Ple un codi de conducta dels consellers generals.

Moltes gràcies Sr. síndic.

#### **El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Obriríem un torn d'intervencions si fos el cas, dels grups parlamentaris.

Pel Grup Liberal, Sra. Judith Pallarés.

#### **La Sra. Judith Pallarés:**

Gràcies Sr. síndic.

Molt breument, sobretot penso que val la pena fer una reflexió en relació a aquest treball que s'ha fet al llarg d'aquestes reunions que s'han mantingut amb Sindicatura, i a qui vull agrair sincerament el treball que s'ha efectuat durant aquest temps. Un treball que a més a més em consta que venia de la

legislatura anterior també, i que no va arribar a temps de poder dur-se a terme, i que en aquesta ocasió per la composició de la Cambra també ha facilitat que aquest acord en relació amb el Reglament doncs sigui de més consens, i com a mínim de major representativitat política a l'hora de tenir certes discussions que hagués estat un difícil debat en una legislatura anterior amb una única majoria molt important d'una sola força política.

El treball que hem tingut fa modificacions importants, necessàries al nostre criteri, i necessàries per fer que aquesta Cambra sigui més àgil, una mica més flexible en els treballs de les comissions, en les que sovint ens hem trobat doncs amb dificultats a l'hora de poder trametre alguns acords que fins i tot eren unànimes i que no se'ns permetia poder desenvolupar-los al no complir amb certs procediments. Per tant, pensem que ens facilitarà a la pròxima legislatura, els pròxims consellers generals els hi facilitarà una mica més el treball en les comissions.

Penso que molt important perquè dignifica en si el fet de què els consellers són la màxima autoritat a l'hora de prendre decisions i és el legislatiu del país, i per tant ha de tenir suficient capacitat de prendre acords dins de les comissions per tenir textos que siguin coherents.

Es fan modificacions també en relació en algunes peticions internacionals com el que ens feia des del Consell d'Europa el GRECO. Molt important que se sigui més transparent en relació a les incompatibilitats o possibles incompatibilitats dels que ocupin honorablement aquesta Cambra i per tant, s'ha de ser transparents, s'ha de publicitar allò que els consellers cobren, ja sigui a nivell de salaris, a nivell de dietes, sobretot quan és des del pressupost públic.

Pensem que s'ha donat resposta també a moltes situacions que s'han viscut en aquesta legislatura, en qüestions com per exemple la Comissió especial que generava molts dubtes en el seu funcionament i com fer-lo de forma reglamentària, amb garanties i amb la màxima legalitat.

Pensem que tot i així, també s'ha establert aquesta última disposició que va vinculada en aquest article 8, que donava resposta al MONEYVAL, directament perdó al GRECO, -m'he confós-, en relació al codi de conducta, que també pensem que és una qüestió que ajudarà a què la Cambra, ja sigui les futures Cambres i legislatures, tots aquells que ocupin aquesta casa, doncs tinguin plena transparència i tota la ciutadania hi pugui tenir accés a tot el que succeeix.

Pensem que també es millora molt a l'hora de consolidar certs textos, que facilitarà, hem treballat moltes modificacions de modificacions de molts textos legislatius, un veritable mal son de vegades per trobar l'últim text final a l'hora de fer una transformació en alguna qüestió, i pensem també que es fa un gran avanç en tot això.

El vot telemàtic, les qüestions de gènere, la flexibilitat, la millora dels finançaments dels grups parlamentaris d'una forma més justa i també la millora de la transparència a l'hora de com es gestionen aquests fons públics des dels grups parlamentaris.

Per moltíssimes raons, penso que és un avanç poder arribar al final d'aquesta legislatura votant una reforma del Reglament del Consell General.

Evidentment nosaltres donarem ple suport per tot el que he comentat, i desitgem que en un futur doncs aquells que hagin de gaudir d'aquest Reglament, doncs ho facin també de forma coherent i sempre dignificant a totes aquelles persones que ens han portat aquí.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Pel Grup Parlamentari Mixt, Sra. Sílvia Bonet, teniu la paraula.

**La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:**

Gràcies Sr. síndic.

Ja la passada legislatura es van iniciar els treballs per la reforma del Reglament del Consell General amb aportacions per part de la majoria de grups.

Molts són els aspectes que calia millorar, i no entraré, penso que el Sr. Ballestà i la Sra. Pallarès ja ho han detallat amb molt detall, però sí que certs aspectes relacionats amb la transparència, la gestió i accés a la informació, l'organització dels grups, entre d'altres, han mostrat durant els últims temps que es trobaven desfasats o bé, que determinats esdeveniments no previstos deixaven amb difícil resolució determinades situacions.

De ben segur que es podria haver estat més ambiciós, però el resultat representa un pas important per modernitzar el Consell General.

Perquè independentment dels vaivens de la política que es puguin presentar en el futur, el propi Consell General afronta un futur molt més complicat que 20 anys enrere, amb molts més reptes, i aquest, molt més complexos.

Des de fa mesos que es va crear una comissió de treball des de Sindicatura, a la que vull agrair, per analitzar el Reglament punt per punt i veure què calia modificar. En el si de la comissió s'ha intentat buscar el consens, gràcies a l'anàlisi i experiència que més o menys tenim tots.

En definitiva, i des del meu punt de vista, aquesta modificació incorpora o intenta resoldre aspectes en els quals calia una òptica més ampla. No és, ni ha de ser, un reglament que afavoreixi a ningú, ni perjudiqui a ningú, ha de ser neutral si vol ser durador.

Insisteixo en què potser es podria haver estat més ambiciós, però el treball realitzat ha estat molt seriós, i el resultat és un nou text que recull moltes de les disposicions o suplències que ja es feien gràcies a resolucions de la Junta de Presidents i actualitzacions i millores fruit de l'experiència dels últims anys.

Per tot l'exposat el meu vot serà favorable.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

També pel Grup Mixt, per SDP, Sr. Naudi.

**El Sr. Víctor Naudi:**

Gràcies Sr. síndic.

El meu vot no serà favorable a la proposta de reforma del Reglament del Consell General. Una reforma que 25 anys després de la seva aprovació es feia necessària, però que malgrat haver disposat d'un termini de temps suficientment llarg durant aquesta legislatura per a ser treballada, finalment s'ha acabat tancant en precipitació.

He de dir que per part meua no he participat en el debat com m'hauria agradat, en part per la sobrecàrrega de feina que hi ha a final de legislatura, fet que tampoc ha de servir com a excusa però no comparteixo el fet de treballar una reforma d'aquest calat amb imposicions de calendari.

D'altra banda, malgrat compartir algunes millores tal com han exposat els consellers que m'han precedit, millores de precisió i que s'eviten algunes disfuncions observades amb el temps del seguiment de l'actual Reglament, no es resolen altres aspectes que continuen pendents i en l'àmbit de les demandes d'informació s'assoleix un retrocés que no puc compartir.

El redactat final de l'article 5 acaba retallant drets als consellers generals. Tanmateix el redactat estableix la qualificació d'informació reservada o de secreta d'acord amb la normativa que li sigui d'aplicació,

cosa que encara no existeix; la Llei de transferència i d'accés a la informació encara cueja.

I per si fos poc, al punt 6 es dona la possibilitat a qualsevol administració de limitar l'accés a la informació de forma genèrica. És a dir, que un conseller general escollit legítimament, persona jurada i jeràrquicament per damunt d'un departament de l'Administració, es pot veure negat a l'accés a la informació sense una justificació fonamentada. És un retrocés institucional.

I com ja he avançat el meu vot serà negatiu.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

També dins del Grup Mixt, pels consellers del PS, Sr. Gerard Alís.

**El Sr. Gerard Alís:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

El text que sotmetem a debat, com s'ha dit, constitueix la primera gran revisió del Reglament del Consell General des de la seva entrada en vigor fa vint-i-cinc anys. Revisió que era necessària per corregir les disfuncions d'aplicació d'aquell text. Tot i haver estat un instrument funcional per la revolució de les funcions d'aquesta Cambra i de les tasques dels parlamentaris, el pas dels anys ha posat de manifest mancances que en ocasions han estat resoltes via interpretacions, suplències i alguna modificació puntual.

Tot i que considerem que les modificacions que els meus predecessors han exposat constitueixen una millora davant del text, sí que em sembla que malgrat el treball dut a terme algunes qüestions de més calat no han estat abordades.

El text resultant, efectivament, realitza una refosa del text vigent amb aquelles interpretacions, suplències i també totes aquestes correccions tècniques que corregeixen els disfuncionaments que s'havien evidenciat.

De manera particular pensem que no ha quedat resolta la qüestió de conflictes d'interessos i incompatibilitats, si bé és cert, haurà de ser resolta en el futur codi de conducta que el propi text, preveu, es dugui a terme.

Tampoc em sembla que hagi quedat ben regulada la qüestió de la tramesa d'informació als parlamentaris, molt polèmica durant aquesta legislatura que pensem deixa la porta oberta als Govern per no facilitar la informació requerida pels consellers amb el pretext de què sigui consultada in situ.

Tot i això, convençuts per això que el text suposa un gran avenç i permetrà durant molts anys el funcionament de les tasques de la Cambra, a banda de l'article 5 relatiu a la demanda d'informació, el qual hem demanat sigui votat per separat, els consellers del PS donarem suport al text final que avui sotmetem a debat.

Moltes gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Pels consellers d'Unió Laurediana-Independents de La Massana, Sr. Josep Pintat, teniu la paraula.

**El Sr. Josep Pintat:**

Gràcies Sr. síndic.

Ja anuncio d'entrada que el nostre vot serà favorable a la modificació del Reglament del Consell General, i únicament desitjar que aquest nou Reglament vingui a facilitar les tasques del futur parlament que hi hagi.

Moltes gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sr. Marc Ballestà, teniu la paraula.

**El Sr. Marc Ballestà:**

Gràcies Sr. síndic.

En la meva intervenció com a ponent d'aquesta Proposta de reforma del Reglament del Consell general ja he fet un recull dels principals canvis que s'introdueixen i per tant no ho tornaré a fer en aquesta intervenció.

El que sí volem remarcar des del nostre grup parlamentari, és que aquesta modificació és un clar avenç cap a la millora en l'eficiència i l'agilitat de funcionament del Consell General i s'adapta a la realitat del funcionament del Consell després de 25 anys de funcionament. Aquesta modificació ha de permetre donar resposta a situacions viscudes en els darrers anys i que amb l'actual redactat difícilment es podia donar una resposta satisfactòria.

Segurament hi ha altres aspectes que s'haurien d'haver modificat però creiem fermament que el que havia d'imperar en una modificació d'una eina com aquesta era el consens i defugir de la disputa política en aquest àmbit. I crec que això ho hem aconseguit. El text avui presentat recull aquells canvis acceptats per unanimitat durant els treballs previs realitzats a la seva entrada a tràmit parlamentari i en el cas de



les esmenes presentades, la majoria han estat aprovades per unanimitat o per àmplia majoria.

Per finalitzar només voldria agrair a tots els grups, a la Sindicatura i als serveis de la casa, encapçalats pel seu secretari general, la voluntat i la feina feta per fer possible que avui puguem aprovar aquesta modificació del Reglament del Consell.

Moltes gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris...

Sra. Judith Pallarés.

**La Sra. Judith Pallarés:**

Gràcies Sr. síndic.

Com dono per entès que Sindicatura no pot formar part d'aquest debat... No sé, m'agradaria poder respondre al Sr. Naudi.

I voldria dir dues qüestions. Lamento que voti en contra d'una modificació d'un Reglament en el qual no hi ha hagut precipitació... Cap ni una! Potser hem hagut de córrer els últims dies perquè això pogués no passar la pròxima legislatura però passarà avui perquè la pròxima legislatura ja funcioni amb més agilitat.

Vostè tenia ocasió, primer de participar a les reunions que es convocaven, cosa que va fer en poques ocasions; segon, d'haver debatut absolutament tant l'article 5 com l'article 8 igual que van fer els demés, que va ser molt difícil d'arribar a un mínim consens i que tot i així vam arribar a esmenar. Tampoc l'ha esmenat; també avui tenia l'ocasió de poder votar en favor de la transparència, de la publicitat, de l'adaptació a les qüestions de gènere, de poder ser... tenir els pròxims grups parlamentaris un millor finançament, de ser molt més clarificadors amb tota la ciutadania... i vostè votarà en contra quan podia haver demanat un vot particular en relació a aquests articles que a vostè no li agraden.

I em sap molt greu perquè ja sabem que tots fem política, però quan al final el que ha de deixar és perquè tot funcioni molt millor i no fer-ho en una Cambra en la que hauria d'afrontar en un futur una quantitat de modificacions legislatives importants, amb molta serietat, necessita d'un Consell General que tingui disponibilitat per treballar fermament amb flexibilitat i amb grans acords, i vostè avui està votant que no a això...

Em sap molt greu! Em sap molt greu que faci política d'un assumpte que en definitiva és per a millorar absolutament tot, per la ciutadania, pel pròxim Consell General, perquè tot el que s'hagi de fer funcioni amb millor disposició, amb més rapidesa que triguem molt -avui ho hem vist des d'un articulat de la Llei de la CASS que va entrar al mes de maig i que el tenim de votar avui-, i que vostè no estigui d'acord amb això. I ho lamento perquè podia haver fet un vot excepcional o diferent en relació a aquests articles que li molesten i donar un sí a tot l'altre que és tan important.

Gràcies Sr. síndic.

(Se senten veus)

**El Sr. síndic general:**

Si us plau!

Moltes gràcies.

Algún altre conseller desitja intervenir...

Sr. Naudi.

**El Sr. Víctor Naudi:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

Primer demanaria una mica de respecte a aquests senyors que sovint acostumen a picar de palmes, de mans i fer sorollets. Estem en una Cambra parlamentària, existeix evidentment, només faltaria, el dret a discrepar i som ben lliures de defensar el què pensem.

Sra. Pallarés, parlava de què jo he dit que s'ha precipitat al final... Sí. Vostè mateixa ho ha reconegut. Al final el calendari era el quin era i no hi havia massa temps, hi havia unes qüestions que s'havien de debatre més profundament i el temps... quan parlo de què el calendari era precipitat, s'havia acotat un termini, s'havia de tancar sí o sí a finals d'aquesta legislatura i jo crec que aquesta reforma del Reglament s'hagués pogut abordar des del bon principi d'aquesta legislatura i evidentment no ha estat així.

Ja li he dit, jo no he pogut participar com m'hauria agradat perquè al final d'aquesta legislatura tots anem com anem.

I, per altra banda, les vegades que he pogut venir -poques és cert-, vostè mateixa ho ha dit doncs, he dit el que em semblava evidentment. Però, a la meua intervenció he reconegut que ja és un gran avenç a nivell de millora de les disposicions però per a mi, els punts més importants que és l'accés a la informació representen un retrocés constitucional en el sentit de què amb el que hi havia establert fins ara que els consellers teníem dret a tota la informació, doncs,

ara s'acaba retallant i s'acaba retallant d'una forma bastant dràstica. I no m'agrada aquest redactat.

Per tant, tinc el dret legítimament tinc el dret a discrepar i no serà vostè que em dirà el que he de fer.

Per altra banda hi ha altres aspectes, ja li dic que en bona part de les disposicions les puc subscriure, però pel que fa al tema de les comissions especials, el dret de la possibilitat de convocar a ciutadans que no siguin funcionaris...

**El Sr. síndic general:**

Heu d'anar acabant si us plau.

**El Sr. Víctor Naudi:**

Vaig acabant Sr. síndic.

...doncs, és una possibilitat que tampoc acaba ben regulada. Existeix la possibilitat però es fa de forma genèrica: no s'acota, no es defineixen les condicions d'aquestes compareixences, i m'hagués agradat que això hagués pogut quedar més definit.

És tot de moment.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha intervencions i vista la demanda dels M. I. Consellers Generals del Grup... Perdó, consellers generals integrants del Grup Parlamentari Mixt, de procedir a la votació separada de l'article 5 de la Proposta de reforma, procedirem en primer lloc a la votació del mateix.

Abordem doncs, la votació de l'article 5 de la Proposta de reforma.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

**La Sra. Maria Martisella:**

Sí. 21 vots a favor, 1 en contra, 6 abstencions.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

A la vista del resultat, declaro aprovat l'article 5 de la Proposta de reforma.

Sr. Alís.

**El Sr. Gerard Alís:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només per explicar una mica el vot i fer-ho extensiu a la Cambra ja que vam manifestar la nostra opinió en ocasió de les reunions de treball i d'esmenes del text.

Considerem que el redactat de l'article 5, sí, d'una certa manera aporta una millora al text actual però sí que també em sembla que frena una mica l'accés a la informació amb aquesta possibilitat de què sense una justificació precisa i concreta es remeti als consellers a haver d'anar a buscar la informació al lloc on estigui i, per tant, creiem que això frena l'accés a la informació i la transparència. Per això, ens abstenim en la votació.

Moltes gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions, tot seguit passem en aplicació de la disposició final primera del Reglament del Consell General, procedirem a la votació de la totalitat del conjunt del text de la Proposta de reforma.

Recordo que per a la seva aprovació es requereix la majoria absoluta dels membres del Consell General.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

**La Sra. Maria Martisella:**

Sí.

27 vots a favor, 1 en contra.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Bé, a la vista del resultat declaro aprovada la Proposta de reforma del Reglament del Consell General.

Passem al cinquè punt de l'ordre del dia.

**5- Examen i votació del Projecte de llei de conservació del medi natural, de la biodiversitat i del paisatge.**

L'informe de la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient ha estat publicat en el Butlletí número 18/2019, del 31 de gener.

Intervé per exposar l'informe de la comissió la M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudi, nomenada ponent per part de la comissió.

Teniu la paraula.

#### **La Sra. Meritxell Palmitjavila:**

Gràcies Sr. síndic.

En la reunió del dia 7 de gener del 2019, la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient, em va nomenar ponent del Projecte de llei de conservació del medi natural, de la biodiversitat i del paisatge. Em correspon avui presentar una síntesi de l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient en el decurs de les reunions celebrades els dies 14, 21 i 28 de gener del 2019 ha analitzat el Projecte de llei i les esmenes que li han estat presentades.

A l'esmentat Projecte de llei li foren presentades 45 esmenes a l'articulat: 17 esmenes per part del Grup Parlamentari Mixt-PS, 3 esmenes per part del Grup Parlamentari Liberal, 13 esmenes per part del Grup Parlamentari Demòcrata, i 12 esmenes per part del Grup Parlamentari Mixt-Unió Laurediana/Consellers Generals Independents de La Massana.

La Sindicatura els dies 22 d'octubre, 7 i 26 de novembre, 8 i 6 de desembre del 2018 als efectes determinats per l'article 18.1.d) del Reglament del Consell General, va constatar que les esmenes formulades pels grups parlamentaris no eren contràries a les disposicions de l'article 112 del Reglament del Consell General, i les va admetre a tràmit.

D'acord amb el que preveu l'article 45 del Reglament del Consell General, l'esmentat Projecte de llei, així com les esmenes a l'articulat que han estat presentades, foren trameses a la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient el dia 7 de desembre de 2018.

De les esmenes que hi figuren a l'informe de la ponència: 10 esmenes s'han aprovat per unanimitat, 9 esmenes s'han aprovat per majoria, 18 esmenes no s'han aprovat, 6 esmenes han estat retirades per obrir el pas a establir unes transaccions que han estat aprovades per unanimitat, 1 esmena ha estat retirada per obrir el pas a establir una transacció que ha estat aprovada per majoria i, 1 esmena ha estat retirada.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la comissió, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquest Consell General.

Gràcies Sr. síndic.

#### **El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Pel Govern, té la paraula la ministra, Sra. Sílvia Calvó.

#### **La Sra. Sílvia Calvó:**

Gràcies Sr. síndic.

Amb l'augment del turisme i el descobriment de la importància dels paisatges com a atractiu turístic, al segle 19 va néixer la idea de reservar parts del territori amb vocació de protegir el patrimoni natural. Així, a finals del segle XIX es va crear a Yellowstone el primer parc natural del món i en un àmbit més proper, al 1918 es va crear el Parc nacional d'Ordesa i l'any 1955 el Parc Nacional d'Aigüestortes, referent històric immediat en la protecció dels entorns naturals.

Aquests primers exemples es limitaven doncs a la creació de determinats espais, els parcs, amb finalitats de protecció paisatgística, recreativa i científica, però la realitat ha anat evolucionant fins l'actualitat en què s'encara la protecció del medi natural des d'una perspectiva més àmplia, en què compaginen les mesures de conservació in situ dels hàbitats i les espècies amb l'adopció de mesures complementàries ex situ.

A França, es va aprovar l'any 1976 la primera llei sobre la protecció de la natura. A Espanya, va ser l'any 1989 quan es va aprovar l'anomenada Llei de Conservació dels Espais Naturals i de la Flora i Fauna Silvestres. I a Suïssa, va ser a l'any 1966 quan el país es va dotar d'una llei federal sobre la protecció de la natura i dels paisatges. Nosaltres aprovem avui, al 2019, el primer instrument de preservació del nostre medi natural, una llei que es basa en aquesta visió moderna de protecció del medi seguint els principis establerts pel Conveni sobre la Diversitat Biològica de l'any 1992 i al qual Andorra es va adherir ara fa 4 anys.

Aprovem el nostre primer instrument normatiu de preservació del medi natural 50 anys més tard que Suïssa, 40 anys més tard que França i 30 anys més tard que Espanya quan Andorra, tot i ser un país petit, és un territori privilegiat quant a biodiversitat amb un medi natural ric i fràgil a la vegada. I per això, no podíem esperar més a dotar-nos d'una eina legislativa que garanteixi la protecció d'un bé tan preuat per al nostre país.

Cal remarcar, i s'ha dit en moltes ocasions, que el medi natural i els paisatges d'Andorra i els seus paisatges són l'actiu principal del nostre territori. Ho

són perquè el nostre entorn és la base de la qualitat de vida dels que vivim aquí; i ho són també perquè tota la nostra oferta turística, de la qual pegen el sector comercial i el de serveis, està recolzada sobre el nostre medi natural i els seus atributs. Per aquests motius, el nostre patrimoni natural mereix ser més conegut, protegit i valoritzat.

El Projecte de Llei que se sotmet avui a votació té com a finalitat general la conservació del medi natural, de la biodiversitat i del paisatge d'Andorra, en desenvolupament del mandat constitucional contingut a l'article 31 de la Constitució. Un mandat, dirigit específicament a l'Estat però que obliga en realitat tots els poders públics.

El text estableix un conjunt de principis generals que han d'inspirar les actuacions de totes les administracions, per tal que desenvolupin una política de conservació de la biodiversitat i de protecció del nostre medi natural.

En aquest sentit, un d'aquests principis generals es tradueix en una obligació concreta i específica que consisteix en introduir un procediment d'avaluació ambiental en el marc dels procediments d'autorització administrativa que puguin afectar espais naturals protegits o espècies protegides; un procediment que ha d'identificar els elements que puguin perjudicar el nostre medi natural amb la finalitat de mirar de reduir-los al màxim i compensar els que siguin inevitables. Així, sigui quina sigui l'Administració que actuï, haurà d'integrar aquesta avaluació ambiental en el seu procés d'actuació.

La Llei introdueix un instrument de planificació estratègica, l'Estratègia Nacional de la biodiversitat, que defineix de quina manera Andorra pot contribuir als objectius internacionals de preservació de la biodiversitat alhora que marca les pautes de la gestió al nostre país. La competència per a la seva elaboració i aprovació correspon al Govern, però, en la mesura que els comuns poden resultar afectats per aquesta planificació, s'estableix la seva participació, a través de la creació de la Comissió de Coordinació i Desenvolupament de l'Estratègia Nacional de la biodiversitat a Andorra. Una comissió prevista com a òrgan de coordinació de les actuacions del Govern i dels comuns, però també com un òrgan de participació social, amb la integració de membres representants de la societat civil. D'aquesta manera, la comissió, tot garantint la pluralitat de punts de vista i d'opinions, es converteix en un element essencial per una governança transparent i participativa.

En matèria de conservació de la biodiversitat, el text estableix diverses mesures, entre les quals cal destacar el mandat que s'atorga al Govern per

classificar les diverses espècies en alguna de les categories que fixa la pròpia Llei (espècies protegides, amenaçades, en perill d'extinció i extingides) i fixar el nivell de protecció que correspon a cadascuna d'elles.

En matèria d'espais naturals protegits, el text regula fonamentalment la tipologia d'aquests espais, el procediment de declaració i la seva gestió. Concretament distingeix entre parcs naturals (nacionals i comunals), reserves i monuments naturals, i introdueix a més el concepte d'espais naturals transfronterers. La classificació que recull la Llei es basa en la classificació internacional el que permetrà que els nostres espais protegits puguin ser reconeguts més enllà de les nostres fronteres, el que no era possible fins ara.

El text també regula la gestió de les masses forestals posant èmfasi en la provisió de serveis ecosistèmics dels boscos tant en el paisatge i la biodiversitat com en la lluita contra el canvi climàtic o el seu rol productiu i establint la necessitat i l'obligació de cada comú de disposar de plans de gestió forestals que respectin aquests principis.

En matèria de gestió i ordenació del paisatge, el text estableix una obligació general de preservació i conservació que ha d'inspirar l'actuació de totes les administracions, en acord amb el conveni europeu del paisatge que va entrar en vigor a Andorra l'1 de juliol del 2012. La Llei ens obliga doncs a "cuidar" aquest bé comú tan preuat que són els nostres paisatges, tant els d'alta muntanya tant apreciats pels ciutadans i visitants com els del nostre dia a dia.

La Llei també conté diverses disposicions que estableixen condicions per a l'exercici de les activitats professionals, els esdeveniments i l'accés amb vehicles rodats que puguin afectar el medi natural. Atès el seu caràcter divers i heterogeni, s'estableix en primer lloc un principi general que habilita les administracions, cadascuna en l'àmbit que li pertoca, per establir límits i regulacions per passar després a establir algunes regles específiques en les diverses matèries o activitats.

I finalment, la Llei també estableix un règim d'inspecció i de control atribuïts al ministeri competent en matèria de medi ambient i al Cos de Banders i als comuns. A més, obliga l'infractor a restablir la situació alterada al seu estat originari, i a fer-se càrrec dels danys i perjudicis ocasionats per la infracció.

La diversitat biològica és la base de la vida i dels serveis essencials que els ecosistemes proporcionen a la humanitat en àmbits tan diversos com l'agricultura, la indústria, la medicina i una llarga llista. Efectivament, quasi totes les nostres activitats

necessiten a l'origen una diversitat ecològica, d'espècies i de varietats genètiques.

Amb aquesta Llei, Andorra posa de manifest la seva voluntat de preservar els serveis essencials que la biodiversitat aporta tant a l'economia com a la nostra qualitat de vida i de contribuir a nivell planetari a aturar la pèrdua de biodiversitat.

Els experts internacionals ens avisen que estem presenciant el 6è període d'extinció massiva d'espècies de la flora i la fauna de la història del nostre planeta. L'Agència europea estima que 60% de les espècies estan en situació desfavorable a Europa. I aquest període, és l'únic en què l'origen de l'extinció és l'activitat humana.

L'esforç que puguem fer des d'Andorra no variarà el resultat a nivell global, això és evident. Però sí que podem aprofitar els coneixements generats pels Estats que han treballat a bastament en la conservació de la seva biodiversitat per recórrer el camí de forma més ràpida i aprofitar la nostra reduïda dimensió i capacitat operativa per situar-nos com un referent de la conservació de la biodiversitat en àrees de muntanya i, perquè no, poder inspirar altres territoris.

El medi natural, la biodiversitat i els paisatges tenen una funció social important però també estan vinculats amb la salut de les persones i amb el desenvolupament econòmic d'un país.

Invertir en la biodiversitat, en el paisatge, conservar el nostre medi natural no s'ha de veure com una despesa, sinó una inversió segura envers les generacions futures, i un exercici de responsabilitat que procurarà beneficis per al conjunt de la nostra societat i pel manteniment dels sistemes necessaris per a la vida del planeta.

La Llei d'impuls de la transició energètica i de lluita contra el canvi climàtic i aquesta Llei estan estretament lligades; el canvi climàtic té un impacte sobre el medi natural però el medi natural contribueix a atenuar-ne les conseqüències i mitigar les emissions. Per aquest motiu, la conservació de la biodiversitat i del medi natural no poden estar marginalitzats respecte a la transició energètica i a la lluita contra el canvi climàtic.

La transició energètica cap a un model més sostenible i la preservació del nostre medi natural són dos pilars essencials que han de contribuir a fer d'Andorra un país de l'excel·lència en l'àmbit del medi ambient; i que ens han d'encaminar cap a un nou model de societat respectuós amb el seu entorn i amb el planeta i que fomenti la qualitat de vida dels seus ciutadans.

Amb l'aprovació avui d'aquesta Llei, el primer instrument de preservació del medi natural, Andorra es dona els mitjans de gestionar el nostre patrimoni natural de la millor manera amb la vista posada a les generacions futures.

Per aquest motiu demano el vot favorable de les conselleres i consellers d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

#### **El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Obrim un torn d'intervencions per part dels grups.

Pel Grup Liberal, Sra. Judith Pallarés, teniu la paraula.

#### **La Sra. Judith Pallarés:**

Gràcies Sr. síndic.

Andorra és el país més maco del món, això no m'ho discutirà ningú, però perquè ho pugui ser l'hem de cuidar i l'hem de poder protegir. Nosaltres en gaudim molt però també en vivim dels seus recursos. Correspon al legislador i als governs dotar d'un marc legal que garanteixi la plena convivència entre l'activitat humana i la natura d'una forma raonada i justa, i que a més afronti els nous reptes mediambientals que avui tenim.

Els nostres constitucionalistes van ser molt encertats en la redacció de l'article 31, on diu que: "Es funció de l'Estat, vetllar per la utilització racional del sòl i de tots els seus recursos naturals, amb la finalitat de garantir la qualitat de vida de la ciutadania i mantenir per a les generacions futures un equilibri ecològic racional de l'atmosfera, l'aigua i la terra, i defensar la flora i la fauna autòctones" i en gran part és això el que avui fem.

Els liberals pensem que aquest Projecte de Llei de conservació del medi natural, de la biodiversitat i del paisatge busca la recerca d'aquest difícil equilibri.

La ministra ja ens ha explicat amb detall el contingut d'aquest text. Tots som molt conscients que a Andorra les nostres muntanyes i paisatges són la principal font de molts dels nostres ingressos i ha de continuar sent així, i per fer-ho l'hem de poder mantenir en condicions, o millor encara.

Els liberals a nivell mundial defensem la protecció de la natura per moltes raons. El canvi climàtic és l'amenaça ambiental més important a la qual s'ha d'afrontar avui en dia la humanitat. Les seves conseqüències poden ficar en perill la llibertat i la prosperitat de moltes generacions futures i s'han de prendre accions, i també per aquesta raó és molt important tenir un bon marc normatiu.

Un dels objectes de la Llei és fer esforços per informar sobre el nostre medi i la necessitat de protegir tot allò que pugui estar en risc. Conscienciar i fomentar la participació ciutadana en les polítiques i actuacions a dur a terme, ja que en definitiva és una cosa de tots i cadascú de nosaltres cuidar-nos del nostre entorn.

La Llei amplia la normativa ja existent en relació a la protecció de la natura i desenvolupa les parts d'alguns convenis, com el de de Berna, el Conveni Europeu del paisatge, el Conveni de la diversitat biològica i el Conveni de Ramsar relatiu a les zones humides o també qüestions que ja es van debatre en relació a l'Acord de París i la sostenibilitat energètica. Tots molt interessants i que he de dir, de tots aquests convenis em refereixo, interessants, que fins la presentació d'aquest text, on es mencionaven, jo personalment no els coneixia i que celebrem que Andorra en formi part, ja que és únicament a través dels esforços conjunts globals que podem aconseguir el nostre propi objectiu.

Tot i així la primera lectura de la Llei ens va donar la sensació que una vegada més ens deixem pels reglaments i per desplegar moltes qüestions que es mencionen, i per això nosaltres consideràvem important que la Comissió de la coordinació i desenvolupament de l'estratègia nacional tingués inclosa en les seves funcions participació en l'elaboració del reglaments de la present Llei, i també, que aquesta comissió fos el màxim de representativa possible dels actors i els sectors més vinculats a l'ús de la natura. Dues qüestions que nosaltres vàrem esmenar i que van ser recollides mitjançant el treball en comissió.

Igualment, pensem que els comuns són molt importants en les accions per la protecció del medi ambient, i la proposta del Grup Demòcrata, també, d'ampliar la representativitat en aquesta comissió dels comuns pensem que ha estat encertada tot i que no compartim, en part, el fet que es torni -igual que en altres textos que hem discutit al llarg d'aquesta legislatura- voler en certa forma imposar via llei la voluntat del Govern en certes qüestions o en certs moments puntuals, en el territori per davant dels comuns en certes decisions.

Pensem que els comuns són cada cop més conscients de la necessitat de protegir i cuidar el nostre entorn de forma equilibrada i estem segurs que seguiran col·laborant amb responsabilitat sense necessitat que una llei els forci a fer-ho. També estem segurs que des de la comissió, ells mateixos seran capaços de seguir trobant els equilibris necessaris en tots aquests sectors.

Per tot el que hem exposat, el Grup Liberal donarà suport a aquesta Llei.

Gràcies Sr. síndic.

#### **El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Pel Grup Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet, teniu la paraula.

#### **La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:**

Gràcies Sr. síndic.

La protecció i conservació del medi natural i el seu us sostenible com la defensa de la biodiversitat i del paisatge, en la meva opinió han fet passar pel davant d'altres interessos.

Ens agrada sentir als turistes o visitants quan admiren el nostre país, les seves muntanyes, els seus rius, la seva fauna i flora. Però al darrera d'això hi ha un esforç important en conservar i preservar.

Molts experts auguren que el món cada cop està més esgotat. El canvi climàtic està causat per l'activitat humana i pel poc respecte que des de fa anys s'ha tingut sobre la natura. Molts creuen que la terra ho aguanta tot, i no és així. Les inundacions i les sequeres, la desforestació i amb conseqüència la desaparició de moltes espècies animals i vegetals, el creixement urbanístic desmesurat, en definitiva la desprotecció de la natura, ens obliguen a tots a ser més conscient del que ens estem jugant. Cal tenir una visió ampla i a llarg termini per poder entendre que el mal que fem avui, tindrà efectes irreparables en el futur.

Per tot això, entenc aquesta Llei com necessària i imprescindible. Cal trobar l'equilibri entre l'activitat humana i la defensa de la natura en tots els seus sentits.

Perquè què és primer l'economia a qualsevol preu o la preservació del medi ambient?

Jo ho tinc clar, cal un creixement harmonitzat i alhora protector del nostre entorn natural. I aquí cal la implicació de tothom.

Comparteixo els objectius de l'Estratègia nacional de la biodiversitat d'Andorra sobretot pel seu enfoc general. Perquè em costa d'entendre que els interessos particulars vagin en contra de l'interès nacional o d'un interès general. Cal defensar aquest interès tot i respectant les competències que té cada institució en la gestió del territori.

Però aquesta Llei va més enllà, va sobre el respecte de l'interès general, perquè els rius són de tots, les muntanyes són de tots, l'aire és de tots, i ens afecta

tant allò bo com allò dolent, i això no entén de fronteres.

Aquest estiu vaig viure en directe una plaga d'erugues, que ,li vaig comentar a més a més a la ministra, defoliadores d'origen asiàtic que matava totalment els boixos i que s'anava estenent de forma incontrolable, amb el risc de poder-los fer desaparèixer a través de les comarques catalanes, sense conèixer les conseqüències per la salut de les persones, i sense que les autoritats trobessin la forma d'aturar-ho.

Aquest és un petit exemple de la transformació que estem vivint.

Per concloure, de ben segur que es podria haver estat més ambiciós o no amb aquesta Llei, però entenc aquesta com una bona base per començar.

Per tot l'exposat el meu vot serà favorable.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

També dins del Grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi, teniu la paraula.

**El Sr. Víctor Naudi:**

Gràcies Sr. síndic.

Bé, la ministra abans en la seva intervenció ens explicava que per primera vegada disposaríem d'un text molts anys després que ho fessin altres països. Bé, és així, jo crec. El que passa és que també és cert que teníem altres disposicions a l'altra legislació que protegia també el medi ambient fins ara.

En tot cas, el que fa aquest Projecte de Llei, doncs, ordena, completa una legislació vigent en matèria de paisatge i de la conservació i protecció del medi natural, i de les espècies en sintonia amb el Conveni de Berna i del Conveni europeu del paisatge.

El projecte de llei dona cobertura jurídica a les competències comunals per a l'autorització i l'ús dels espais naturals, que els són propis, deixant als comuns la llibertat de decidir.

Ara bé, tot i que comparteixo en termes generals l'articulat de la Llei, trobo especialment feixuc el fet que els comuns, preceptivament, hagin de necessitar un informe de la Comissió de la CENBA per realitzar els plans de gestió forestal, fet contrari a la seva autonomia i competència en aquest cas.

Per la resta, doncs, comparteixo el contingut de l'articulat de la Llei, i en qualsevol cas, doncs, el meu vot serà d'abstenció al Projecte de llei presentat.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Pels consellers del PS, dins del Grup Mixt, Sra. Rosa Gili, teniu la paraula.

**La Sra. Rosa Gili:**

Gràcies Sr. síndic.

Ens agrada poder parlar avui en aquesta Cambra d'una Llei de conservació del medi natural, de la biodiversitat i del paisatge. És important avançar en aquest àmbit, i no ho és ara, i ho deia abans la Sra. ministra, ja fa molts anys que les societats avançades hi treballen. Nosaltres aquí a Andorra hem avançat una mica, sí, però tímidament.

El medi ambient sol ser o és, malauradament sovint, el parent pobre front a interessos personals, urbanístics o altres i la gran majoria de les vegades lligats a aspectes econòmics. Com a exemples recents podem parlar de la descomunal plataforma de Soldeu, en què poc va pesar l'afectació sobre el medi natural, la biodiversitat i el paisatge d'una nova estructura de 14.000 m<sup>2</sup> que tapa el riu, i afecta de ple la flora, la fauna i el paisatge.

Tampoc vam sentir massa preocupació quan es va atorgar l'autorització per part del Comú de la Massana i del Govern, d'una grandíssima nova urbanització al poble de Pal, que també afecta al riu, la fauna, la flora i que gairebé ni cal que comenti com transformarà un poblet encantador i típic del nostre país com és el poble de Pal. Un nou projecte que no agrada i preocupa als mateixos habitants de Pal.

Per tant, està molt bé fer lleis de bones intencions, però per a nosaltres el que importa de veritat el que importa són els fets. I com a mínim en aquests casos el Ministeri de Medi Ambient va emmudir. No la vam sentir Sra. ministra.

No hi havia res a dir sobre les afectacions de tancar un riu de 14.000 m<sup>2</sup>? Res a dir sobre l'afectació paisatgística de Pal?

I també, a més a més, ens consta algun altre cas d'actuació urbanística en què poc han comptat els criteris mediambientals.

A més, quan vam treballar la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, els consellers de DA amb el vistiplau del Govern col·legiat, amb el ministre d'ordenament, el ministre de medi ambient, el cap de Govern, el ministre candidat, tots, també van rebutjar introduir l'obligació d'haver de fer una avaluació d'impacte ambiental en projectes d'interès nacional i plans sectorials qualificats, especialment sensibles. I l'obligació, també, -també es va rebutjar-

de separar aquestes infraestructures sensibles d'almenys 300 metres dels béns a espais i indrets amb valor monumental, arquitectònic, històric, culturals o naturals.

Tanmateix, reconeixem que s'ha recollit alguna proposta nostra en el treball en comissió que han contribuït a millorar la Llei, 6 esmenes del PS es van aprovar per unanimitat.

Ara bé, coherentment, amb les accions executives del Govern de DA, els governs de la majoria no ens van acceptar l'esmena 4 que volia introduir la prevalença de la protecció ambiental sobre l'ordenació territorial i urbanística dins dels principis generals del projecte de llei. És coherent amb tota la resta.

En l'article 7 que és l'article del concepte i el contingut de l'estratègia nacional de la biodiversitat d'Andorra, no es va voler incloure, tenien especial consideració, entre altres, els espais protegits, els hàbitats en perill de desaparició, i d'espècies en perill d'extinció, cursos, fluvials, zones humides o camins tradicionals.

Tampoc van voler introduir en la Llei plans d'ordenació dels recursos naturals que el que buscaven era establir, definir criteris i normes generals de caràcter bàsic que regulin la gestió i l'ús dels recursos naturals. No van voler poder reforçar els parcs naturals comunals creant-los per llei.

I finalment tampoc van voler accelerar una llei d'avaluació ambiental que ja fa molts anys que s'arrossega.

Senyors de DA, els hi tornem a dir el mateix un cop més. Calen fets i no paraules, calen fets i no lleis de bones voluntats.

Què està bé que s'aprovi aquesta llei, sí! Però sobretot calen accions valentes per protegir el nostre bé natural més apreciat.

Mirin, malgrat tot el que he dit, avui no anirem en contra d'aquest projecte de llei, però les mitges tintes i les contradiccions en relació al medi natural front a interessos que poden provocar fets irreversibles, no ens agraden. I per aquesta raó, avui ens abstindrem en aquest projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

#### **El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies

També dins del Grup Mixt, pels consellers d'Unió Laurediana-Independents de la Massana, Sr. Josep majoral, teniu la paraula.

#### **El Sr. Josep Majoral:**

Gràcies Sr. síndic.

Avui sotmetem a l'aprovació d'aquest Ple el Projecte de Llei de conservació del medi natural i de la biodiversitat del paisatge.

El present projecte de llei té per objectiu establir el règim jurídic de protecció, conservació, millora, restauració i ús sostenible del medi natural, la biodiversitat i el paisatge del Principat d'Andorra, tant per a les generacions actuals com per a les futures, i en especial els hàbitats per aconseguir que la fauna i la flora autòctones es conservin en un estat favorable en el marc de la funció encomanada a l'Estat de vetllar per la utilització racional del sòl i de tots els seus recursos naturals.

Aquest projecte de llei també promou la informació, l'educació, la sensibilització i la participació del conjunt de la societat.

Si bé els consellers d'Unió Laurediana més Independents de la Massana estem més que d'acord amb l'objectiu que pretén assolir aquest projecte de llei, no estem d'acord amb la manera en què es pretén abordar en concret en alguns articles.

En efecte, des del nostre grup es va presentar diverses esmenes en les que es buscava donar al nostre entendre allò que correspon als comuns, que no és més que poder tenir la capacitat de decidir mitjançant un informe vinculant sobre allò que es vol fer en el seu territori, concretament em refereixo a les esmenes 17, referent a la creació dels parcs naturals; 19, referent a la creació de les reserves naturals; i 21 referent a la declaració dels monuments naturals.

Val a dir que en aquestes tres no s'ha volgut agafar la fórmula que nosaltres proposàvem que era d'informe vinculant, i s'ha substituït per acord. Aquest fet en alguna forma ja ens pot convenir.

En contrapartida, en l'esmena 22 referent a la constitució d'espais naturals protegits transfronterers, també proposàvem un informe vinculant per part dels comuns, i vostès en una proposta de transacció, que nosaltres no vam acceptar, tan sols volien fer una consulta als comuns.

Així doncs, en el text sotmès avui a votació, es podrà constituir un parc natural transfronterer ni tan sols amb l'acord del comú concernit.

I ja per acabar i no citar totes les esmenes, citaré la darrera. Esmena 39, referent a l'article 43, regulació de l'accés amb vehicle motoritzats i/o rodats al medi natural, en aquest cas la nostra esmena anava en el sentit de: cal obligar els comuns a regular l'accés rodat i segon, deixar el criteri als comuns de com cal regular l'accés rodat en el territori comunal. En



aquest cas, tampoc s'ha volgut deixar que els comuns gestionin el seu propi territori, ja que tal i com ha quedat el text que avui es sotmet en aquest Ple, els comuns tenen l'obligació de regular l'accés a les pistes i camins, podent establir espais perfectament delimitats i senyalitzats en els quals estigui permesa la circulació motoritzada i/o rodada. L'establiment d'aquest espai ha de ser sotmès a procediment d'avaluació d'impacte ambiental.

En definitiva, el que es diu als comuns és que regulin però amb uns criteris imposats per la llei, que avui votarem.

És doncs per aquest motiu que els consellers d'Unió Laurediana + independents de la Massana, ens abstindrem en el moment de la votació.

Gràcies Sr. síndic.

#### **El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sra. Meritxell Palmitjavila, teniu la paraula.

#### **La Sra. Meritxell Palmitjavila:**

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de Llei de conservació del medi natural, de la biodiversitat i del paisatge que aprovarem avui en aquesta Cambra, i ja avanço amb el vot favorable del Grup Parlamentari Demòcrata, que tinc l'honor i el plaer de presentar avui, respon a tres objectius.

El primer objectiu és que aquesta llei dona compliment a l'article 31 de la Constitució, en complement d'altres lleis ja existents com poden ser la llei de la LGOTU o la llei de caça i pesca, la llei de pesca i medi aquàtic, la llei d'agricultura i ramaderia, la llei de protecció i tinença d'animals, entre altres, segurament.

El segon objectiu és que la llei respon als compromisos internacionals dels diferents convenis signats per Andorra, en la major part durant les dues legislatures de DA, com el conveni de Berna relatiu a la fauna salvatge del 2001, el Conveni Europeu del paisatge del 2011, el Conveni Ramsar del 2012, el Conveni de les Nacions Unides sobre lluita contra el canvi climàtic del 2012 i el Conveni de la Diversitat Biològica del 2015.

També dona compliment a la resolució parlamentària que es va aprovar a la COP24 a Berlín aquesta tardor passada, en quant demanava als parlamentaris de legislar en relació a aquells aspectes que afavoreixen la lluita contra el canvi climàtic, ja que en temes com la conservació del medi natural i la biodiversitat i del paisatge, hi tenen molt a veure.

I finalment un tercer objectiu i és que aquesta llei és totalment respectuosa de la llei de competències comunals i és una llei treballada i acceptada pels comuns.

La llei de conservació del medi natural, de la biodiversitat del paisatge estableix un règim jurídic per la protecció, la conservació, la millora, la restauració i l'ús sostenible del medi natural, el paisatge i la biodiversitat.

Per tant, és una llei que permet fer un pas endavant en termes de qualitat, obligant tant als comuns com al Govern a prendre decisions respectuoses i responsables amb el medi ambient, el paisatge i la biodiversitat per garantir, tal i com mana la Constitució, una qualitat de vida per les generacions presents i futures.

La llei fixa uns principis generals que han d'orientar les decisions futures que hauran de prendre les institucions públiques, les societats i les associacions que tenen responsabilitats en aquest àmbit com:

- Integrar la conservació del medi natural en les polítiques públiques.
- Preservar la biodiversitat i els processos associats.
- Harmonitzar, activitats i usos amb la conservació del medi.
- Mantenir els processos ecològics essencials i els ecosistemes bàsics.
- Restaurar i millorar el patrimoni natural degradat.
- I promoure la recerca, l'educació ambiental, els models de desenvolupament ambiental adequats i sostenibles i la participació ciutadana.

Tal i com anuncia el títol del projecte de llei, regula la gestió de la biodiversitat, dels espais naturals protegits, de les masses forestals, del paisatge, de les activitats i els grans esdeveniments que s'organitzen en aquest medi.

El Govern elabora l'estratègia nacional de la biodiversitat, com a instrument de planificació estratègica de coordinació per la conservació i l'ús sostenible de la biodiversitat des de la comissió de l'estratègia nacional de la biodiversitat d'Andorra.

Una comissió formada per representants dels òrgans institucionals amb 4 representants del Govern i un cònsol de cada comú, i amb agents socials i representatius, que tenen una incidència o una implicació directa amb el medi natural, ampliant la composició estipulada al projecte de llei amb un representant de les direccions de les estacions d'esquí, i amb un representant de les associacions de vehicles rodats, una transacció aprovada per unanimitat de la comissió legislativa. Els membres d'aquesta comissió participaran també en

l'elaboració dels reglament, tal i com deia anteriorment la Sra. Pallarés.

La llei garanteix la conservació, la protecció i la recuperació de les espècies de flora i de fauna i dels hàbitats naturals d'espècies autòctones.

També defineix la creació i la preservació dels espais naturals protegits de forma molt respectuosa amb les competències comunals, deixant plena competència als comuns pel que fa als parcs naturals comunals i, pel que fa als parcs, a les reserves naturals nacionals i als monuments naturals es creen per llei i es sol·licita, a banda de l'informe previ de la Comissió nacional de la biodiversitat d'Andorra, un acord previ preceptiu del comú o dels comuns corresponents.

La gestió de les masses forestals estipula els principis a respectar i en coherència a aquests principis, els comuns han de redactar un pla de gestió forestal, en el termini de 4 anys.

La preservació, gestió i ordenació del paisatge, s'emmarca dins de l'estratègia nacional del paisatge d'Andorra. Reconeix el paisatge com un component essencial de l'entorn de vida dels habitants com a expressió de la seva identitat i s'orienta cap a la preservació paisatgística i la conservació dels entorns agrícoles, fomentant la sensibilització del valor del paisatge a la societat civil.

I finalment la llei regula les activitats susceptibles d'agredir o modificar el paisatge, com poden ser grans esdeveniments de caire esportius, culturals i festius, les acampades, les activitats professionals, l'accés dels vehicles rodats en pistes i camins, obligant per part dels comuns a fer aquesta regulació i alhora donant-los-hi plena potestat per fer-ho respectant els principis bàsics marcats per aquesta llei.

Com veieu, conselleres i consellers, una llei que garanteix la protecció i la conservació del bé més preuat que tenim a Andorra -altres consellers també ho han pogut dir aquest matí-, el nostre medi natural, el nostre paisatge, entre ells les nostres muntanyes i la fauna i flora que hi conviu, per possibilitar un equilibri sostenible entre el medi natural i l'acció de l'home.

Haguéssim pogut ser més ambiciosos? Certament, a ulls d'alguns és una llei que sembla que queda incompleta; a ulls de Demòcrates per Andorra és un pas important per frenar, restablir i fer perdurar una acció sostenible sobre el medi natural.

És una llei realista i contextualitzada, i tenint en compte que és la primera vegada que es fa, i seguint el relat de la Sra. ministra doncs, quasi que podríem dir que arribem fins i tot una mica tard en relació a

alguns aspectes tot i tenir algunes altres lleis que sí que ens han pogut ajudar a marcar un cert camí i una certa regulació. Però és una llei que finalment dona resposta a una necessitat actual i assumible per a totes les institucions públiques, les societats privades, les associacions i la ciutadania en general perquè tots hi tenim una responsabilitat, i tots ens hi hem de comprometre.

Per totes aquestes raons exposades, i com ja he avançat a l'inici, el nostre grup parlamentari donarà ple suport a aquest projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

#### **El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Obriríem un segon torn d'intervencions. Per part del Govern, Sra. ministra.

#### **El Sr. Sílvia Calvó:**

Gràcies Sr. síndic.

Abans de tot voldria agrair el vot favorable del Grup Liberal, de la consellera Sílvia Eloïsa Bonet i del Grup Parlamentari Demòcrata per aquesta llei i voldria lamentar que no hagi rebut el suport dels altres grups de la Cambra. Concretament Sr. Naudi he entès de la vostra intervenció que compartir totalment el fons d'aquest Projecte de llei, que divergia únicament en l'obligació de disposar d'un informe de la comissió pel que fa als plans de gestió forestal, un informe que té com a única finalitat posar amb evidència el compliment dels principis de la llei, per tant, doncs no entenc la seva abstenció. Concretament perquè també hi ha el mecanisme de la reserva d'esmena que hagués pogut utilitzar.

Pel que fa a la consellera Gili, la veritat em sap greu si té vostè inquietuds quant a dos projectes concrets com poden ser la plataforma de Soldeu, la urbanització de Pal, que no hagués procedit a fer alguna pregunta parlamentària durant les diferents sessions de control. M'hagués fet un plaer contestar amb detall sobre els elements ambientals d'aquests dos projectes sabent que a més a més els dos projectes han tingut una avaluació d'impacte ambiental on s'han tingut en compte els diferents ambients ambientals i que ha estat fiscalitzada en positiu pels tècnics del ministeri.

La plataforma és veritat que és un projecte de gran envergadura però té una alçada molt alta respecte al riu i per tant, té molt menys impacte del que es podria pensar sobre l'ecosistema aquàtic. Són qüestions d'elements tècnics que crec que aquí no hem de desenvolupar però que haguessin estat

objecte d'una pregunta parlamentària que ens hagués permès de detallar-los.

Pel que fa als plans d'ordenació dels recursos naturals amb una esmena que ha incorporat el vostre grup parlamentari, saber doncs, que el redactat d'aquella esmena estava copiat integralment de la Llei espanyola 42/2007 i, per tant era una esmena que tenia sentit en l'ordenament jurídic espanyol i que tenia poc sentit d'incorporar-la en l'ordenament jurídic andorrà que és molt diferent. Concretament l'esmena parlava de directrius d'ordenació i de la seva aprovació per llei quan aquí, per exemple, les directrius s'aproven per reglament. Per tant, jo crec que era una esmena que s'havia de treballar molt més independentment de què poguéssim compartir el fons de l'esmena.

De fet, el que voldria recordar és que fins ara no hi havia cap text legal que obligués a les administracions públiques d'incorporar l'element de conservació de la biodiversitat i del medi natural en totes les seves polítiques. Per tant, jo vull entendre que aquesta Llei per molt poc ambiciosa que li pugui semblar és un punt d'inflexió perquè per primera vegada, i d'acord amb els principis que recull el text, obligarà a totes les administracions, Govern i comuns, a integrar en els plans sectorials, en les seves polítiques i els seus plans de desenvolupament, el concepte de conservació de la biodiversitat.

Pel que fa al Sr. Majoral, jo crec que amb el treball en comissió s'ha reforçat encara més el paper dels comuns, el Grup Parlamentari Demòcrata va fent esmenes en el sentit de requerir els acords dels comuns... Bé, Sr. Majoral, acords si mirem el diccionari vol dir: convergència de voluntats. Per tant, entenc que acord vol dir treballar amb els comuns per assolir un consens al moment de crear els espais naturals.

Pel que fa a la circulació dels vehicles rodats. Jo el que he pogut veure és que cap grup parlamentari ha esmenat el primer apartat que sí que recordo bé era el quin marcava el principi de què la circulació de vehicles motoritzats havia de respectar el medi ambient i no havia de causar ni perjudicis, ni molèsties ni a les persones, ni als ecosistemes naturals; vostès tampoc l'han esmenat, per tant entenc que també estan d'acord en el sentit que la circulació de vehicles rodats ha d'anar en el sentit de no perjudicar ni el medi natural ni a les persones. Després és una qüestió de fórmula, l'únic que preveu la fórmula optada en aquesta Llei és que pel que fa als espais han d'estar degudament senyalitzats i han de passar per un procés de seguiment d'avaluació d'impacte ambiental, sinó és veritat que pertany als comuns d'acord amb les seves competències de regular l'accés al medi natural dels vehicles rodats.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Obriríem un segon torn d'intervencions per part dels grups.

Pel Grup Liberal...

No hi ha intervenció.

Dins del Grup Mixt...

Sra. Rosa Gili.

**La Sra. Rosa Gili:**

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Gràcies per les explicacions Sra. ministra.

Jo el que he volgut destacar i ara penso que convé que ho acabi d'explicar és el fet de què va quedar evidenciat en comissió que no es va voler acceptar una cosa tan senzilla com aquesta que era un principi general el fet de dir prevalença del medi ambient, del medi natural front l'ordenació territorial i urbanística. És a dir, hi ha certes actuacions que són irreversibles, que ens les hem de rumiar bé, que avui ens poden semblar interessants però que podem hipotecar el futur dels nostres fills, el paisatge que tindran més endavant, la qualitat de vida que tindran més endavant.

És a dir, jo francament crec que si vostès realment haguessin estat convençuts d'això tenien d'haver acceptat aquesta esmena. Jo crec que aquí va quedar evidenciat que vostès no volien perquè saben que... És a dir jo, Sra. ministra, fa temps que ens coneixem, i no dubto de la seva bona voluntat, i sóc coneixedora de què vostè defensa quan convé realment el que creu, però malauradament suposo que dins del Govern aquest col·legiat que vostès tenen francament penso que no és l'opinió generalitzada de què el medi ambient sigui una prioritat. És a dir, això ho sabem, ens coneixem, hem vist certes actuacions, han sigut així i això és el que lamentem.

En relació a la plataforma de Soldeu, nosaltres vam fer demandes, ens vam posicionar per altres temes. Malauradament som els que som i arribem on arribem i jo certament sí que em va preocupar el tema però segurament no vaig tenir el temps suficient per interessar-me més sobre aquest aspecte, però recordo perfectament que van haver-hi manifestacions d'associacions ecologistes -em sembla que Apapma també va demostrar la seva preocupació en aquest sentit. És a dir, que el projecte de la plataforma de Soldeu tenia un impacte important i ha deixat molts dubtes sobre el fet de

què realment no tingués cap incidència en relació justament a aquest medi natural.

Vostè m'ha parlat justament de Soldeu però no m'ha dit res justament d'aquesta macro urbanització prevista a Pal. És a dir, aquí a dins de la seva Llei parlen d'afectacions també paisatgístiques. En el cas de Pal és evident que si s'acaba fent tot el que s'està projectant, el poble de Pal que coneixem avui en dia no tindrà res a veure quan estigui construït tal i com s'ha permès... i aquí va pel Comú de La Massana també, i també per Ordenament, per Medi Natural, per Cultura -perquè també hi ha temes de Patrimoni. Un paisatge també és patrimoni i vostès ho han permès.

Per tant, jo crec que la meua postura avui és deixar clar que nosaltres estem decebuts de què el medi ambient no sigui una prioritat front a qualsevol altra cosa. Crec que ho he anat demostrant per les actuacions que vostès han tingut durant tots aquests anys i així volia que quedés palès.

Gràcies Sr. síndic.

#### **El Sr. síndic general:**

Gràcies.

També dins del Grup Mixt per Unió Laurediana-Independents de La Massana, Sr. Majoral.

#### **El Sr. Josep Majoral:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sra. ministra, no sé si no m'ha escoltat, m'he referit concretament a l'esmena 17, 19 i 21 que feia referència a la creació dels parcs naturals, a la creació de les reserves naturals i a la declaració de monuments naturals. I ja li he dit que, d'alguna manera ja ens convenia la paraula acord en comptes de la proposta d'informe vinculant que havíem fet nosaltres, perquè enteníem que al final s'assolia el mateix objectiu.

On sembla que no m'ha volgut escoltar ha estat més aviat en l'esmena 22 que havíem fet nosaltres que era reserva a la constitució d'espais naturals protegits i transfronterers. I aquí em remeto a les paraules que ha dit la Sra. Pallarés, és una qüestió de competències comunals. I ara per fer-ho molt gràfic i fer-ho una mica distés, vostè imagini's que a casa seva el veí de l'esquerra es posen d'acord en venir a sopar un dia a casa seva. Vostè arriba i se'ls troba a la taula del menjador i ni tan sols li han demanat l'acord. Vostè estaria d'acord amb això? No. Doncs, al nostre entendre és el mateix. Els comuns han de poder decidir qui menja a casa seva.

Gràcies Sr. síndic.

#### **El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sra. Palmitjavila.

#### **La Sra. Meritxell Palmitjavila:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

Pel que fa, doncs, a les primeres intervencions, la Sra. Pallarés i la Sra. Bonet, doncs, compartim totalment el seu exposat, i ja ho he fet palès, també, al llarg de la meua intervenció. I agrair, també, doncs, el vot favorable de totes dues.

Pel que fa al Sr. Víctor Naudi, la veritat és que també em sobta la seva abstenció, doncs, potser llàstima que no va participar en el debat d'aquesta comissió, perquè amb l'informe del CENMA, que a vostè sembla ser que el fa decantar cap a l'abstenció d'aquest vot, doncs, justament, el CENMA és una comissió en la qual hi participen agents socials, les institucions, és un lloc de debat, de diàleg, que permet confrontar opinions, i avançar i consensuar.

Per tant, pot ser feixuc a l'inici, però finalment els informes surten consensuats. Per tant, per a mi i per a nosaltres és un punt a favor. Llavors em sobta una mica justament que davant d'una possibilitat de diàleg i de debat, vostè no hi doni el vistiplau.

Pel que fa a la Sra. Gili, doncs, sí, certament la seva intervenció l'he trobada com molt poc afortunada en relació, sobretot a la referència que ha fet a la plataforma de Soldeu i Pal. Doncs, val a dir, Sra. Gili, que els informes d'impacte mediambiental es demanen per qualsevol tipus de construcció que hi pugui haver. Per tant, no sé per què ara qüestiona el fet de la plataforma. Jo la convido a què pugui i la pugui veure, perquè realment s'hi han fet actuacions quant a la millora de, justament protegir tot el que és la part del riu. No sé quan hi han pujat... el Sr. López que hem fa uns gestos així estranys, potser hi ha anat ara amb la neu i tampoc sap quina és l'actuació que s'hi ha fet al damunt per poder conservar el que és l'espai de sota el riu.

Però en tot cas, el que sí penso és que de totes maneres fem el que fem, perquè la Sra. Gili també acaba la seva intervenció dient que ja li està bé que s'aprovi aquesta Llei. Però jo el que m'adono és que ja li està bé que aprovem totes les lleis, però el que m'adono és que no són partícips de cap de les aprovacions de les nostres lleis. I això, no només ho veiem ara amb el tema de la conservació del medi natural i de la biodiversitat, sinó que ho hem vist en altres lleis. Teniu tendència a abstenir-vos. Bé, potser considereu que l'abstenció és una manera de participar, però jo considero que l'abstenció és una manera de no fer-se partícips d'aquestes implicacions

que poden ser molt importants a nivell del nostre país.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Per part del Govern, Sra. ministra.

**La Sra. Sílvia Calvo:**

Sí, miri, Sra. Gili, quant a la plataforma, doncs, efectivament APAPMA es va preocupar pel seguiment ambiental de la plataforma, se li va donar tota la informació i se li va tranquil·litzar. Vostè sap que APAPMA és una associació, doncs, que està molt a sobre i amb legitimitat dels temes ambientals, i tota la informació que se li va, doncs, traslladar, van tranquil·litzar l'associació. Per tant les coses no s'han fet tan malament. Ja li dic, si vostè hagués volgut conèixer els detalls d'aquella obra, evidentment que és una obra de molta envergadura, però s'ha fet un seguiment exhaustiu i s'han aportat tots els elements ambientals, s'han identificat, s'han mirat de reduir al màxim. I una associació com APAPMA mateix... sí Sr. López... ha pogut, doncs, estar tranquil·la amb tota la informació que se li ha donat.

El que no pot dir vostè Sra. Gili és que és un Govern que no s'ha preocupat del medi ambient. Això no li permeto que em digui que només em preocupo jo i el Govern no. De fet, és el primer Govern que entra a tràmit parlamentari un projecte de llei de conservació de la biodiversitat, i l'ha entrat també, doncs, amb l'aprovació de tot el Govern. Sàpigui que de projectes de lleis com aquest se n'han treballat moltíssims i fa molts anys que hi ha diferents documents que s'han anat, doncs, analitzant, estudiant i elaborant, i fins ara no se n'havia entrat cap a tràmit parlamentari, no se n'havia portat cap, doncs, a nivell del Consell General.

Una llei com la de la transició energètica i de lluita contra el canvi climàtic tampoc no s'havia portat mai al Consell General. Per tant, vostè no pot dir que aquest Govern no ha fet un esforç important en matèria ambiental.

I doncs, pel que fa al conseller Majoral, només dir-li que és una qüestió tècnica, pel que fa als espais transfronterers saber que s'han de crear mitjançant acords internacionals i, per tant, a nivell de l'ordenament jurídic andorrà els tractats internacionals prevalen a sobre les lleis i, a més a més, es fan d'Estat amb Estat. Per tant, jo entenc que aquí, doncs, és la sobirania de l'Estat a l'hora d'emetre un tractat internacional amb un altre Estat.

És una qüestió merament tècnica del perquè no s'ha inclòs a l'informe vinculant en aquest articulat.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels grups...

Sra. Rosa Gili.

**La Sra. Rosa Gili:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sra. Palmitjavila, no ens oposem facin el que vostès facin. Jo justament li repto a mirar dins dels butlletins del Consell, dels diaris de sessions, tots els vots positius que hem donat a projectes de llei o proposicions de llei que hem pogut treballar conjuntament.

Miri, al contrari, proporcionalment, ara que parlo de proposicions de llei sí que podria dir que de les nostres sí que vostès no n'han acceptat ni una. Crec que amb això em quedo tranquil·la, justament, de dir que el que vostè reprotxa, potser que s'ho mirin vostès.

A més em sembla recordar, ara no sé si va ser en sessió parlamentària o en una comissió el mateix Sr. Carles Jordana que ens ho deia fa poc, que havíem votat moltíssimes coses a favor.

Per tant, jo crec que això que ha dit no és ben bé així.

I avui mateix hem votat a favor la llei dels autònoms i el reglament. Per tant, jo crec que hauria de revisar una mica el que ha dit Sra. Palmitjavila.

Sra. ministra, jo... a veure, no em voldria aquí repetir com l'all, però sí que crec que la importància és aquesta, és el fet que no es pot entendre que vostès no ens votessin això, aquesta esmena, que demanava la prevalença.

Jo em quedo amb això. És a dir, això vol dir el que vol dir. I després la resta, impactes ambientals, doncs, evidentment segurament que els han fet. Una altra cosa serà el contingut, no els he vist, però és ben sabut per a tots que el Govern, doncs, bé, pot tirar una mica més cap aquí o cap allà, en el sentit que les decisions polítiques són les que prevalen al final.

Vostè ha dit és el primer Govern... bé ho fan al cap de 8 anys i a última hora, a corre-cuita, és a dir, que em sembla bé, jo me n'alegro que avancem amb aquest tema, però vostès han tardat molt. Per tant, tampoc ho devien tenir tan clar ni devia ser tan fàcil amb el seu Govern col·legiat impulsar una cosa així.

Miri, jo només el que sí que diré és que durant el poc temps que va poder estar a les manetes de l'executiu, el Govern del PS, amb el Sr. Vicenç Alay en el seu ministeri, amb el Sr. Claude Benet, també amb el seu ministeri van fer bastantes coses en relació al medi ambient, i això amb un lapse de temps molt, molt curt. Justament aquest conveni que ha parlat abans del paisatge -si no vaig errada- es comença a tirar endavant a través de la persona del Sr. Vicenç Alay, i certament ho vam ratificar després aquí, quan ja vostè, crec, que era ministra o abans, ara no ho sé. Però vull dir, de coses nosaltres també en vam fer bastantes i es va entrar aquesta Llei d'impacte ambiental, que 8 anys després s'ha perdut pel camí.

Moltes gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Algun altre conseller...

Sr. Josep Majoral.

**El Sr. Josep Majoral:**

Gràcies Sr. síndic.

Sí, Sra. ministra molt breument.

Sóc coneixedor del funcionament de signatures de tractats internacionals, la competència la té l'Estat, no n'hi ha cap dubte. Tot i així, continuo pensant que els propietaris dels terrenys, en aquest cas els comuns, no es pot menystenir les seves capacitats. Per tant, estic convençut que en un projecte com es parla aquí de la creació d'espais naturals protegits transfronterers, jo estic convençut que vindrien d'acord, i per tant, al meu entendre cal que els comuns -ho calia, perquè ara ja és tard- que els comuns poguessin donar el seu vistiplau mitjançant informe vinculant o mitjançant acord, si és que la paraula els hi agrada més.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Sra. Palmitjavila.

**La Sra. Meritxell Palmitjavila:**

Sra. Gili, li faig la mateixa recomanació, que potser també pot mirar vostè els Diaris de Sessions i veurà que... potser es quedaria sorpresa de veure quantes lleis s'han abstingut o justament no han aprovat tampoc.

De totes maneres, jo em quedo amb una cosa d'aquesta legislatura, en quant al seu tarannà, -el

vostre tarannà-, no només el seu, és que bàsicament vostès viuen amb la desconfiança. I tot allò que no ve donat o fet per vostès, tenen tendència més a rebutjar-ho que no pas a acceptar-ho.

Pel que fa al Sr. Majoral, que abans no li he contestat, doncs voldria fer-li un parell d'apunts en quant als espais transfronterers, doncs penso que la Sra. ministra doncs ja ho ha contestat. És cert que nosaltres vam fer una proposta de transacció en la que demanàvem la consulta dels comuns, la qual vosaltres vau rebutjar, justament perquè en aquella taula de sopar, no fos totalment una sorpresa sinó que la informació hagués pogut passar prèviament.

I després, pel que fa als accessos als vehicles rodats i motoritzats, jo crec que la llei en el fons convenim Sr. Majoral, perquè la llei aquesta no prohibeix en res que els comuns puguin ordenar l'accés d'aquests vehicles en el seu territori. Vull dir que fàcilment, si un comú vol deixar accés total a les zones i a les pistes o als camins, res el priva aquesta llei de poder-ho fer, per tant tampoc em sembla un argument prou de pes com per dir que no hi estan a favor.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

El Govern desitja intervenir...

Sr. cap de Govern.

**El Sr. cap de Govern:**

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

La veritat és que en un Govern hi ha diversitat d'opinions i també hi ha diversitat de sensibilitats, i no cal que li digui que la sensibilitat que recolza més el tema mediambiental, és la de la ministra, per això és ministra de Medi Ambient.

Això no vol dir que el Govern no la recolzi en cada una de les seves decisions, anem per parts.

A veure, jo mateix vaig formar un compromís mediambiental major, potser el més important que s'ha firmat mai internacionalment, des d'un punt de vista global i pel que fa referència a Andorra, amb la part que hi pugui participar.

I a vostè que li agrada tant parlar de les paraules als fets, doncs ara li explicaré uns quants fets.

Quan firmo a París i sota l'atenta vigilància de la ministra, nosaltres fem una contribució de l'aportació a favor del canvi climàtic que estem executant. Això és un fet.

Quan nosaltres votem una llei de transició energètica que no hi havia a Andorra, això és un altre fet.

Quan nosaltres fem un pla sectorial d'infraestructures energètiques, que no n'hi havia a Andorra, això és un tercer fet.

Quan nosaltres fem la llei de competències per deslliurar els terrenys per fer efectiu, o sinó no hi ha manera de complir el compromís de la COP21, sense els seus vots, amb els vots Ciutadans de la Massana i Unió Laurediana, això és un altre fet.

I aleshores vostès han fet moltes coses. Jo ja li he explicat això, fets, i vostès han fet moltes coses. És d'un detall, les moltes coses, el que no vam fer és ni preparar aquesta llei, però és igual. Jo el que pensava és que avui com a mínim es pot votar a favor, es pot votar en contra, però amb uns arguments una mica conseqüents.

Jo puc entendre i ho dic amb tot el respecte, que la dreta tingui algunes reserves sobre temes de competència, però l'esquerra andorrana deu ser alguna cosa que entrarà als anals a nivell de l'internacional socialista, que com a mínim una llei que avança, que fem 40 anys de retard, ni la votin.

I aleshores, ara faré una aposta sobre la plataforma perquè ja ha quedat clar que això no és bé a l'especulador de torn perquè no ho acaba de dir en aquests termes, fem una plataforma i així afavorim a alguns veïns, o a Pal això des de fa anys, i vostès també, necessita d'un estudi d'impacte ambiental, preceptiu. Sense aquest estudi d'impacte ambiental no es dona l'autorització des del Ministeri d'Ordenament del Territori.

Però jo li faré una aposta. Miri, però no facin que la guanyin amb el que li diré ara.

Jo m'aposto que tot i que el Sr. Pere López va dir aquí, quan en el seu moment es va votar si era interès general la plataforma de Soldeu i no va arribar a dir-ho però va dir... no va arribar a dir que els consellers generals estaven a punt de prevaricar, no ho va arribar a dir, va dir una cosa de l'estil: "Esteu votant una cosa il·legal".

Si vingués aquí el Sr. Jaume Bartumeu diria que es tiri de les actes del Consell General.

Després no hi ha hagut cap excusa, quan s'ha vist amb erts i uts que tot era il·legal.

I després ens diu la Sra. Rosa Gili que clar, gairebé aquesta plataforma amb els estudis pertinents que hi han hagut, és això el que ens sap greu, és gairebé un delictes ecològic.

Bé, l'aposta és la següent: després d'una obra que se'ns va acusar que era il·legal, d'una obra que se'ns

diu avui que gairebé no s'ha vigilat res, ho sigui gairebé la flora i la fauna d'aquell sector desapareixeran. Jo m'aposto que vostès estaran assentats a les finals de la copa del món, veient com baixen els esquiadors, en una obra que han catalogat d'il·legal i que és gairebé, -ho ha insinuat amb una certa matisació-, que fa un delictes ecològic.

Miri, les coses són com són. Jo he explicat els fets que aquest Govern vol defensar un compromís internacional que va firmar davant de l'ONU, de la COP21, li he explicat tots els fets, i evidentment que portem retard Andorra a nivell del medi ambient i la producció del mateix. I això en som corresponsables molts, i potser jo el que més perquè fa molts anys que estic aquí. Però dir que aquest Govern no ha fet res, és faltar a la veritat i no ser just.

I un dia també m'explicarà perquè a base de petites coses, es va avançant, segur que en vam fer, però nosaltres hem anat en una altra velocitat amb l'ajuda també del Parlament. No és una potestat nostra. La llei de transició energètica és un pas endavant importantíssim. S'hauria pogut fer el primer any, bé escolti!

El pla sectorial d'infraestructures energètiques està vigent avui o ho hauria pogut fer el primer any.

La llei de diversitat és una llei, és que clar el terme, és que per la socialdemocràcia és fort que no la votin perquè abans no hi havia res, almenys hi ha això, que em sembla que és una bona llei. Una llei que se'n diu: conservació del medi natural de la biodiversitat i del paisatge, doncs no es vota.

Jo puc entendre, com entenc els companys d'Unió Laurediana i consellers de la Massana o totes les posicions, però el que no pot dir és: "Vostès això sempre ho han fet forçats. La Sra. ministra ha fet una llei de mínims". Bé, hem fet tanta política de mínims que gairebé solament podien fer política de màxims, ho dic amb tot el respecte perquè amb el retard que portàvem era una obligació col·lectiva de tot el Parlament i del govern que encapçalo, d'anar endavant. Em quedo amb això. Jo estaré en funcions, vostè no sé si fa part de la Permanent... Vostè també plega? Sí.

Segurament l'invitaran. Jo el vull veure com s'assenta en una plataforma amb aquesta demagogia que acaba de fer, en una plataforma que verdaderament era il·legal i que a més a més, la seva companya diu que gairebé és delictuosa des d'un punt de vista mediambiental.

Jo em quedo amb què avui hem fet un pas més, de molts passos que s'han de fer d'aquí en endavant, i vull felicitar la Cambra i evidentment agrair que com a mínim la socialdemocràcia no hagi votat en contra.

Gràcies.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sra. Rosa Gili.

**La Sra. Rosa Gili:**

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Començaré per ordre.

A la Sra. Palmitjavila, a veure, aquest és un debat que l'hem tingut tantíssimes vegades. És a dir, vostès han d'acceptar que tenen majoria absoluta, no ens necessiten perquè els hi recolzem les lleis. És a dir que les seves lleis passen igualment. No sé per què els hi dol tant que divergim en alguna cosa.

Jo sí que li puc dir, jo i el Pere, el meu company Pere López que era ministre i jo vaig estar assentada a Casa de la Vall durant aquells vint mesos, en què sistemàticament els seus companys de files ens votaven que no a tot. I allò sí que tenia conseqüències perquè vam patir conseqüències en temes de cultura, en temes que tocaven a la gent. Va haver-hi, -i això vostè també ho deu saber-, un pressupost que va estar allargat durant no sé quant temps, que es va treballar fatal, que va tenir repercussions amb tothom. Això sí que tenia incidència, i no que nosaltres avui ens abstinguem.

Vostès han d'assumir-ho, jo crec que ara en aquestes alçades ja seria hora que assumeixin que han tingut dos majories absolutes. El poble els hi dona el poder executiu i l'exerceixen i ja està. I si ho fan bé, es poden posar medalles, i si no ho fan bé, doncs ho han d'assumir, és normal. Nosaltres estem al legislatiu i representem molts ciutadans que no els han votat a vostès i tenim tot el dret del món de divergir i de votar diferent. Faltaria més!

És que aquest tema, de veritat, hem dona la impressió que hi ha un problema de base perquè aquesta mania de dir: "*Vostès què proposen*" i "*Vostès...*". No, no, cadascú... Nosaltres proposarem ara, de cara al programa electoral sí que plantejarem la nostra visió de com s'ha de portar Andorra i si els ciutadans ens donen la confiança doncs ho posarem en pràctica. Però la resta, mirin a més a més, sí, hem fet servir la nostra potestat legislativa, ho deia abans. Hem presentat varies proposicions de llei i l'única que... -ara m'ho recordava el company Gerard Alís-, l'única que va passar va ser la d'emprenedoria que vostès la van destrossar... Bé, i la de cooperatives també, és veritat! La van canviar de dalt a baix, la van destrossar... És l'únic, eh? Perquè les altres les

van rebutjar per després presentar la seva i aquí em puc referir a les lleis, a la Llei sindical, etc, etc.

I em deia que nosaltres teníem desconfiança... Miri, no sé que dir-li, quasi que li giraria la cosa cap a vostè. Fa uns dies pensava en les nostres... Quan presentem esmenes als seus projectes de llei, quasi bé que pensava, hauríem d'exigir... de demanar al Sr. síndic de poder fer com amb els exàmens, no? Que es tragués l'intitulat del grup que les presenta perquè siguin tractades diferents perquè jo algues vegades, francament, tinc la impressió... Sí, Sr. Missé! De què algunes coses de les que presentem...

**El Sr. síndic general:**

Evitin debats particulars, si us plau.

**La Sra. Rosa Gili:**

Bé, hi han hagut exemples de coses que sembla que no tinguin cap incidència i que no entenem que no se'ls hi doni suport. Probablement no són algunes en les que estem amb el Sr. Missé en la comissió, però en altres comissions li puc garantir que això passa.

Sr. Martí, el trobava a faltar, de veritat! Pensava que no em sortiria. I dic; "*Ai, no m'ho puc creure!*". Gràcies... Gràcies.

A veure, vostè aquí ha fet un recapitulatiu a nivell mediambiental de tot el que ha fet. Miri, ha donat suport a la COP21. També ho haguéssim fet nosaltres. És a dir, vostè té algun dubte que no ho haguéssim fet? Aquesta agenda no l'ha marcat Andorra, no l'ha marcat el Govern de DA i, per tant, està molt bé que ho hagin fet, evidentment i els vam donar suport, però bé...

I en relació a la Litecc, m'agradaria també recordar i que quedi constància que les primeres actuacions en relació a energies renovables també les vam fer amb el Govern PS, bé, les primeres donant ajudes a la gent amb temes d'energies renovables -i vostès ens ho han reconegut algunes vegades- també ho vam fer nosaltres...

**El Sr. síndic general:**

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

**La Sra. Rosa Gili:**

Vaig acabant Sr. síndic.

Només Sr. Martí, els socialdemòcrates protegim el medi ambient, és una de les nostres premisses, per tant, no ens vulgui aquí tergiversar.

I en relació a la Copa del Món, francament, què vol que li digui? Que té que veure que anem a veure o no anem a veure. De fet, no n'hem parlat i no sé si hi



serem, o no, però crec que una cosa no té res a veure amb l'altra. És a dir, donar suport a una competició internacional que tingui ressò, o anar a gaudir d'un espectacle esportiu no té res a veure. És a dir, no perquè ens assegum allà vol dir que estem emetent una opinió en relació a aquesta plataforma.

Igualment ja hi és... Ja hi és, ja la tenim i per tant, no hi ha res a dir. A mi no em sembla haver dit coses que vostè m'ha fet dir. Jo només he dit que poc vam sentir medi ambient en relació a aquest aspecte.

Moltes gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Algun altre conseller desitja intervenir...

Sr. Carles Enseñat.

**El Sr. Carles Enseñat:**

Gràcies Sr. síndic.

Miri Sra. Gili, vostè quan parlava d'aquells consellers que estaven en aquella legislatura que votaven a tot que no, doncs miri, jo era un d'ells. I no vam votar a tot que no, és més, vostè amb mi va negociar moltes lleis, i va negociar no una sinó totes les que en comissió estàvem junts.

El que li vam votar a tots que no va ser als pressupostos, perquè el pressupost vol dir, o suposa, l'atorgament de la màxima confiança d'un grup polític al Govern que en aquell moment dirigeix la política del país.

Si vostès volien en aquell moment tenir la confiança dels grups polítics que no estaven en el seu Govern, el que havien de fer era una coalició. Coalició que, és més, dos persones d'aquesta Sala li van proposar en aquell moment al futur líder del seu partit. I li van proposar, li van dir: *"Escolti, fer una coalició de Govern. Primer, una coalició amb tots els partits. -No, no la vull-. Molt bé, doncs, fem una coalició dos. -Tampoc la vull. Escolti, quan no hi ha una coalició els partits que estan a l'oposició no atorguen la confiança al Govern. Igual que fan vostès, igual que han fet vostès sempre que no han governat que ha sigut votar sistemàticament en contra del pressupost. I té la seva lògica, perquè no tenen confiança en el nostre Govern.*

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Sra. Palmitjavila.

**La Sra. Meritxell Palmitjavila:**

Sí, Sra. Gili. És cert que nosaltres tenim la majoria absoluta sortosament i l'assumim amb tota la responsabilitat però, jo penso que el fet d'estar a l'oposició no està renyat amb donar suport a algunes de les lleis, i de fet tenim la prova amb altres membres, o altres consellers, o grups parlamentaris que sí són capaços de fer-ho. Per tant, penso que no cal barrejar una cosa amb una altra.

Després comentava el de destrossar les lleis. Jo només li recordo que amb vostè he compartit tres comissions legislatives, penso que no hem destrossat cap llei, les hem construït, això no vol dir que vostès després les hagin aprovat totes. Però que ara digui que destrossem les lleis, potser sí que algunes les hem destrossat com la d'emprenedoria però potser perquè es mereixia el fet de destrossar-la perquè quan una llei està mal feta, està mal feta, i això tampoc sou capaços d'assumir-ho. Per tant, penso que no és culpa nostra. Hem intentat arreglar-ho que ja ha estat molt! I encara ho hem hagut de fer com hem pogut.

Doncs, res més Sr. síndic.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Per part del Govern, Sr. cap de Govern.

**El Sr. cap de Govern:**

Sí, aquesta intervenció molt més curta Sr. síndic, no?

Estic content que em trobarà a faltar, no, diu? Perquè vostè es presenta i jo no. Però bé, com a mínim ha sigut un passatge amable per la seva part, que tampoc n'he tingut tants, i li agraeixo.

Miri, el de la plataforma hi ha parlat vostè, eh? És que es vostè que ha parlat de la plataforma. Jo no hagués gosat a dir tot l'històric de la plataforma. Jo l'únic que dic és que: *"No ve a "cuento", no ve a "cuento"... Bé, no ve a "cuento"*, és que jo em sentiria una mica... com ho diria, confús, no? D'anar a una infraestructura que l'he criticat, que he dit que era gairebé il·legal, que era més per sota d'un delictes ecològic que no es veu tot i que està a 30 metres.

Jo, com a mínim per una qüestió dels fets del que dic i després l'actitud que tinc que tenim, m'ho pensaria. Ja ho veuran, estaran invitats, això m'ho han dit, això m'ho han dit perquè l'altra dia pensava en el cònsol i invitaré a tothom. Per tant, tothom vol dir tothom, no?

(Se sent riure)

Per tant, ja veurem si hi serà o no hi serà.

I després, escolti, per ajudar una mica l'aliança, aquesta aliança plena de coherència i que estan ara mirant d'articular encara de forma més coherent.

Sr. Gallardo, no s'ho deixi dir això, perquè les primeres mesures que van agafar a nivell energètic no va ser el Partit Socialdemòcrata, van ser vostès. Això és la veritat! I em van agafar i en aquell moment ja eren importants, i les que va agafar el Govern del Jaume Bartumeu que... em giro cap als d'SDP, que cataloga que la Sra. Rosa, com moltes coses, també devien ser moltes coses i van venir després. Però ara s'ha de fer un pas endavant molt important.

I ara li sabrà greu el que li dic. Miri, el Sr. Josep Pintat i els seus companys no voten aquesta Llei... No, esperi, esperi que ja veurà que té argumentació! Jo si vol la mateixa coherència que la seva aliança... A veure. El Sr. Josep Pintat no vota aquesta Llei per una qüestió, que ja ho entenc, que és que a més va en el seu ADN que és "*Al tanto amb els comuns*" de les seves competències. Però, en canvi, va votar la llei que dona les competències al Govern per poder tenir els terrenys que fan possible, Sra. Rosa Gili, que es compleixi el que vaig firmar en la COP21... És així! Perquè sense aquesta Llei ni vostè ni cap Govern ho podria complir. Llavors, això que vostè diu tan alegrement que estic segur que vostè hagués fet el mateix de pujar a París -que me'n recordo que ho vaig firmar amb un llapis molt "xulo" per cert, tot de colors, que és com això de les ONGs en aquests moments. Ho hauria firmat segurament però aleshores si hi havia la voluntat d'anar més enllà de l'escrit, allò que li agrada molt, dels fets a la realitat hauria tingut de fer, com hem fet nosaltres, votar la Llei de competències per deslliurar els terrenys per poder fer les infraestructures, i hauria pogut votar avui encara que potser la Llei no li satisfà en la seva totalitat per un tema sobre la diversitat. Això és ser coherent.

Per tant, mirant l'assumpte. La primera... Perquè la història ens recordi una mica les coses. Nosaltres hem fet el que hem fet, jo penso que hem fet bastant i jo espero que els pròxims governs encara facin més. Els que van començar les primeres polítiques van ser vostès, i vostès quan dic vostès els de dalt i els de baix. Van ser vostès i fins jo...

(Se sent riure)

I fins jo... i fins jo.

I en definitiva, fem-ho ara potser més seriós.

A mi em sap greu!... A mi em sap greu que vostès no l'hagin votat. Jo penso que aquest Govern ha fet coses bones, coses no tan bones, coses que han estat

molt criticades, coses que han estat criticades amb excés i coses, com les que diu la Rosa Gili a l'hora de fer la justificació. molt injustes, que es digui que en medi ambient no s'ha fet. Perquè fins i tot els seus aliats reconeixent, no li reconeixia res el Sr. Xavier Espot o poca cosa.

Però a la Sra. Calvó i un altre tema que hi haurà polèmica i al Sr. Èric Jover li diuen que no ho han fet malament, de l'oposició no està malament.

Moltes gràcies.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Sra. Rosa Gili.

**La Sra. Rosa Gili:**

Moltes gràcies Sr. síndic.

Bé, començaré pel Sr. Enseñat. Sr. Enseñat, jo entenc, puc entendre que vostès evidentment, Andorra pel Canvi tenien dret a no votar els pressupostos, que menys. L'única cosa que lamento i recordo perfectament haver-li dit una dia sortint d'una comissió, és que segurament vostè va entrar una mica tard en aquell Govern, perquè probablement algunes coses haguessin sigut diferents. Però ho dic amb el sentit que vostè va arribar una mica tard en aquella legislatura, pels moviments parlamentaris, evidentment, no per cap més raó que no fos aquesta.

Però jo em referia als crèdits extraordinaris. Vostès van votar negativament i van posar pals a les rodes, van contribuir tots, no només vostè, tots. I com es va gestionar llavors, miri, no ho sé. Parli amb el cap de Govern d'aquella època que era qui portava la batuta. Jo està clar que no.

El que sí que sé és que nosaltres, jo des que hi sóc, no hem bloquejat res. I senzillament, segurament perquè des que hi sóc jo tampoc teníem predisposició de votar res, perquè vista la seva majoria absoluta...és a dir, no tenia rellevància el que nosaltres féssim. Per tant, no vam bloquejar mai res, per què? Perquè senzillament el sistema no ens ho permetia.

Sra. Meritxell Palmitjavila, vostè molt alegrement s'ha atrevit a dir que les nostres lleis estaven mal fetes. Miri, nosaltres vam fer el millor que vam poder, amb els mitjans que tenim. Crec que la seva valoració és una mica agosarada, i més quan mirem alguna de les lleis que ens venen del Govern, que té tots els mitjans possibles i necessaris. I Déu-n'hi-do, alguna d'aquestes lleis!

I a més aniré més enllà perquè miri, fa uns dies que ho estic dient allà on puc, perquè realment ho penso

i realment no ho desitjo. Però jo tinc molta por, de vista la velocitat amb la que hem treballat aquests darrers mesos, que hi hagin moltes repercussions negatives amb la gent, de totes aquestes lleis que han anat tan ràpid, mal fetes i que, molts de nosaltres, a tots els nivells, crec, minories i majories fins i tot, i secretaris de la casa, no hem tingut temps de treballar correctament.

Per tant, uff... no ho sé, abans de parlar de lleis mal fetes, jo de veritat crec s'ho havia d'haver rumiat una mica millor.

Sr. cap de Govern, li he dit més d'una vegada, està molt bé que ens doni consell, però francament se'ls pot estalviar. Ja prendrem les nostres decisions. Vostè aquí ens vol reescriure la història del que nosaltres haguéssim fet o no haguéssim fet. Miri, en una conversa de bar potser és interessant, però aquí en aquesta sala, francament, crec que és irrellevant el que vostè pugui dir sobre això perquè no ho sap. Francament no sap el que hauríem fet. I per tant, crec que s'ho pot estalviar.

I en relació al que deia als companys del Grup Liberal, bé jo ara mateix no sé a quines mesures es referia, però no en dubto que n'hi haguessin unes altres i, en cap cas, les volia desmerèixer. Però sí que crec que convenia explicar que malgrat haver estat un temps molt petit, el Govern sense pressupostos, perquè reitero que qui tenia un pes en aquella època no ens va donar ni aigua, sí que vam fer coses en aquest sentit.

Moltes gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Carles Enseñat.

**El Sr. Carles Enseñat:**

Gràcies Sr. síndic.

Bloquejar res no! Ganes suposo que sí que en tindrien.

Crèdits extraordinaris que comentava. Miri, nosaltres teníem un únic criteri, únic. Que era bàsicament, si augmentava o no l'endeutament. I si es fixa amb el vot, aquelles que no augmentava l'endeutament, van ser tots votats a favor. Tots!

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Sra. Palmitjavila.

**La Sra. Meritxell Palmitjavila:**

Sí, per acabar.

Sra. Gili, vostè es mostra dolguda perquè jo li dic que la seva llei, especialment la d'emprenedoria no estava ben feta. Però en canvi vostè no té pas pèls a la llengua per criticar sovint que les nostres lleis són lleis dolentes. Per tant, no sé perquè pot està tan dolguda quan nosaltres li fem una crítica de tant en quant. Em sembla que età desproporcionat.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

El Govern desitja intervenir...

Sr. cap de Govern.

**El Sr. cap de Govern:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

Aquesta encara més curta. No, no, això no és una tertúlia de bar, i en una cantonada, allà en una parròquia o en una altra.

El que li acabo de dir són fets.

A vostè no li agrada sentir les veritat. A vostès els hi agrada molt critica a tots els demés, però quan amb fets se'ls hi diu el que ha passat, vostès han votat el que han votat. I avui, legítimament, voten una cosa que no va en la línia de complir una cosa que vostès segurs que haguessin votat, que és l'acord de de la COP 21, i res més.

No són tertúlies de bar. Jo el que li he dit són coses serioses del que ha passat, que un Partit Socialdemòcrata, alhora de la veritat, a l'hora de donar-se les eines per passar de les paraules als fets amb un tema tan important com la transitòria energètica, no hi va ser present. I això és així i són uns fets.

Moltes gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Bé, si no hi ha més intervencions passariem tot seguit a la votació.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu donar lectura del resultat, si us plau.

**La Sra. Maria Martisella:**

Sí.

18 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions.

**El Sr. síndic general:**

Sra. secretària, podrieu tornar a donar el resultat, si us plau.

**La Sra. Maria Martisella:**

Disculpi.

19 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions.

(Se sent riure)

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

A la vista del resultat declaro aprovat el Projecte de llei.

Se suspèn la sessió.

Reprendrem la sessió aquesta tarda a un quart de cinc.

Se suspèn la sessió.

(Són les 14.11h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 16.20h)

**El Sr. síndic general:**

Es reprèn la sessió.

Passem al sisè punt de l'ordre del dia.

**6- Examen i votació del Projecte de llei del Cos d'Educació.**

L'informe de la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura i Esports ha estat publicat en el Butlletí número 19/2019 del 4 de febrer.

Intervé per exposar l'informe de la comissió, el M. I. Sr. Justo Ruiz González, nomenat ponent per part de la comissió.

Teniu la paraula.

**El Sr. Justo Ruiz:**

Gràcies Sr. síndic.

En la reunió del dia 9 de gener del 2019, la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura i Esports, em va nomenar ponent del Projecte de llei del Cos d'Educació. Em correspon avui presentar una síntesi de l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura i Esports en el decurs de les reunions celebrades els dies 16, 30 de gener i 1 de febrer de

2019 ha analitzat el Projecte de llei i les esmenes que li han estat presentades.

A l'esmentat Projecte de llei li foren presentades 64 esmenes a l'articulat: 4 esmenes per part del Grup Parlamentari Demòcrata, 6 esmenes per part del Grup Parlamentari Mixt-UL/CC, 6 esmenes per part del Grup Parlamentari Mixt-Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot, 18 esmenes per part del Grup Parlamentari Liberal i 30 esmenes per part del Grup Parlamentari Mixt-PS.

La Sindicatura, els dies 2 d'octubre del 2018, 3 de desembre del 2018 i 18 de desembre del 2018 i als efectes determinats per l'article 18.1.d) del Reglament del Consell General, va constatar que les esmenes formulades pels grups parlamentaris no eren contràries a les disposicions de l'article 112 del Reglament del Consell General, i les va admetre a tràmit.

D'acord amb el que preveu l'article 45 del Reglament del Consell General, l'esmentat Projecte de llei, així com les esmenes a l'articulat que han estat presentades, foren trameses a la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura i Esports el dia 18 de desembre del 2018.

De les esmenes que figuren a l'informe de la ponència: 8 esmenes s'han aprovat per unanimitat; 36 esmenes no s'han aprovat; 5 esmenes han estat retirades per obrir el pas a establir unes transaccions que han estat aprovades per unanimitat; i 15 esmenes han estat retirades.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquest Consell General.

Gràcies. Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Bé, acabada la intervenció del ponent, procedirem al debat i votació dels articles que han estat objecte de reserva d'esmena, per continuar després amb el debat de les altres parts del text.

Us informo que han estat presentades un total de 24 reserves d'esmena, 22 de les quals pel M. I. Sr. Pere López Agràs, Conseller General del Grup Parlamentari Mixt, i 2 pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, Conseller General del Grup Parlamentari Liberal.

Alhora, informar-vos que d'una banda les 22 reserves d'esmena presentades pel M. I. Sr. Pere López serien defensades de la manera següent:

Les reserves número 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20 i 21 de forma conjunta.

I després les reserves número 5, 19 i 22, cadascuna d'elles defensades de forma separada.

D'altra banda, les dos reserves d'esmena presentades pel M. I. Sr. Ferran Costa serien defensades de forma separada.

Iniciem doncs el debat de les reserves d'esmena.

Comencem pel primer grup de reserves d'esmena.

Són les reserves d'esmena a les quals m'he referit abans, per no citar-les una a una.

Intervé per defensar les reserves d'esmena, el Sr. Pere López.

Teniu la paraula.

(El Sr. síndic general deixa la sala)

### **El Sr. Pere López:**

Gràcies Sr. síndic.

El conjunt de reserves d'esmena que acaben de ser llegides pel síndic general fan referència a la voluntat manifestada per part dels consellers del PS de què els mestres, professors, docents del nostre país tinguin la consideració de funcionaris.

Segurament algunes de les reflexions que farem amb aquesta reserva d'esmena replicaran part del debat que vam tenir no fa gaires dies amb motiu de la llei de la funció pública, però potser anirem fins i tot una mica més enllà. I ja hem discutit vàries vegades que no compartim aquest model d'administració que promou Demòcrates per Andorra en el que el gran conjunt dels treballadors públics no són funcionaris.

Pensem que és una de valorització del servei públic i servidors públics, però ara que parlem concretament del Cos d'Educació, hi ha encara una particularitat concreta en aquest sentit, és que es tractarà de l'únic cos amb una llei específica, en el que els seus membres no seran funcionaris tot i tenir reconeguda una tasca o una feina com a agents de l'autoritat.

A més, l'explicació que se'ns dona per aquesta rebaixa de la qualificació dels docents del país, pensem clarament que es tracta d'un fals pretext o d'una falsa explicació. És a dir, quan es parla de què hi ha integrants del cos andorrans integrants del cos que no són andorrans i el que es vol fer és no fer diferències, i que per tant perquè els andorrans no siguin funcionaris el millor és que tots no ho siguin, doncs pensem que aquesta explicació no és certa.

No em veig en condicions de superar l'explicació que en el seu dia va fer la companya Rosa Gili en relació a la política global de Demòcrates per Andorra en relació als residents. No tenim constància de què la preocupació principal de Demòcrates per Andorra sigui donar drets als residents quan tenim legislacions com les que tenim en molts àmbits, quan

hem parlat moltes vegades dels drets polítics o cal referir-se per exemple a la Llei de serveis socials i sociosanitaris, on també podria haver-hi una equiparació posats a fer entre els residents i els andorrans.

Per tant, aquesta equiparació no és una explicació vàlida per nosaltres, i el que trobem és en un escenari en el que els docents del país, una tasca a la que nosaltres sí que volem donar tot el valor que entenem que es mereix, Demòcrates per Andorra no es vol donar la consideració de funcionaris.

I a demés, i aquí és on les seves explicacions es van entrelligant una amb l'altra, i com deia abans, no acaba de convèncer per res el fet que no vulguin fer aquesta diferenciació, -fins ara existent entre funcionaris i agents contractuals-, quan a més vostès insisteixen que ser funcionari o ser treballador públic és el mateix. Nosaltres ja hem insistit de manera repetida que aquest és un parany parat a l'Administració pública, que espero que vostès, en la propera legislatura no puguin desenvolupar.

El fet de voler fer aquesta separació és clarament un joc amb dues fases, perquè un cop feta la separació entre funcionaris i treballadors públics, després és molt fàcil, tot i que evidentment no és el mateix, perquè jurídicament només és el mateix allò que té el mateix nom, a signar drets diferents o a signar responsabilitats o drets diferents, un cop tinguem feta la separació de dons.

En tot cas, i vaig conclouent en l'espera de poder debatre amb la resta de companys, amb el Sr. ministre, lamentem que una tasca tan lloable, de la qual tots ens omplim tant la boca de què l'educació ha de ser un dels pilars de l'Administració pública, la màxima categoria de treballador públic, almenys pel PS, que més la de funcionari, se'ls sigui negada per part de Demòcrates per Andorra.

Gràcies Sra. subsíndica.

### **La Sra. subsíndica general:**

Gràcies Sr. conseller.

És el torn dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Ferran Costa, teniu la paraula.

### **El Sr. Ferran Costa:**

Gràcies Sra. subsíndica.

Segurament no els diré res nou, vàrem estar parlant abastament. De fet ho va fer el meu company, el Sr. Jordi Gallardo quan ens referíem a la llei de funció pública, el que per a nosaltres, pel Grup Parlamentari Liberal, suposava el desgavell que amb la nova llei de

funció pública que es va aprovar per la majoria Demòcrata en aquesta Cambra, suposava de batibull i de confusió en les diferents figures del personal de l'Administració.

Compartim en aquest cas l'essència del discurs que ens manifestava el Sr. Pere López, i tampoc no es tracta d'estendre'ns una altra vegada sobre aquelles explicacions que el seu dia va fer el Sr. Gallardo aquí en tribuna, i que difícilment podré fer amb més claredat i més contundència.

Entenem el Grup Parlamentari Liberal, entenem que cal que prevalgui la figura del funcionari. I amb el model que es va proposar des de la Funció Pública, que vostès han tirat endavant de manera gairebé unilateral, entenem que es desvirtua aquesta figura.

Ara bé, en el cas particular que ens ocupa, deixi'm afegir Sr. Jover que també entenem les casuístiques del cos educatiu. Aquells que estem immersos en aquestes casuístiques compremem que per bé que seria desitjable, no sempre es pot nodrir tot el personal del cos educatiu amb figures de funcionaris, amb la qual cosa, per això en comissió nosaltres ens vam abstenir en aquestes esmenes, per bé que l'essència i el contingut d'aquest debat, nosaltres el compartim completament, com hem deixat palès repetides vegades des d'aquesta mateixa tribuna.

Per tant, nosaltres no podem participar en aquest exercici de l'ambigüitat, ja vàrem dir que no compartíem aquest model de funció pública, en defensem un altre, en el qual el pivot cabdal ha de continuar sent el funcionari.

Vostès desvirtuen aquesta figura del funcionari i es crea un debat innecessari, estrany i fins i tot confús amb aquest batibull de denominacions, que a més a més, per les seves justificacions, vostès mateixos van titllar d'innecessàries, la qual cosa si són innecessàries, no entenem, ens costa comprendre per què s'ha tirat endavant.

En aquest sentit donarem suport a aquesta reserva d'esmena.

Gràcies Sra. subsíndica.

**La Sra. subsíndica general:**

Gràcies Sr. conseller.

És el torn de la Sra. Sílvia Bonet.

**La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:**

Gràcies Sra. subsíndica.

Doncs jo mantindré el mateix en totes aquestes reserves d'esmena, que va ser d'abstenció. Segueixo pensant que la vinculació que té amb la Llei de la funció pública en aquell moment ja vaig expressar

que hi havia una problemàtica en la definició de funcionari i de treballador públic, sobretot amb els temes relacionats amb les prerrogatives de l'Estat. Aleshores considero que es manté aquesta dificultat i que no hi ha hagut probablement la reflexió al voltant, tot i que evidentment entenc que s'ha seguit la mateixa dinàmica que la llei finalment aprovada, però bé com que aleshores ja em vaig expressar que creia que no s'havia treballat suficientment, per això el meu vot és d'abstenció.

Gràcies.

(El Sr. síndic general s'ha reincorporat a la sala)

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Dins del Grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi.

**El Sr. Víctor Naudi:**

Gràcies Sr. síndic.

Bé, una vegada exposades les argumentacions sobre aquestes reserves d'esmena, puc compartir en bona part el que s'ha dit, fins i tot el terme que emprava el Sr. Costa, que és un batibull, a nivell de les definicions doncs ho comparteixo.

Jo crec que aquí es continua traslladant amb el Projecte de llei del Cos d'Educació, doncs aquelles disfuncions que ja es van posar a la Llei de la funció pública, doncs trencant la consideració de funcionaris i desvirtuant totalment la consideració que sempre hi ha hagut pels funcionaris.

Jo crec que cal tenir en compte les dues figures, especialment doncs pels 200 andorrans i especialment ara que seran agents de l'autoritat, no necessàriament cal que siguin funcionaris per ser agents de l'autoritat, però seria millor.

En tot cas, doncs el meu vot serà d'abstenció per aquest conjunt de reserves d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Pels consellers d'Unió Laurediana-Independents de la Massana.

Sra. Carine Montaner, teniu la paraula.

**La Sra. Carine Montaner:**

Gràcies Sr. síndic.

Doncs nosaltres mantindrem el vot en comissió.

Gràcies.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sra. Meritxell Palmitjavila.

**La Sra. Meritxell Palmitjavila:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sr. López, és que m'ha quedat un dubte perquè vostès amb aquesta proposta d'esmena, el fet ens crea més dubtes potser que solucions.

El dubte seria: vostès estan dient que tots els treballadors públics, siguin funcionaris, siguin andorrans o no siguin andorrans, i s'està dirigint específicament als docents. Ho he entès bé?

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Sr. ministre, teniu la paraula.

**El Sr. Eric Jover:**

Gràcies Sr. síndic.

Referent a aquesta reserva d'esmena, jo crec que és important de parlar de drets i entenc el neguit que ha pogut aixecar tant en el debat de la Llei de la funció pública com en el debat de la Llei del Cos d'Educació, que el canvi de denominació pogués estar associat amb una pèrdua de drets.

Així doncs, jo crec que és important de recordar l'article 6.2) de la nova Llei de la funció pública.

Textualment diu: "Aquesta llei reconeix idèntics drets i obligacions als funcionaris i als treballadors públics de caràcter indefinit".

Jo crec que amb aquesta cita de la recent aprovada Llei de la funció pública, ja podríem donar per resposta a les seves reserves d'esmena, però crec que val la pena entrar una mica més en el detall deixant palès de què la temàtica de drets no existeix, és a dir que aquest neguit queda completament solucionat amb l'article 6.2) de la Llei de la funció pública.

Llavors, si entrem amb detall al que fa referència a aquesta problemàtica per la Llei del Cos d'Educació, tindríem d'una banda, i fins i tot que penséssim que les seves esmenes serien positives, de fet no s'aguanten tècnicament ja que deixarien en un buit legal els agents de l'Administració que actualment existeixen.

D'altra banda, crec que cal remarcar l'objectiu de l'actual llei de la funció pública i del projecte de llei que avui ens ocupa.

Centrant-nos en la situació del Cos d'Educació existia una discriminació entre andorrans anomenats funcionaris i els estrangers anomenats agents de l'Administració. Persones que tot i desenvolupar la mateixa tasca amb exactament les mateixes responsabilitats, els denominàvem de manera diferent. I aquesta situació no s'admet d'òptica ja que en l'actualitat tenim 251 persones de nacionalitat estrangera, 24% del global dels professionals del Cos d'Educació que ens ajuden a educar les noves generacions de ciutadans. 251 bons professionals, els quals estàvem discriminant.

També cal destacar que amb les normatives anteriors, també estàvem discriminant entre eventuais i funcionaris, ja que uns tenien un règim estatutari, i els altres es regien pel Codi de relacions laborals. Això entre molts altres punts de diferència que hi havia entre aquestes dos tipologies.

La present Llei de la Funció Pública i el projecte de llei que avui ens ocupa, dota la majoria dels casos d'exactament els mateixos a treballadors públics indefinits i als interins, és a dir als que abans anomenàvem eventuais.

I torno a insistir, aquesta situació no és anecdòtica pel Cos d'Educació, ja que en l'actualitat tenim 217 persones de caràcter interí, 21% del global dels professionals del cos, que ens ajuden a educar les noves generacions de ciutadans. 217 bons professionals que estàvem discriminant.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Aniríem a un segon torn d'intervencions pel defensor de les reserves d'esmena.

Sr. Pere López, teniu la paraula.

**El Sr. Pere López:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

En primer lloc abans de contestar al ministre, contestaré a la Sra. Palmitjavila, queda clar i vostè hi ha participat activament del debat de la Llei de la funció pública, que només els andorrans poden ser funcionaris, per tant la seva pregunta és obvi que nosaltres el que plantejàvem és que els andorrans fossin funcionaris i els no andorrans que fan part del Cos d'Educació, que cada vegada seran menys amb normalitat, doncs estiguessin com a treballadors públics indefinits. El que passava fins ara entre els funcionaris i els agents de l'Administració, una figura que jo no parlaria de discriminatòria Sr. Jover perquè l'única diferència era una qüestió de nacionalitat. Aquesta discriminació que vostè li associa em sembla

que no és per res un bon terme perquè si hi havia discriminació abans, discriminació hi ha ara entre funcionaris i treballadors públics i indefinits, que és justament la seva tesi contrària de què estem parlant del mateix.

Com que la Llei de la funció pública ja es va debatre l'altre dia, i torno a insistir amb la idea de què vostès estan fent una primera fase no explicada de separar els treballadors públics en dos categories, i que si vostès tenen l'ocasió, que evidentment no desitjo, de tornar a governar, arribaran les diferències, que ja hi són ara, però arribaran les diferències de manera més manifesta.

Vostè el que està fent amb aquesta insistència, que els treballadors d'educació, insisteixo, l'únic cos regulat per una llei específica que no seran funcionaris, això sí que és una discriminació perquè vostè els hi havia promès l'estatus de cos especial. Vostè els hi havia promès l'estatus de cos especial assimilat a altres cosos especials. En canvi ara sí que ha fet una discriminació amb una llei específica, però en canvi amb un estatus diferent al que puguin tenir els membres per exemple de la duana, de la policia o dels altres cosos especials.

Però a més, el que està fent indirectament, i vostè és ministre d'Educació, és d'alguna manera degradar l'educació dins de les prerrogatives de l'Estat o dins del que és una funció pública. Perquè amb la seva estranya classificació entre funcionaris i treballadors públics, s'entén que hi ha una sèrie de potestats, de prerrogatives de l'Estat que tenen una condició més elevada, que tenen una funció principal, en la qual hi ha una sèrie de funcions en què hi ha funcionaris, i hi ha unes activitats de caràcter permanent, de menor rang clarament, que estan formades per treballadors públics. I vostè ministre de l'educació, situa els integrants del Cos d'Educació en aquesta segona categoria. Creu que no és una funció o una prerrogativa pròpia de l'Estat. En tot cas és la seva opció manifestar-ho així, però a mi m'agradaria que hi hagués un ministre d'Educació que pensés que l'educació és una prerrogativa essencial de l'Estat i no una activitat de caràcter permanent.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Ferran Costa

**El Sr. Ferran Costa:**

Gràcies Sr. síndic.

Primer de tot, disculpar-me davant d'aquesta Cambra per la inconsistència evident entre el meu

discurs i el sentit de vot que he dit que manifestaria perquè estava explicant obertament que nosaltres compartim l'essència i la filosofia de què el funcionari ha de ser la figura central i ha d'ocupar aquestes posicions com a prerrogativa pròpia de l'Estat, per tant això ho compartim, però també estava explicant que entenem la casuística particular que en el Cos d'Educació concretament moltes vegades és difícil haver de cobrir algunes places puntuals amb personal que en aquest cas tot necessàriament hauria de tenir nacionalitat andorrana per tenir la condició de funcionari. Amb la qual cosa, entenc aquesta casuística concreta però per bé que compartim plenament que si estem amb la Llei de funció pública i aquí de retruc desvirtuant la figura del funcionari, amb això no hi estem d'acord però en aquesta reserva d'esmena el nostre vot ha de ser per aquestes argumentacions d'abstenció i no pas de suport com abans havia manifestat.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Pels representants del Grup Mixt demanaria si algun conseller desitja intervenir...

No hi ha intervencions...

Pel Grup Demòcrata, Sra. Palmitjavila.

**La Sra. Meritxell Palmitjavila:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs bé Sr. López. De fet, em confirma el que diu exactament la seva esmena, i la llegeixo literalment: "*Són membres del Cos d'Educació els funcionaris que hi estan adscrits expressament perquè les funcions que exerceixen corresponen a la missió pròpia del Cos.*". I ara, m'acaba de confirmar que vostè entén que els funcionaris són tots aquells que tenen la nacionalitat andorrana. Per tant, Sr. López jo el que dedueixo és que tots els professionals del Cos d'Educació que no tenen la nacionalitat andorrana estan exclosos d'aquesta Llei. Doncs, si d'això no se'n diu discriminació Sr. López, jo no sé com ho hem d'anomenar, però això sí que és discriminatori. Per tant, no sé que pretenen amb aquesta Llei. Han fet una llei només pels funcionaris? Els que tenen la nacionalitat andorrana? Doncs, em sembla a mi una mica greu i desproporcionat i una manca de respecte per a tots aquells professionals que no són de nacionalitat andorrana, Sr. López.

Gràcies Sr. síndic.



**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Pel part del Govern, Sr. Eric Jover.

**El Sr. Eric Jover:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

Potser començaria la intervenció reforçant el missatge que acaba de donar la consellera Palmitjavila que evidentment comparteixo plenament. I ho lligaria també amb la referència del Sr. Ferran Costa. Jo podria arribar a entendre que si nosaltres ens trobéssim amb alguns casos concrets que necessitéssim doncs, l'ajuda de professionals estrangers doncs, que poguéssim tenir una denominació diferent, encara que igualment jo crec que s'hauria de cobrir per la Llei del Cos d'Educació i no la incoherència que proposa el Partit Socialista.

Ara bé, estem parlant del 24% dels nostres efectius, llavors deixar el 24% al marge o amb una altra denominació quan estan fent exactament la mateixa feina, francament em semblava poc adequat.

Després, Sr. López, jo ho entenc. Vostè vol esgarrapar el que pugui d'aquest debat i l'enfoca molt en clau electoralista però, jo crec que el que hem de mesurar quan parlem de drets, quan parlem del que hem fet de l'educació no és si anomenem funcionaris o treballadors indefinits, treballadors públics indefinits a les persones, sinó són els seus drets reals i això ja li hem dit que són els mateixos i després, potser per elements una mica més objectius Sr. Pere López. Per primer cop en divuit anys, per primer cop a la història d'aquest país, els 200, els membres del Cos d'Educació tindran la seva pròpia regulació. I si parlem de valoritzar-los potser podríem parlar de l'article on nosaltres els hi atorguem el principi d'autoritat, no?

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Sr. Pere López.

**El Sr. Pere López:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

Ja hi arribarem Sr. Jover a parlar del conjunt de la Llei i també arribarem a les eleccions. Però, deixi'm primer que parlem de la reserva d'esmena que estem parlant ara i anem mirant de fer les coses per ordre.

Sincerament, aquesta sobtada preocupació per equiparar els drets dels andorrans vers els residents de Demòcrates per Andorra és nova, jo no l'havia

percebut fins a la data i és més, quan s'han proposat reformes legislatives per aquesta equiparació el seu vot sempre ha sigut que "no", per tant, busquin una altra explicació.

Vostès l'any 2014, quan vam fer aquella reforma del Pla de pensions, van obrir aquesta caixa de trons que és eliminar -que no tenia res a veure amb el Pla de pensions, a més, és a dir que ho fan fer així de passada-, d'eliminar la figura del funcionari de l'Administració pública. I porten quatre anys intentant donar alguna explicació que sigui mínimament "valable" o que mínimament s'aguanti perquè a més l'explicació és un dia una i un altre dia és una altra, per explicar això, i això és fàcilment explicable.

Vostès no volen una administració de funcionaris, només els volen pels cossos especials, pels interventors, per les places que estan definides a la llei (pels interventors i pels inspectors), i per la resta de membres de l'Administració no els volen, i no volen que els ensenyants, que els docents, siguin funcionaris. Després ja parlarem de l'agent de l'autoritat que és una bona cosa en aquesta Llei, però no surti del debat d'avui.

És millor cosa que sigui un agent de l'autoritat funcionàries, a més, i a més és la seva demanda; és a dir, una cosa no treu l'altra; és a dir, fer un bon pas no vol dir fer els dos passos en el bon sentit i consolidar un veritable cos especial, dotar del màxim rang als integrants d'aquest Cos amb la qualificació de funcionaris: funcionaris pels andorrans, treballadors públics de caràcter indefinit pels no andorrans. Fàcil d'entendre i segurament amb els anys a venir un noranta i escaig per cent dels integrants del Cos d'Educació seran andorrans.

Però, és que això que s'aplica a l'educació és aplicable en molts àmbits de l'Administració pública i correspon a una voluntat de des valoritzar aquesta feina, per nosaltres és indiscutible, i jo li demano: per què no poden ser funcionaris els integrants del Cos d'Educació? No em vingui amb aquesta explicació de dir: "És que no volem que els estrangers se sentin discriminats", perquè llavors hauríem de parlar de tota una altra legislació que hauríem de canviar i que segurament comptaria amb el seu vot negatiu, una darrera una l'altra! No em vingui amb aquesta explicació! Digui'm per què, clar, no volen que els mestres, que els docents, no siguin funcionaris?

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Algun altre conseller desitja intervenir...

Sra. Palmitjavila.

**La Sra. Meritzell Palmitjavila:**

Sr. López. Em sembla que a mi el que fa és fugir realment de la proposta d'esmena que fa.

La seva proposta d'esmena, i ho torna a dir, exclou tots aquells professionals que no són de nacionalitat andorrana. Per tant, no sé com ens demana a nosaltres perquè no volem considerar els andorrans funcionaris. Alguns ja ho són.

Però aquest no és el tema perquè vostè ho basa tot sobre la terminologia: funcionari o treballador públic. I no és la terminologia el que realment fa que tinguis drets. El que realment fa que realment se't doni una revalorització són els drets que s'ajunten amb aquesta terminologia.

Per tant, el que fem nosaltres amb aquesta Llei és la no-discriminació, cosa que vostè sí que està fent, o vostès, estan fent quan exclouen tota una partida de professionals, els professionals que no són andorrans, però els col·laboradors educatius, quan el sento parlar, sembla que tampoc no facin part del Cos d'Educació.

Per tant, la discriminació la fan vostès amb la proposta d'aquesta esmena. Nosaltres el que fem amb aquesta Llei és equiparar amb drets als funcionaris i als treballadors públics, i sí que estem parlant de nomenclatures, però al final el que val són els drets que donem a les persones, no tant la nomenclatura que utilitzem.

Per tant, Sr. López no sé que fa amb la Llei, però vostè sí que discrimina i no ho vulgui negar, perquè és el que fa amb aquesta esmena.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Pel Govern, Sr. ministre.

**El Sr. Eric Jover:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

Vostè deixa 251 professionals amb un limbo legal, no sé exactament quin voldria que fos però com a mínim les seves esmenes incoherents no ens posen llum sobre aquest punt. Vostè es centra amb el nom quan, li tornaré a llegir textualment el que marca la Llei. Aquesta Llei reconeix idèntics drets i obligacions als funcionaris i als treballadors públics de caràcter indefinit. Jo crec que pel que hem de lluitar és pels drets.

I quan vostè diu que Demòcrates per Andorra no té sensibilitat o que de cop ens ha sorgit aquesta sensibilitat per les persones residents, li haig de recordar que al 2012 qui va obrir els drets econòmics pels residents va ser Demòcrates per Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Penso que hauríem d'anar conclouent aquest debat. Les posicions han quedat força marcades.

Sr. Pere López.

**El Sr. Pere López:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només, ja que el Sr. ministre parla de la Llei de la funció pública, voldria llegir-li l'article 5.1 i l'article 6.1 també de la Llei de la funció pública quan diu que els funcionaris són els que participen... -a part dels que tenen exercici de l'autoritat- són els que participen de manera directa o indirecta en l'exercici de les prerrogatives de potestat pública de l'Estat; mentre que els treballadors públics de caràcter indefinit són nomenats per realitzar funcions de caràcter permanent de l'Administració. Li deia abans, em sap greu que vostè com a ministre d'Educació no hagi lluitat per donar un rang més important a l'educació dins de les funcions de l'Estat, i que dins d'aquesta classificació que vostès han fet com si hi hagués unes tasques més importants que mereixen la figura de funcionari i unes de caràcter permanent que no són aquestes prerrogatives de l'Estat, doncs vostè decideixi i estigui d'acord a situar els integrants del Cos d'Educació en aquesta segona categoria.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Algun altre conseller desitja intervenir...

No hi ha intervencions...

Per part del Govern, Sr. ministre.

**El Sr. Eric Jover:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo crec que hem fet un exercici de coherència dient que allà on realment han d'haver-hi unes diferències d'accés, allà on la nacionalitat és exigida, com per exemple per esdevenir policia o altres funcions, amb aquest punt sí que hem de marcar una diferència. Llavors utilitzem la denominació de funcionaris. En

canvi, per totes aquelles funcions que la nacionalitat no és un requisit i que a més a més ens trobem amb la realitat, que així passa, i que el 24% dels professionals que es dediquen a l'educació doncs són no nacionals, doncs en aquest cas preferint que tinguin una denominació estable i que això no impliqui una pèrdua de drets.

Vostè el que prefereix és deixar aquests 251 professionals en un limbo; vostè prefereix -perquè creu que aquí guanyarà algun vot- intentar fer creure que estem fent perdre drets. La Llei és suficientment clara. A més a més, vostè podria pensar que, de fet, els treballadors públics passen a tenir un règim contractual, o un règim del cos dins de relacions laborals... No, són estatutaris, són exactament les mateixes normes que les dels funcionaris, no hi ha cap element de pèrdua aquí Sr. Pere López.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Bé, acabades les intervencions procediríem a la votació de les reserves d'esmena votant sí a la reserva d'esmena, o no, i deixar aleshores el text tal com ha sortit de la comissió.

Començaríem per la votació de la reserva d'esmena número 1 que es correspon a l'esmena número 5 de l'informe del ponent proposant modificar l'apartat 2 de l'article 2.

S'obre un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

**La Sra. Maria Martisella:**

Sí. 3 vots a favor, 20 en contra, 5 abstencions.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Passem a la votació de la reserva d'esmena número 2 que es correspon a l'esmena número 9 de l'informe del ponent proposant modificar els apartats 1 i 2 de l'article 5.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

**La Sra. Maria Martisella:**

3 vots a favor, 20 en contra, 5 abstencions.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

A la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena.

Votem la reserva d'esmena número 3 que es correspon a l'esmena número 16 de l'informe del ponent proposant modificar l'article 11.

Obrim un breu termini de temps.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu donar lectura del resultat, si us plau.

**La Sra. Maria Martisella:**

3 vots a favor, 20 en contra, 5 abstencions.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

A la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena.

Passem a la reserva d'esmena número 4 que es correspon a l'esmena número 22 de l'informe del ponent proposant modificar l'apartat 3 de l'article 13.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu donar lectura del resultat.

**La Sra. Maria Martisella:**

3 vots a favor, 20 en contra, 5 abstencions.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

A la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena.

Passem a la reserva d'esmena número 6 que es correspon a l'esmena número 26 de l'informe del ponent proposant modificar l'article 18.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu donar lectura del resultat.

**La Sra. Maria Martisella:**

3 vots a favor, 20 en contra, 5 abstencions.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

A la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena.

Passem a la reserva d'esmena número 7 que es correspon a l'esmena número 28 de l'informe del ponent proposant modificar l'article 19.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat.

**La Sra. Maria Martisella:**

3 vots a favor, 20 en contra, 5 abstencions.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

A la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena.

Passem a la reserva d'esmena número 8 que es correspon a l'esmena número 31 de l'informe del ponent proposant modificar l'article 21.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu donar lectura del resultat, si us plau.

**La Sra. Maria Martisella:**

3 vots a favor, 20 en contra, 5 abstencions.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

A la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena.

Passem a la reserva d'esmena número 19 que es correspon a l'esmena número 36 de l'informe del ponent proposant modificar l'article 24.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu donar lectura del resultat, si us plau.

**La Sra. Maria Martisella:**

3 vots a favor, 20 en contra, 5 abstencions.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

A la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Passem a la reserva d'esmena número 10 que es correspon a l'esmena número 38 de l'informe del ponent proposant modificar l'article 27.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu donar lectura del resultat.

**La Sra. Maria Martisella:**

3 vots a favor, 20 en contra, 5 abstencions.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

A la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena.

Passem a la reserva d'esmena número 11 que es correspon a l'esmena número 39 de l'informe del ponent proposant modificar l'apartat 3 de l'article 28.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu donar lectura del resultat.

**La Sra. Maria Martisella:**

3 vots a favor, 20 en contra, 5 abstencions.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

A la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena.

Passem a la reserva d'esmena número 12 que es correspon a l'esmena número 41 de l'informe del ponent proposant modificar l'apartat 1 de l'article 31.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

**La Sra. Maria Martisella:**

3 vots a favor, 20 en contra, 5 abstencions.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

A la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena.

Passem a la reserva d'esmena número 13 que es correspon a l'esmena número 44 de l'informe del ponent proposant modificar l'apartat 1 de l'article 33.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

**La Sra. Maria Martisella:**

3 vots a favor, 20 en contra i 5 abstencions.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

A la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena.

Passem a la reserva d'esmena número 14 que es correspon a l'esmena número 45 de l'informe del ponent, proposant modificar l'apartat 1 de l'article 34.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

**La Sra. Maria Martisella:**

3 vots a favor, 20 en contra i 5 abstencions.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

A la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena.

Passem a la reserva d'esmena número 15 que es correspon a l'esmena número 475 de l'informe del ponent, proposant modificar l'apartat 1 de l'article 36.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu donar lectura del resultat, si us plau.

**La Sra. Maria Martisella:**

3 vots a favor, 20 en contra i 5 abstencions.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

A la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena.

Passem a la reserva d'esmena número 16 que es correspon a l'esmena número 48 de l'informe del ponent, proposant modificar l'article 37.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu donar lectura del resultat, si us plau.

**La Sra. Maria Martisella:**

3 vots a favor, 20 en contra i 5 abstencions.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

A la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena.

Passem a la reserva d'esmena número 17 que es correspon a l'esmena número 49 de l'informe del ponent, proposant modificar l'article 38.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu donar lectura del resultat, si us plau.

**La Sra. Maria Martisella:**

3 vots a favor, 20 en contra i 5 abstencions.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

A la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena.

Passem a la reserva d'esmena número 18 que es correspon a l'esmena número 50 de l'informe del ponent, proposant modificar l'article 39.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

**La Sra. Maria Martisella:**

3 vots a favor, 20 en contra i 5 abstencions.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

A la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena.

Passem a la reserva d'esmena número 20 que es correspon a l'esmena número 59 de l'informe del

ponent, proposant modificar la disposició addicional primera.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

**La Sra. Maria Martisella:**

3 vots a favor, 20 en contra i 5 abstencions.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

A la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena.

I finalment votem la reserva d'esmena número 21 que es correspon a l'esmena número 62 de l'informe del ponent, proposant modificar la disposició final primera.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

**La Sra. Maria Martisella:**

3 vots a favor, 20 en contra i 5 abstencions.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

A la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Seguim a continuació amb la següent reserva d'esmena presentada pel M. I. Sr. Pere López, és la cinquena reserva d'esmena que es correspon a l'esmena número 24 de l'informe del ponent, proposant modificar l'article 17.

Intervé per defensar la reserva d'esmena, el Sr. Pere López.

Teniu la paraula.

**El Sr. Pere López:**

Gràcies Sr. síndic.

Aquest cop una única reserva d'esmena, tracta de la nostra proposta que els representants dels sindicats del Cos d'educació en el Comitè tècnic de selecció, en comptes de figurar-hi a com a membres hi figurin com a observadors.

De la mateixa manera que parlava abans, aquesta esmena també molt similar, una reserva d'esmena també molt similar, també va ser objecte de debat fa unes setmanes amb la Llei de la funció pública.

En aquest sentit, creiem que hi ha vàries coses a comentar. En primer lloc que aquesta, com vostè sap, Sr. ministre, és una reivindicació del SEP, que és una demanda que sempre ha estat al damunt de la taula, i a demés és potser una bona ocasió per parlar dels edictes que ha fet vostè en tant que ministre d'Educació, que no han tingut temps de parlar-ne. Han passat tantes coses aquesta darrers mesos i aquestes darreres setmanes que potser haguéssim hagut de demanar al Sr. síndic que ens fes una sessió de control gairebé setmanal per poder seguir les seves decisions i les errades. I no n'hem parlat dels edictes d'educació que donarien per parlar-ne durant hores i hores, però només tinc tres minuts per defensar la reserva d'esmena.

Per tant, de cap manera es pot defensar que fins ara, els procediments que s'han portat puguin ser titllats d'exemplars. I sincerament, més enllà d'aquesta qüestió que hauria de ser preocupant, perquè a demés vostè es va comprometre amb una consolidació de places de manera important amb el camp de l'educació, amb el Cos d'educació, una consolidació de places que no només va a un ritme més lent del que vostès havia marcat, sinó que a demés, està ple d'entrebancs judicials i d'errades en les convocatòries i en altres procediments que, en lloc d'avançar, va més endarrere que no pas cap endavant.

En tot cas pensem i ho vam dir també amb la Llei de la funció pública, que la presència de representants dels sindicats dins dels comitès tècnics de selecció és pura i simplement una qüestió de transparència. I que negar-se a la seva presència o negar el dret de vot al representant dels sindicats, doncs, és la voluntat contrària.

És negar aquesta transparència.

La seva explicació que les persones que en són parts actives dels processos de selecció no poden participar, no ens valen. És a dir, evidentment, si hi ha algú que està afectat per una procés de selecció o coneix algú afectat, doncs, s'haurà d'abstenir d'aquell procés de selecció. Però la presència dels sindicats que finalment representen a tot el col·lectiu dels treballadors, és un nou punt de vista, més enllà de l'altre punt de vista que pugui haver-hi, amb tots aquests processos de selecció.

I per tant, li demano -igual que li demanava abans- per què no vol que els 200 siguin funcionaris, per què no vol que hi hagi un representant dels sindicats

que tingui veu i vot dins dels comitès tècnics de selecció?

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal, té la paraula el conseller, Sr. Ferran Costa.

**El Sr. Ferran Costa:**

Gràcies Sr. síndic.

Em cenyiré estrictament al contingut de la reserva d'esmena. De fet, també vull agrair les explicacions que en el seu dia directament em va fer el Sr. ministre al respecte dels temes que comentava el Sr. Pere López. Penso que ara el que pertoca és parlar de l'esmena que ha presentat el Grup Parlamentari Socialdemòcrata referent que el membre designat pels sindicats que formi part d'aquest comitè tècnic, no tingui aquest caràcter d'observador com els senyors de Demòcrates per Andorra pretenien.

De fet, nosaltres teníem també una esmena sobre l'article 17 diferent que aquesta, però entenem que tampoc no hi fa cap mal el fet que poguessin estar aquests membres designats pels sindicats, no pas únicament com a observadors, sinó com a ple membres. I si aquesta és una por que vostès tenen, penso que és una por totalment infundada. Penso que és una por totalment infundada perquè de manera majoritària, la veu cantant, per dir-ho d'una manera col·loquial dins d'aquest comitè tècnic, rau sempre en el si del ministeri. Són quatre altres integrants que són designats pel ministeri. Ho són el director o responsable del departament del qual depèn l'àrea de recursos del Ministeri d'Educació o encarregat de l'educació; una persona del departament al qual estigui adscrita la plaça per la qual s'està intentant cobrir; el cap d'àrea de responsable de recursos humans també del ministeri, i un tècnic de recursos humans del ministeri. Per tant, que aquesta cinquena persona integrant designada pels sindicats, només de manera estricta tingui el rol d'observador, pensem que tampoc era del tot necessari i hagués pogut ser un signe d'apropament, vistos els desavinences constants durant aquesta legislatura entre els sindicats i la formació que encapçala l'executiu, Demòcrates per Andorra, que hagués sigut, doncs, un senyal, pensem que més que benvingut.

Per tant, en aquest sentit, nosaltres hem de donar suport a aquesta reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Pel Grup Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet, teniu la paraula.

**La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs, jo votaré en el mateix sentit que la comissió, a favor, sobretot pel motiu pel qual jo vaig fer una esmena en la mateixa línia, d'intentar que el membre designat pels sindicats fos membre de ple dret i no només estigués en qualitat d'observador.

Entenc que assegura la transparència del procés. Ja ho explicaré posteriorment en la intervenció genèrica.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

També pel Grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi.

**El Sr. Víctor Naudi:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, quant a aquesta reserva d'esmena, entenc que la presència d'un membre del Cos d'educació en el si de la comissió, doncs, enfortiria el caràcter de les decisions, reforçaria també la transparència. I per tant, doncs, el meu vot serà de suport a aquesta reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

També dins del Grup Mixt, per Unió Laurediana-Independents de la Massana, Sra. Montaner.

**La Sra. Carine Montaner:**

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, nosaltres donarem suport també a aquesta reserva d'esmena.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sra. Palmitjavila.

**La Sra. Meritxell Palmitjavila:**

Gràcies Sr. síndic.

Nosaltres compartim, doncs, que hi hagi una persona, un representant dels sindicats dins d'aquest comitè de selecció, entenem que és pertinent, oportú, fins is tot. Ara, també veiem que aquí poden passar dues coses, no? D'una banda el fet que sigui com a observador, si realment, la voluntat i també creiem que la voluntat també la compartim, de garantir la transparència i l'objectivitat, doncs, entenem que aquest rol d'observador li dona més garantia de poder-ho fer des d'aquest àmbit, que no potser de forma més participativa dins d'aquest comitè.

I d'altra banda, hi ha un segon punt el qual el comitè tècnic de selecció diu que està format per alts càrrecs directius o tècnics al ministeri amb un nivell de classificació superior o igual a la plaça per cobrir.

Llavors vol dir, que potser a nivell de sindicats s'hi presenti qui vol, i aquí si que no hi ha cap requisit ni hi ha cap criteri. Per tant, ens podríem trobar en algun moment que algun membre del sindicat no pogués entrar ni com a membre observador, doncs, perquè no té aquest rang de classificació.

Per tant, Creiem oportú conservar el perfil d'observador doncs d'aquest comitè tècnic.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Pel Govern, Sr. ministre.

**El Sr. Eric Jover:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

Deixi'm començar per agrair el Sr. Ferran Costa per haver re centrat el debat.

Amb el Sr. Ferran Costa tenim diferents ideològics evidents, però jo crec que compartim una mateixa manera de fer política i que no tot s'hi val, i que al final, doncs, les formes també compten.

Això va una miqueta amb oposició al que vostè representa per a mi, Sr. Pere López. On vostè fa un tot s'hi val, barregem-ho tot una mica, i a veure si així fem soroll.

Miri, no fugiré d'estudi i encara que no sigui una sessió de control a Govern i que vostè hagués tingut l'oportunitat de fer preguntes al Consell relacionats amb aquests processos i no ho ha fet, o s'hagués pogut interessar per aquesta temàtica, com el Sr. Ferran Costa, i jo li hagués aportat totes les clarificacions que haguessin estat escaients. Però bé, si el síndic m'ho permet, doncs, m'hi dedicaré uns segons.

El procediment que hem seguit pels edictes de les convocatòries a partir del 2016, és exactament el mateix que s'ha seguit des que vam tenir la Llei de la funció pública del 2000. És veritat que s'ha detectat un error formal. És veritat. Com s'hagués pogut detectar aquest mateix error formal amb convocatòries de diferents governs amb aquells edictes.

U cop es va detectar aquest error, hi vam tenir un recurs. Nosaltres, la posició del Gabinet Jurídic de Govern, i que jo m'hi sento molt còmode, és que és veritat que hi havia un error formal, però que en cap cas hipotecava el resultat final de l'edecte. I així, doncs, i seguint la pròpia jurisprudència del Tribuna Superior, el que indicava és que no s'havia de retrotreure els processos, sinó continuar amb el procediment i per noves convocatòries, modificar l'edecte.

Nosaltres que hem modificat els edictes, evidentment, però degut a les sentències que no van considerar aquesta jurisprudència, el que ens han obligat a fer és a retrotreure el procés. I vostè sap que ara estem amb procés de tornar a convocar una prova professional.

Però m'agradaria acabar aquest element que, evidentment s'escapa molt de la Llei del Cos d'educació, per un agraïment. Per un agraïment als caps d'estudi i inspectors que han format part d'aquests processos d'avaluació, per la seva gran professionalitat, i que de vegades s'han pogut sentir en entredit amb aquestes sentències judicials o amb el soroll que alguns de vosaltres heu volgut crear.

Si ara entrem a parlar de la reserva d'esmena que ens toca, jo crec que hi ha dos elements. La presència del sindicat a dins del Comitè tècnic de selecció pot tenir dos objectius: un de transparència i un de participar en el procés de decisió. El de transparència el comparteixo, i per això, doncs, vam acceptar i vam considerar oportú que estiguessin com a observadors en aquest Comitè tècnic de selecció. El de participar en el procés de decisió no el vam considerar oportú per les dificultats tècniques que us ha comentat la consellera Palmitjavila, que hi ha uns nivells de classificació necessaris, unes competències necessàries per poder avaluar depenent de quin tipus de feines.

També m'agradaria fer un petit exercici de comparativa i comentar-los-hi, que per exemple els nostres veïns del sud o del nord, que tenen tradicions sindicals bastant més fortes que la nostra, en els processos de selecció els sindicats no hi participen.

Gràcies Sr. síndic.



**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Obriríem un segon torn d'intervencions per la reserva d'esmena presentada pel PS.

Sr. Pere López.

**El Sr. Pere López:**

Gràcies Sr. síndic.

Anava a fer una referència al cap de Govern, però com que veig que marxa, perquè és clar, a vostè li sap greu que li toquin algun tema de passada quan es fa alguna intervenció.

No sé quina consideració li mereixen les intervencions que fa el Sr. cap de Govern i si prefereix aquests mateixos qualificatius despectius a la forma de fer política o al seu candidat, també absent en el debat d'avui, com en molts debats darrerament, que parlen de qualsevol altre tema. No sé!

També estaria bé que els hi faci aquests qualificatius sobre aquesta forma de fer política cap a ells i que els hi manifesti aquesta mateixa opinió.

En tot cas, em sembla que el tema... no m'he escapat massa del tema. Parlar dels processos de selecció, estem parlant del Comitè tècnic de selecció i estem parlant d'unes convocatòries que a més no hem sigut nosaltres qui ha fet soroll. Hi ha hagut mitjans de comunicació on s'han recollit, i no serà culpa nostra que els edictes que vostè ha fet estiguin mal fets, i li hagin tombat. Ja sé que la culpa del PS és gairebé de tot. Però en aquest tema em costa una mica més de veure que en alguns dels altres, quina és la influència que tenim nosaltres, que vostè, cada vegada que ha fet un edicte, o tot sovint que ha fet un edicte, s'ha anat trobant amb diferents problemàtiques que no crec que sigui ara massa bo de menystenir.

I en tot cas, crec que s'hauria de quasi bé de disculpar per no haver estat una mica més diligent i més endreçat a l'hora de convocar aquests edictes.

Quant a la composició del Comitè tècnic de selecció, miri, és molt fàcil, ho explicava ara el conseller Costa. Estem parlant de 5 representants, 4 alts funcionaris de l'Administració Pública, i un assistent que és per part dels sindicats. La presència com a membre, la Sra. Palmitjavila ens volia fer creure que quasi és millor ser observador que membre. Però bé, jo crec que aquest estatus és un estatus més beneficiós. Jo crec que la presència de membre permet votar, permet opinar sobre els plecs de bases, no només estem parlant dels candidats i la puntuació dels candidats, sinó sobre la convocatòria, sobre els plecs de bases. I a demés a vostè, que ho ha obviat,

sap que aquesta és una demanda recurrent per part del SEP.

I per tant, també ha de recollir una mica, perquè els hi ha passat amb la Llei de la funció pública, els hi passa una mica amb la Llei del Cos d'educació, que per aquesta manca de cintura política per aquesta persistència a fer passar les seves opinions, doncs, s'acaben quedant on s'acaben. Sincerament, no costaria res que aquest cinquè membre fos membre i no observador. Més enllà de la seva tossuderia i obstinació a voler tenir sempre la raó, guanyarien molt més, guanyarien molts més adeptes i tindrien molt més contents als membres de l'oposició, als integrants de la comissió d'educació i al SEP, acceptant propostes com aquestes. Però com són tan obstinats, doncs, prefereixen fer girar el món d'una altra banda i no reconèixer que aquesta podria ser perfectament una bona proposta.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal...

No hi ha intervenció...

Pel Grup Mixt...

No hi ha intervenció...

No hi ha intervenció per part dels senyors consellers...

Sr. ministre.

**El Sr. Eric Jover:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

Vostè, és veritat m'havia oblidat, ho havia anotat en la primera intervenció però he de dir que ha alterat una mica que fugís d'estudi de la manera que ho ha fet i que aprofités qualsevol cosa per fer debat. I m'he oblidat de comentar doncs la posició del SEP.

Amb el Sindicat d'Ensenyament Públic vam tenir una negociació que va durar molts mesos, no tan sols amb ells sinó amb diferents col·lectius del Cos d'Educació i on marxàvem de posicions inicials molt diferents, segurament les dos parts, on ells demanaven per exemple en aquest punt concret, té tota la raó que el sindicat tingués veu i vot i llavors vam fer la negociació. I a mi se'm pot acusar de moltes coses però de manca de cintura política.

Llavors aquesta negociació la vam finalitzar i la vam finalitzar amb un acord per les dos parts.

El 14 de juny del 2018 vaig fer una roda de premsa conjuntament amb el president del Sindicat d'Ensenyament Públic, on es va mostrar molt satisfet

amb com havia anat la negociació, i on els dos vam remarcar un mateix element. No és la llei que va sorgir del ministeri, no és la llei que hagués volgut el sindicat però és una llei que ens permet estar còmodes a les dos parts.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Pere López.

**El Sr. Pere López:**

Gràcies Sr. síndic.

Sí, molt breument perquè aquesta al·lusió que feia el ministre al final, vostè sap que el que valorava molt el sindicat i valorem també nosaltres molt, és l'atorgament d'agent d'autoritat o els ensenyants i els docents. Però sap que hi havia moltes qüestions que no eren del seu plaer. Però després de la negociació amb els sindicats, també hi ha el treball parlamentari.

El treball parlamentari també és important. Els grups de l'oposició fem esmenes. Aquest és un cas d'una esmena perfectament assumible, també parlem amb els sindicats, també tenim integrants com persones bones coneixedores del món de l'educació, i també vostè ha d'entendre que aquí sí que li falta cintura política, i ho està demostrant ara amb aquesta reserva d'esmena que quan es va presentar i va parlar-ne amb els seus companys del seu grup parlamentari que donen suport al Govern, l'haguessin pogut estudiar i haguessin pogut estalviar aquest debat, haguessin pogut estalviar crítiques del Sindicat d'Ensenyament Públic en aquesta qüestió, que a més ja deriva de la Llei de la funció pública. Vostè ja sap que els sindicats aquí en aquest país, jo no sóc tant expert com vostè com funcionen a nivell nòrdic, tot i que discuteixo que no tinguin participació en molts processos de selecció, però vostè ha fet aquesta referència, però en tot cas aquí a Andorra, els sindicats de la funció pública volen ser membres dels comitès tècnics de selecció, i Demòcrates per Andorra no ho vol. Aquesta és la realitat i aquest objectiu era perfectament assolible tant en el si de la Llei de la funció pública com ara amb aquesta llei del cos d'educació.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. ministre.

**El Sr. Eric Jover:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

Quan vostè fa les seves afirmacions, les hauria de matisar. És a dir el Govern d'Andorra i el grup que li dona suport, volen que els sindicats estiguin presents en aquest comitè de selecció, però en tant que observadors. I això ens donarà tota la transparència per verificar que tots els processos es facin amb la seva deguda forma. I jo crec que això és el principal objectiu. Després per donar-los-hi vot, com vostè ha vist i com pot verificar en el redactat de la llei, doncs hi ha unes dificultats tècniques associades. I quan em refereixo doncs al que passa als veïns del nord o del sud, no tan sols ho he verificat jo però per estar-ne més segur i si això també el pot tranquil·litzar ja que vostè em posa em dubte, també ho he comentat amb el màxim responsable d'educació francès aquí a Andorra i amb el màxim responsable de l'educació espanyola aquí a Andorra per demanar-los-hi si en els processos de selecció dels seus països hi participaven els sindicats, i la seva resposta ha estat que no.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Bé, acabades les intervencions, passem a la votació de la reserva d'esmena. Recordo que és la reserva d'esmena número 5 que es correspon a l'esmena número 24 de l'informe del ponent, proposant modificar l'article 17.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

**La Sra. Maria Martisella:**

13 vots a favor, 15 en contra, cap abstenció.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

A la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal i com ha sortit de la comissió.

Continuem amb la següent reserva d'esmena presentada pel M. I. Sr. Pere López.

És la 19, reserva d'esmena que es correspon a l'esmena número 51 de l'informe del ponent, proposant afegir un nou article 41.

Intervé per defensar la reserva d'esmena, el Sr. Pere López.

**El Sr. Pere López:**

Gràcies Sr. síndic.

La tercera reserva d'esmena que presentem fa referència a una esmena presentada en el seu moment per introduir un nou article amb allò que vam definir com a períodes de descans dels membres del cos d'educació, i m'explicaré. Els que nosaltres volíem definir com a períodes de descans corresponen als dies de vacances escolars, al decret de vacances escolars que el Govern fa cada any anualment i que com tots el aquí presents saben que són dies de no treball per part dels integrants del cos d'educació.

Fer una llei del cos d'educació específica per regular la seva activitat i no fer cap menció sobre aquests dies és una actitud del tot incomprensible almenys per a nosaltres. És com obviar una realitat, que agradi o no agradi o si per part de Demòcrates per Andorra doncs es volen eliminar aquests dies de descans, seria bo que en parléssim, però que en tot cas ha de tenir el seu recull dins d'aquest projecte de llei.

Tothom sap el que és ser mestre, el que és ser docent avui en dia en el nostre país. Quines són les dificultats d'una tasca que tots sabem que és prou difícil, també tots sabem quins són els períodes de vacances i els períodes de descans que els hi estan assignats.

Per tant, quan un llegeix el projecte de llei i ho comenta amb els integrants del cos d'educació i veu que això ja no existeix, pot pensar que aquest dret està a punt de desaparèixer, o com a mínim no es vol reconèixer escrit negre sobre blanc dins del projecte de llei.

Si jo fos un integrant del cos d'educació i veient les seves actuacions en els darrers anys a la Llei de la funció pública, no estaria gens tranquil. Evidentment preferiria que aquests període que tothom sap que són períodes de no treball, períodes de vacances, períodes en què els docents no se'ls requereix anar a treballar, formés part del projecte de llei. I si aquests períodes, Demòcrates per Andorra creu que han de ser objecte de treball o poden ser objecte de formació o d'altres, s'haurà de posar en el projecte de llei, perquè ara estem en una zona de no legalitat en el sentit de què no fa part del projecte de llei, i per tant no sabem què passa en aquests dies que en principi pensem que els docents no han d'anar a treballar però que estan obviats del tot en el projecte de llei que avui es debatrà, excepte que replantegin el seu

vot i votin favorablement a aquesta reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Ferran Costa, teniu la paraula.

**El Sr. Ferran Costa:**

Gràcies Sr. síndic.

També cenyint-nos al que indica aquesta reserva d'esmena, si em permeten els posaré un pèl amb antecedents perquè quedi ben clara la postura del Grup Parlamentari Liberal.

En un primer moment en comissió, ho recordaran perfectament els meus companys de la comissió legislativa, vàrem votar en contra l'esmena de l'articulat que en el seu moment proposava el Partit Socialdemòcrata perquè enteníem que es podien obrir certs greuges comparatius i certs greuges per l'Administració, incrementant el cost per l'Administració pública a l'hora de negociar aquests períodes de descans. Però va ser arrel d'una consulta a posteriori amb membres del Sindicat de l'Ensenyament Públic en el qual ells van manifestar la seva preocupació i el seu desencís en veure que hi havia una molt bona oportunitat com era aquesta llei tan necessària del Cos d'Educació, per centrar i marcar i regular de manera clara com s'havien de gestionar aquests períodes de descans i es deixava passar aquesta oportunitat.

La motivació que ens porta a nosaltres en aquest moment a entendre que sí que calia aprofitar aquesta oportunitat perquè la veiem com una bona oportunitat, era un bon moment per posar-nos a discutir en aquest cas, vostè Sr. ministre òbviament amb els membres del Sindicat d'Ensenyament Públic, per mirar de regular i implementar un sistema, en aquest cas que permetis conciliar la vida laboral amb la familiar, que al cap i a la fi era la preocupació per part de molts d'aquests components. El fet d'haver d'estar disponibles per exemple en aquestes setmanes que són vacances escolars, com poden ser la de Tots Sants, la de Carnaval, Setmana Santa i que ara queda això amb una mena d'un buit legal que no queda massa determinat. Per això vàrem demanar de sol·licitar un canvi de vot i per això en aquesta esmena contemplàvem de bons ulls que es mirés de regular. Aquesta era la nostra preocupació. Això sí, òbviament amb les dos parts, entenent que calia trobar un acord.

Parlant d'acords, em sap greu que en aquests moments no hi hagi el Sr. cap de Govern, però m'agafaré amb unes paraules i justament faré referència a dos dels ministres que el Sr. Toni Martí també ha fet referència aquest matí. La Sra. Sílvia Calvó i el Sr. Eric Jover. Perquè avui la Sra. Sílvia Calvó, m'ho ha posat molt bé. Ho ha dit tal qual. Vostè i d'altres d'aquesta Cambra que es dediquen a demonitzar el que són els acords i els pactes, vostè avui ho ha dit molt bé. Acord, convergència de voluntats. Efectivament Sra. Calvó, convergència de voluntats i afegiré, permeti'm, la llicència, un afegit: convergència de voluntats per aconseguir allò millor pel país. En això no hi ha res de dolent. Ho farem una mica... penso que tots som una mica de la mateixa generació, com ho feien al "Sesam Street", amb exemples, amb el "Abrete Sesamo", com a exemples molt evidents. Definició, acord, convergència de voluntats. Exemple, ben proper, fixi-s'hi bé. El Sr. Eric Jover em diu que no ho veu bé, no pateixi Sr. Jover. Hi ha el Sr. Jordi Troguet, representant de Liberals d'Andorra. Al mig de la foto el cònsol major d'Encamp, representant de Demòcrates per Andorra, el Sr. Jordi Torres, i a l'esquerra de la foto, el Sr. Joan Sans, representant del Partit Socialdemòcrata. Acord, convergència de voluntats per arribar... Sr. Martí s'està perdent l'explicació que li feia justament per a vostè...

(Se senten riures)

**El Sr. síndic general:**

Si us plau!

**El Sr. Ferran Costa:**

...del que significa un acord i una convergència de voluntats...

**El Sr. síndic general:**

Si us plau!

**El Sr. Ferran Costa:**

...això, i amb això no es pot demonitzar. No m'ho faci tornar a explicar, que li he explicat pel Sr. Jover que tampoc li arribava la vista.

Tres persones de tres partits diferents que busquen un acord com deia la Sra. Sílvia Calvó, que un acord és una convergència de voluntats. No els demonitzin els acords. Qui està disposat a fer acord els ha de trobar. I vostès justament han tingut aquest problema en trobar acords perquè vostè mateix Sr. Martí ens ha proposat un pacte d'Estat per la sanitat que no l'hem vist. O ens va proposar inclús anar conjuntament a Europa tots plegats i ja va repartir

una mica qui l'havia d'acompanyar i es va quedar en un no res. Per tant, qui no saben i qui no entenen els acords, la Sra. Sílvia Calvó sí que ho entén, vostè no ho entén Sr. Toni Martí. I he de dir Sr. Jover que de vostè en aquesta oportunitat que hem perdut de trobar un acord també m'estranya moltíssim, i li he de dir perquè segurament no tinc una bola de vidre, però segurament, com a mínim segur en aquesta legislatura, és l'última vegada que vostè i jo podem interpel·lar directament en aquesta Cambra. I li he de dir en tant que president de la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Joventut i Esports, i també com a conseller general del Grup Parlamentari Liberal, ha estat un honor i privilegi poder treballar amb vostè directament. No em cauen els anells per dir-ho. I li diré tantes vegades com faci falta, perquè vostè i jo n'hem trobat molts d'acords, malgrat les diferències ideològiques que ens separen. Per què? Perquè teníem el benentès i ha estat un debat dialectal, un enfrontament dialectal sà i enriquidor que trobaré molt a faltar per altra banda, però que ens ha permès arribar a acords.

No sé què passa però quan vostès treballen de manera col·legiada, que vostès ho diuen tantes vegades, que potser aquest "mantra" de Demòcrates per Andorra fa que llavors això es dissemini pel camí.

I tornant a l'esmena que ens ocupava, penso que aquesta esmena era una bona manera de demostrar que es podia arribar a alguna mena d'acord.

Dit això, el Grup Parlamentari Liberal donarà suport a aquesta reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Pal Grup Parlamentari Mixt, Sra. Sílvia Bonet, tenni la paraula.

**La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:**

Gràcies Sr. síndic.

Em centraré amb l'esmena jo també.

M'abstindré, igual que vaig fer en comissió, tot i que se'm va generar un cert dubte raonable sobre això dels períodes de descans que quedés establert. Entenia que ja es donava per fet, però bé, com no vaig acabar i les explicacions no van ser prou clares per cap de les parts, vaig preferir mantenir la meva abstenció en aquest punt.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

També pel Grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi.

**El Sr. Víctor Naudi:**

Gràcies Sr. síndic.

El meu vot serà de suport en aquesta reserva d'esmena ja que comparteixo la necessitat de clarificar doncs aquests períodes de descans, acabar amb les arbitrarietats i donar una seguretat jurídica en aquests períodes.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

També dins del Grup Mixt, per UL-Independents de la Massana, Sra. Carine Montaner.

**La Sra. Carine Montaner:**

Gràcies Sr. síndic.

Nosaltres votarem en el mateix sentit que la comissió.

Gràcies.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sra. Meritxell Palmitjavila.

**La Sra. Meritxell Palmitjavila:**

Gràcies Sr. síndic.

Primer una referència al Sr. Costa, que m'he perdut una mica amb el seu discurs dels acords i dels no acords, perquè no veia massa què venien a fer aquí en aquest discurs. Però en tot cas ara intentarem donar una explicació al perquè del rebuig a aquesta esmena.

I Sr. López, no negaré que en les seves primeres esmenes que han presentat, no només m'he quedat sorpresa, però fins i tot ofesa al final per la seva decisió. Però amb aquesta esmena que feu, encara diré que estic més sorpresa que en la precedent. I ara explicaré el perquè.

Dic, vosaltres dieu en la reserva d'esmena: "Es reconeixen com a períodes de descans els dies festius i els períodes de vacances escolars establerts per Govern anualment mitjançant decret". Per tant entenem que aquestes vacances escolars fan referència a les vacances escolars dels alumnes, que són totes les vacances que fem per Tots Sants,

Nadal, Carnaval, Pasqua, i els dos mesos i mig que fan d'estiu els alumnes.

I en el punt 2 diu: "Els períodes de descans no computen a efectes de vacances del personal docent del Cos d'Educació". I aquí també en parlarem un moment.

Llavors, quan parlem del primer punt, dels dies festius i de les vacances escolars, vostè sap que les vacances escolars, tal com ve estipulat en aquesta mateixa llei del Cos d'Educació, parla que les vacances del professorat, del Cos d'Educació, serà de 45 dies, des de la segona quinzena de juliol i tot el mes d'agost. Per tant, del 16 de juliol fins al 31 d'agost. Això el primer punt, i els dies festius doncs entenem també que són els dissabtes i diumenges i tots aquells dies que decreta també el Govern.

Vostè també sap o en tot cas hauria de saber que el contracte laboral del personal del Cos d'Educació fixa que els deu primers dies del mes de juliol han d'estar a disposició del ministeri o de l'escola o del sistema, i que la primera setmana de setembre també. I la primera setmana de setembre ja no és que estiguin a disposició sinó que bàsicament treballen, és treball efectiu en tot cas per tot el que és el professorat d'Escola Andorrana. Però la resta també han d'estar a disposició.

Seguint la seva proposta d'esmena, voldria dir que en aquests dies escolars dels alumnes, hi entren els 15 primers dies de juliol i fins i tot la setmana de setembre, perquè les vacances escolars dels alumnes estan decretades tot el mes de juliol i una setmana del mes de setembre perquè sempre comencem després de Meritxell. I si no té aquesta informació, em sembla que n'hauria d'estar informat.

Donat això, què vol dir? Vol dir que segons la seva esmena, els metres que vénen a treballar la primera setmana de setembre o que també es queden, encara que sigui puntualment durant la primera setmana de juliol, que ja pot ser per temes de formacions, per temes de trasllats, per temes de preparació del curs següents, és a dir que hi ha diverses casuístiques que pot fer que el professorat s'hagi de quedar o que els tècnics també del ministeri s'hagin de quedar per treballar durant aquest temps.

Vol dir que aquestes hores, si vostès les consideren com a hores de descans, que per cert, encara no ens han definit què vol dir hores de descans i què són les vacances, quina diferència fan vostès entre les hores de descans i les vacances, no n'han fet cap definició, per tant aquí sembla que és una manera de camuflar o de disfressar període de descans amb vacances que no sé per què no modificàveu l'esmena de vacances i realment ho posàveu tot agrupat en el mateix article de vacances potser hagués quedat fins i tot més clar,

que no aquí amb aquest període de descans que no sabem massa què volen dir, vaja.

Llavors, entenem doncs que aquestes hores efectuades per aquests treballadors en temps, en període de descans, s'han de recuperar. I com que les hauran de recuperar entenc jo, amb horari lectiu de l'alumnat. Ja sigui quan fan formacions els dissabtes, ja sigui quan treballen la primera setmana de setembre, ja sigui quan hagin de treballar els primers deu dies del mes de juliol. Evidentment ho hauran de fer amb treball lectiu de l'alumnat. Per tant, expliqui'm... expliqui'm Sr. López si la seva proposta d'esmena és coherent, perquè sincerament jo aquí el que jo veig és un despropòsit i una manca de respecte de cara a l'alumnat, de cara a les seves famílies i de cara al mateix professorat.

Gràcies Sr. síndic.

#### **El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Pel Govern, té la paraula el Sr. ministre.

#### **El Sr. Eric Jover:**

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Costa, m'hagués pogut avisar pel de la fotografia... M'hagués pogut avisar. Perquè, és clar, llavors jo li hagués portat una fotografia de jo mateix amb el president del sindicat del 14 de juny, i ara ja sabem allò de què una imatge val més que cent paraules, i ens haurem de conformar amb les paraules.

Llegiré un breu fragment, transcripció textual del que va dir el president del sindicat durant aquella roda de premsa que vam efectuar el 14 de juny del 2018: *“Des del sindicat pensem que és un primer pas a tot el desenvolupament reglamentari que vindrà a posteriori. La valoració d'aquesta Llei és molt positiva; és molt positiva perquè és el marc legal per començar a treballar en tot el que realment afecta al dia a dia i el tarannà del món de la docència. Dit això, entenem que la participació als sindicats serà igual que la que hem tingut en aquesta Llei, que podrem treballar, aportar, debatre, que podrem estar en alguns punts molt distants però que amb ganes de treballar podrem arribar a un consens.”*

Com veu, jo també he intentat fer aquest esforç de trobar l'acord i l'he intentat fer amb qui considerava que era amb un primer moment més important que és amb el propi sector, amb el sindicat de l'ensenyament públic però també amb els diferents col·lectius gràcies a taules participatives i fins i tot amb la participació directa meua de tots els claustres d'Escola Andorrana, formació andorrana, etc., etc., de tot el sistema educatiu andorrà.

Si entrem ara més amb la reserva d'esmena que ens toca, Sr. López, haig de reconèixer que les seves reserves d'esmena en general, però molt especialment aquesta, em van sorprendre i no especialment en el bon sentit, i potser repetiré alguns dels arguments de la consellera Palmitjavila però crec que són necessaris.

Després d'haver demanat set pròrrogues del període d'esmenes, havent tingut més de sis mesos per analitzar un text d'apenes una cinquantena d'articles, i coneixent la seva sensibilitat per les temàtiques d'educació, m'esperava esmenes amb més contingut que podria, o no, compartir però que de ben segur elevarien el debat.

Sr. López, la seva esmena sobre els períodes de descans no s'aguanta. Primer de tot, en el punt 2 de l'article que voleu afegir, dieu -i cito textualment: “Els períodes de descans no computen a efectes de vacances del personal docent.”. I què passa amb la resta de membres del Cos d'Educació? Amb els col·laboradors educatius, amb els caps d'estudi, els directors, psicopedagogs, inspectors, etc? A ells no els heu comptat? Per què si considereu que és tan bona aquesta esmena no l'apliqueu també a ells? Però, encara més greu, en el primer punt identifiqueu que es reconeixen com a períodes de descans els dies festius i els períodes de vacances escolars establerts pel Govern. Vostè m'està dient que la primera setmana de setembre els membres del Cos d'Educació que treballen preparant l'inici del curs escolar que tradicionalment és després de Meritxell no ho podran fer? Que també hem d'anul·lar les formacions que organitzem a principis de juliol? O potser el que vol és que per mantenir aquestes activitats haguem de pagar des de les arques públiques hores extres als membres del Cos d'Educació?

Però la seva esmena va fins i tot més enllà, vist que segons el punt 2 que ja hem llegit pels docents aquests períodes de descans no poden computar a efectes de vacances, el que vol dir que les seves vacances les haurien de fer en períodes lectius. És a dir, i perquè tothom que ens pugui estar escoltant ho entengui: el que vostè proposa és, per exemple, que un professor de matemàtiques decideixi a finals de setembre fer quinze dies de vacances havent de trobar una substitució per a la seva classe, tenint un evident sobrecost econòmic per l'Administració, i el més important de tot desatenent els seus alumnes i fent baixar de manera evident la qualitat de l'educació.

Vostè amb aquesta reserva d'esmena ha volgut fer una gesticulació política buida de sentit. Em sap greu, però no comparteixo el seu model d'educació i m'atreviria a dir que tampoc el comparteixen la gran

majoria dels 1.025 membres del Cos d'Educació, que són professionals responsables i que tenen per primera prioritat el de vetllar per la qualitat de l'educació dels nostres joves.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Per la defensa de l'esmena, Sr. Pere López, teniu la paraula.

**El Sr. Pere López:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sr. Jover i Sra. Palmitjavila, els demanaria d'elevanto i el nivell de les seves intervencions i parlar de les coses que toquen. Ho faré fàcil... Ho faré fàcil perquè ens entenguin.

L'article de les vacances defineix clarament que els integrants del Cos d'Educació tenen 45 dies, els darrers 15 dies de juliol i tot el mes d'agost; i l'article que proposem nosaltres, afegir els períodes de descans, considerem períodes de descans tots aquells dies que fan part del decret de vacances escolar. Tinc aquí, el decret de vacances escolars de l'any 2019 i 2020. És facilíssim de llegir. Estic segur, Sr. Jover, que coneix el contingut d'aquest decret i que el sap llegir perfectament.

Descripció de les vacances: inici del curs: 9 de setembre del 2019; vacances de Tots Sants: del 28 d'octubre a l'1 de novembre; vacances de Nadal: del 23 de desembre al 6 de gener; vacances de Carnaval: del 24 de febrer del 28 de febrer; vacances de Pasqua: del 6 d'abril al 17 d'abril; divendres 1 de maig; i vacances de Pentecosta: del 25 de maig a l'1 de juny. Tots aquests dies no fan part del seu projecte de llei. No hi són enlloc. Vostè diu que tenen 45 dies de vacances la darrera quinzena de juliol i tot el mes d'agost. On estan aquests dies al seu projecte de llei? Quina consideració tenen aquests dies al seu projecte de llei? No hi són. Els integrants del Cos d'Educació no van a treballar aquests dies? No sé si vostè vol canviar això i els vol fer anar a treballar aquests dies. Si és així, té ara l'oportunitat de tornar a venir aquí i dir-ho: a partir d'ara això ha canviat i els nens sí que faran vacances, els alumnes sí que faran vacances però els mestres hauran de venir a treballar. Si no és així, faci el favor de posar-ho al Projecte de llei, perquè si no hi és al Projecte de llei no existeix aquest dret.

Jo sincerament no sé quines embolicades s'han fet aquí amb els primers quinze dies de juliol i la primera setmana de setembre. Vacances escolars... Vacances: segona quinzena de juliol i tot el mes d'agost;

vacances escolars... Decret de vacances escolars: Pentecosta, Carnaval, Dia del Treball, vacances de Nadal i Tots Sants... És claríssim! És claríssim! Aquesta és, a més consensuada amb el SEP, la voluntat d'aquesta reserva d'esmena i d'aquesta esmena. Ara digui'm per què vostès no volen que això, amb el redactat que vostès volien perquè si no els agradava aquest el podien haver esmenat perfectament, per què no volen que aquests dies figurin en el Projecte de llei? En base a quina consideració legal els ensenyants no aniran a treballar en aquests dies que no figuren en el Projecte de llei? Tenen 45 dies de vacances.

Jo li dic el contrari: què passarà a partir d'ara? Si només tenen com a vacances els 45 dies de la darrera quinzena de juliol i el mes d'agost, què passarà quan arribi aprovada aquesta Llei per Setmana Santa? No seran vacances perquè no estem parlant ni del juliol ni de l'agost, això no figura enlloc... Què passa? Han d'anar a treballar? No han d'anar a treballar? És que és del tot inconcebible que el redactat que vostès haguessin volgut faci part d'aquest Projecte de llei, és una obvietat que els integrants del Cos d'Educació no van a treballar aquests dies, i vostès s'han entossudit a no posar-ho en el Projecte de llei. I vostè parla dels 1.024 ensenyants però li asseguro que hi ha uns quants, molts, que estan molt preocupats perquè el més fàcil si no han d'anar a treballar és posar-ho al Projecte de llei.

A partir d'ara, si vostè vol com a ministre, com que no són vacances, com que no hi ha consideració legal sobre aquest dia els pot fer anar a treballar... I això és així, Sr. Jover!

Per tant, deixin d'embolicar la cosa amb aquests dies del mes de juliol i els mestres que desatenen. Els mestres no van a treballar 15 dies al juliol i tot el mes d'agost... -i ja acabo Sr. síndic-, i aquests dies del decret de vacances escolars. Què passa Sr. Jover? A quin article de la Llei es poden acollir per saber quin és el seu estatus jurídic i què han de fer quan arribin les properes vacances un cop estigui aprovada aquesta Llei?

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Sr. Ferran Costa.

**El Sr. Ferran Costa:**

Gràcies Sr. síndic.

Si em permet Sra. Palmitjavila, feia referència a què no entenia el per què havia fet aquesta explicació de l'acord, o no. Potser sí que ha estat una mica posat

amb calçador, ho reconec, però sí que aprofitava justament el que li estava dient al Sr. Jover, que em sorprenia que no s'hagués pogut arribar a un acord en aquest punt quan penso que no era tan difícil. Perquè justament sinó, ens trobem amb aquestes rucades que estem vivint avui en aquests moments a la Cambra, que sobre un mateix tema hi ha dues manifestacions realment oposades i sembla que ningú una mica vulgui cedir, allò de "baixar del burro", no?

Doncs, justament aquesta capacitat d'arribar a acords que li esmentava i li reconeixia al Sr. Jover i que em sorprenia, per això justament havia començat per aquest gairebé panegíric explicant aquest acord, acord, per cert Sr. Antoni Martí, que s'ha aconseguit per una convergència de voluntats al Comú d'Encamp. Allí, els Demòcrates per Andorra, el Partit Socialdemòcrata i els Liberals d'Andorra s'han posat d'acord pel bé de la parròquia. Arribar a acords és bo! No és el del dimoni ni de bon tros!

Torno amb el que deia el Sr. Jover que mencionava, llegia literalment aquesta acta, i li reconec, si no estem pas en desacord Sr. Jover, em consta perfectament la seva capacitat d'arribar a acords i em sembla que ja s'avançava una mica en el que era el debat de la Llei. De fet, aquest format de discussions en les quals ens hem d'avançar amb reserves d'esmena fa que anem desvetllant una mica quin serà el posicionament final en el debat de la Llei, ara ja hi arribarem, però estem perfectament d'acord en aquest sentit Sr. Jover i penso que tindrem ocasió de parlar-ne d'aquí alguns minuts de les bondats, que també en té, aquest text legal.

Insisteixo, pensem que en aquest articulat en concret potser sí que era una bona oportunitat per reflectir de manera clara què suposaven aquests períodes de descans perquè no hi hagués aquesta mena de discussió que avui penso que és dissortada, que no caldria si ens haguéssim aprofitat. I per bé que altres legislacions no ho facin no és excusa perquè no ho puguem fer nosaltres perfectament. Hi havia aquesta oportunitat, penso que és una oportunitat desaproveitada i a més a més, anava molt en la línia de pensament que penso de manera gairebé unànime. Veiem que darrerament la unanimitat d'aquesta Cambra no és evident però, de manera gairebé unànime per tendir cap a mesures que tendeixen a la conciliació professional, a la conciliació laboral i a la família.

Per tant, encabir aquesta mena de debat i mirar quina mena de regulació volíem que és un pas on no hem arribat i segurament cadascú de nosaltres, cada formació política haguéssim tingut segurament matisos força diferents però és un debat que no hem

pogut fer. Sí que nosaltres aquí reivindicuem aquesta oportunitat perduda.

Gràcies Sr. síndic.

#### **El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció dels senyors consellers...

Sra. Meritxell Palmitjavila.

#### **La Sra. Meritxell Palmitjavila:**

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Costa, està parlant d'un acord, és cert que potser està parlant d'un acord que hem parlat amb els sindicats. Nosaltres també vam rebre als sindicats i el que manifestaré és que els sindicats en aquell moment a nosaltres ens van dir que sobre la Llei de la funció pública no tenien res a dir, que els hi semblava molt bé, que ho havien consensuat amb el ministeri i que, per tant, la veritat és que ells volien parlar de la Llei de la funció pública però no de la Llei del Cos d'Educació. Per tant, no hi va haver ni cap acord ni cap acord en aquest sentit.

D'altra banda, per tornar una mica a les explicacions del Sr. López de què: "*Hem de parlar del que toca*"... Jo em sembla que ja parlem del que toca Sr. López, el que vostè vol escoltar i interpretar el que vostè li convé, que amb això ja estem acostumats, no ens ve pas de nou.

I parlem del que toca perquè ens diu: "Les vacances escolars". Les vacances escolars diu que acaben el dia 1 de juliol i l'inici del curs escolar és el dia 9 de setembre. Per tant, s'entén que aquests dies són vacances escolars perquè sinó, què passa, que aquests mesos s'esfumen, i ningú fa res, i ningú té concretat el què? Doncs, s'interpreta que realment són vacances escolars. Vostè no ho vol interpretar perquè no l'interessa interpretar-ho, i no l'interessa interpretar-ho perquè ja li he explicat abans quin és el problema, i en aquest temps del juliol i el mes d'agost el professorat hauria de recuperar les hores que ha fet de descans simplement perquè, hi ho hauria de fer en horari lectiu de l'alumnat.

Per tant, insisteixo Sr. López que penso que la seva proposta és purament populista i electoralista però, ja li he dit abans que el més greu és que és un despropòsit de cara als alumnes i vostè sí que defensa que el professorat acabi tenint més vacances que no pas l'alumnat, aquest és el problema i és el greu! Perquè no vol entendre el del juliol i el de setembre, però sí senyor, són vacances escolars i ho diu també el calendari escolar. Per tant, no ho vol entendre perquè ara es troba atrapat i l'argumentació que fa vostè no s'aguanta... no s'aguanta i és un despropòsit



realment i una ofensa fins i tot, penso, de cara al professorat.

Després, parlen de: "Temps, període de descans". No estic segura que hauríem de parlar de descans. Què vol dir descans? Perquè el professorat una cosa són les vacances escolars que es fixen pels alumnes perquè ells sí que tenen uns ritmes biològics i se'ls hi ha de respectar, i l'altra és que fixem un període de descans equivalent al de les vacances escolars al professorat. Què potser hauria de ser o potser no hauria de ser? En tot cas, aquí penso que el qui haurà de fer el debat és el mateix Cos d'Educació amb el ministeri i amb això penso que ja hi ha el compromís del ministeri de fer-ho, de fet el ministeri mai s'ha negat a fer aquest consens amb el mateix Cos d'Educació, sempre han arribat a acords i la prova l'hem tingut fins ara. Doncs, penso que igualment en el reglament podran arribar a aquests mateixos acords i ho podran concretar, concretar però el que ha de premiar són les necessitats dels alumnes i les necessitats del sistema. Em sembla molt bé que el professorat o que tot el Cos d'Educació tinguin les seves vacances o els seus períodes de descans però, en tot cas, també haurem de premiar o haurà de ser prioritari quines són les necessitats dels nostres joves i els nostres infants en primer lloc.

Per tant, jo el que entenc és que aquesta proposta sí que heu parlat amb el sindicat però nosaltres hi vam parlar i això no ens ho van pas fer constar, per tant, entenc que aquesta proposta és purament seva del Partit Socialdemòcrata amb la finalitat de guanyar vots fent mans i mànigues. També queda demostrat que és en detriment de l'ensenyament i de la qualitat de l'ensenyament perquè al final el que els importa més és guanyar vots i no tant mirar quines són les necessitats dels alumnes en aquests casos.

I potser sí que guanyaran alguns vots del Cos d'Educació. Ara, jo també tinc els meus dubtes perquè contràriament a vostès aquestes persones sí que fan prova de responsabilitat i seriositat de cara als seus alumnes, a les seves famílies i perquè per un docent les necessitats dels seus alumnes i la qualitat de l'ensenyament dels joves i la coherència prevalen per damunt de tot.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Pel Govern, Sr. ministre, teniu la paraula.

**El Sr. Eric Jover:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, no reforçaré massa el missatge sobre la incoherència dels períodes de vacances escolars. Crec que la consellera Palmitjavila ho ha deixat molt clar. El que em preocupa és, m'ha semblat entendre Sr. López que vostè deia que aquesta esmena, o reserva d'esmena, l'havia consensuat amb el sindicat d'ensenyament públic. Sr. López, em costa de creure que hagi consensuat i que el sindicat d'ensenyament públic hagi acceptat una reserva d'esmena que a part de ser incoherent com ja hem vist, tan sols afavoreix els docents i s'oblida més de la meitat o de la meitat del Cos d'Educació. Francament jo he tingut l'ocasió de treballar amb ells i podem tenir punts d'acord i de desacord però m'estranyaria realment que haguessin estat d'acord amb una reserva d'esmena que realment afavoria tan sols una part dels seus professionals... Francament em costa d'entendre.

Vostè deia que deixem aquests dies de descans en un limbo? Doncs de fet, i això ho vam comentar tant amb els clàustres com amb el propi sindicat, el que continuariem treballant és de la mateixa manera que estem treballant actualment que és amb els reglaments, abans no teníem la llei, en aquest cas amb els reglaments que revisarem i que desenvoluparà la pròpia llei s'aniran definint aquests mecanismes.

És a dir, nosaltres no tenim la voluntat de deixar aquests aspectes en un limbo legal, el que passa és que els estats tenen diferents elements normatius i nosaltres el que pensàvem, i així ho vam transmetre als diferents col·lectius, és que hi ha alguns elements que hem de mantenir a nivell de llei i que han de tenir la màxima estabilitat possible i, en canvi, alguns elements que poden anar demanant de petites adequacions, que s'han de mantenir al nivell del reglament.

També nosaltres el que vam dir és la nostra visió sobre aquests períodes de descans. La nostra voluntat no és fer treballar als docents durant el període de Nadal, per exemple, no és aquesta la nostra voluntat però també el que hem fet és un exercici de dret comparat i el que hem vist és que si busquem les lleis d'educació de diferents països i regions el que ens trobem és que aquests períodes de descans normalment mai recauen sobre la pròpia llei sinó que es desenvolupen a nivell de reglament i, el que vam fer és pel període de vacances, vam agafar l'exemple que vam trobar que s'apropés una mica a la nostra realitat més positiu, i era basat en el model basc que permetia doncs aquests 45 dies de vacances que estaven compresos en la segona quinzena de juliol i el mes d'agost.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Els hi demanaria d'anar acabant aquest debat. Jo crec que tothom també ha definit la seva posició.

Sr. Pere López, li demano brevetat si us plau.

**El Sr. Pere López:**

Gràcies Sr. síndic.

Seré breu. Vinc aquí perquè veig millor a la Sra. Palmitjavila i al Sr. Jover des d'aquí que no des d'allà.

En tot cas, Sr. Jover, m'ha agradat la seva segona part de la intervenció perquè ja parla d'aquests períodes com a períodes de descans. Diu, nosaltres el que no volem és fer treballar els docents durant aquests períodes de descans i no volem que el període de descans de Nadal... Ja m'agrada que la terminologia que hem definit nosaltres, el ministre d'Educació, ja l'hagi incorporat i ja l'empri com a seva, tot i que es negui a incloure-ho en el Projecte de llei.

Si no en vol dir períodes de descans, com li'n diríem a aquests períodes? Com li'n direm a aquestes setmanes ara que no els tindrem a la llei, excepte un canvi sobtat de vot pel Grup Demòcrata? Perquè no estan descrits!

Sra. Palmitjavila, les seves reflexions al perjudici per als alumnes que proposa això, ho he trobat absolutament fora de lloc, totalment fora de lloc. Podem debatre sobre si això ha d'estar regulat o no, però evidentment no hi ha cap perjudici per als alumnes en aquest sentit.

Estem dient que aquests períodes que tots sabem de què estem parlant, de Nadal, Setmana Santa, Pasqua i demés, que els docents no van a treballar, avui dia no formen part d'aquest Projecte de llei i que, per tant, estan en un buit legal, en una situació d'il·legalitat. Aquesta Sr. Jover, no és per a nosaltres una qüestió elàstica i provisional que hagi de ser objecte de reglaments, sinó que justament és una qüestió d'estabilitat i ha d'estar per llei. Perquè és important per als docents que estigui per llei.

Vostè sap millor que jo que el còmput global de dies del calendari dels docents es fa amb un càlcul de dies lectius, al voltant del 175 dies lectius, i aquests 175 dies lectius surten dels caps de setmana, dels 45 dies de vacances i d'aquests períodes de descans en què no es va a treballar. Per tant, tot això hagués hagut de quedar clar i definit en aquest projecte de llei. Perquè tots aquests períodes de descans que encara que no faran part del Projecte de llei, doncs,

intentarem, com a mínim, que es consolidi la terminologia, han d'estar descrits allà.

Potser per a vostè no és important, però li puc assegurar que hi ha molts ensenyants que el fet de no veure-ho han deduït que això pot canviar d'un moment a l'altre. I si vostè em diu és que això serà objecte de reglament. A partir de què és objecte de reglament pot canviar d'un moment per l'altre. I per tant, això hagués hagut d'estar recollit en aquest Projecte de llei, perquè jo li dic en base a quina prerrogativa legal un cop s'adopti aquest Projecte de llei, els integrants del cos d'educació no han d'anar a treballar la propera Setmana Santa, per exemple. Perquè no són dies de vacances, no estan descrits al Projecte de llei. Vostè si vol els pot fer anar a treballar la Setmana Santa. Vostè em diu que no és la seva voluntat. Si la seva voluntat no fos aquesta, la millor manera de fer-ho era acceptar la nostra reserva d'esmena i si s'havia de fer alguna correcció, doncs, s'hagués pogut esmenar en el seu moment. Però no regular aquests períodes de descans és un error i, a demés, és una inseguretats pels integrants del Cos d'educació.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Sra. Palmitjavila...

Sr. Ferran Costa primer, perdó...

**El Sr. Ferran Costa:**

Gràcies Sr. síndic.

Convinc amb vostè que el posicionament penso, com a mínim, de part del Grup Parlamentari Liberal pel que fa aquesta esmena ha quedat perfectament clar i, per tant, no tenia pensat tornar a intervenir. Però sí que ho faig arran de les darreres declaracions de la Sra. Palmitjavila que m'han deixat del tot perplex i astorat. Li dic sincerament. Per dir-ho col·loquial, si em punxen no em treuen sang.

Quan vostè ha dit que amb les discussions amb els sindicats aquesta Llei no la volien mirat massa, que els que els interessava més era la Llei de la funció pública, que és de la qual volien parlar. I vostè crec que ha dit literalment, que els hi semblava tot bé! Perplex i astorat! És com m'he quedat jo. Perquè sinó, expliqui'm vostè aquella concentració multitudinària per part del funcionariat per queixar-se d'aquesta Llei, perquè que jo sàpiga no els van fer pas l'onada ni els van aplaudir per aquella Llei. Era una concentració de queixa.

Per tant, per això els dic, no voldria entrar en un debat que ara no pertoca, però m'ha deixat del tot perplex.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Sra. Palmitjavila.

**La Sra. Meritxell Palmitjavila:**

Perdó, aquí segurament jo m'he confós. No parlava de la Llei de la funció pública, parlava que ens van venir a veure per la Llei del Cos d'educació, i que en relació a aquesta Llei ens van dir que ells no tenien res a dir, que realment l'havien consensuada amb el ministeri, que els hi anava bé. Però estem parlant de la Llei del Cos d'educació, no em referia a la Llei de la funció pública. I si ho he dit m'excuso i ho rectifico, perquè no era la meva intenció.

Gràcies per recordar-m'ho Sr. Costa.

En resposta al Sr. López només una coseta. Els alumnes aquí no hi tenen res a veure i els infants i joves no hi tenen res a veure. Doncs, a mi em decep. Evidentment que hi tenen a veure, Sr. López, perquè quan realment hi ha un Cos d'educació està al servei, justament, dels infants i dels joves, perquè sinó, no sé que faríem al Cos d'educació. Per tant, tot allò que es concreti realment ha de ser amb la mirada cap a aquests joves i aquests infants, No ho puc veure d'una altra manera. Perdoni!

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Sr. ministre.

**El Sr. Eric Jover:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

Vostè comentava que aquesta esmena no afectava a la qualitat del procés educatiu. Llavors tenim un concepte d'educació molt diferent. Perquè jo quan a un alumne no sóc capaç de donar-li un mateix docent durant tot el curs escolar, sinó que en funció de les vacances que facin els docents haurem de posar-hi substituïts, això afecta de manera clara la qualitat del procés d'educació. I això és la seva reserva d'esmena que vostè ha fet.

Sí, Sr. López, potser no la volia fer així, però llavors s'ha equivocat i s'ha equivocat de manera, doncs, bastant estrepitosa. I per això suposo que ja no entra amb les incoherències que ha fet.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

30 segons Sr. Pere López.

**El Sr. Pere López:**

Però és que no puc acceptar ni el que diu la Sra. Palmitjavila ni el Sr. Jover, perquè aquesta esmena no afecta ni al canvi de docent al llarg del curs ni afecta tot això que estan parlant. Afecta a la situació jurídica de les vacances escolars en la que els docents no van a treballar. Només afecta en això! Un dret que fins ara tenien i que a partir d'ara ja no tenen.

Com que espero i desitjo que vostè no tinguin majoria en la propera legislatura, espero que això es pugui restaurar ben aviat. Aquest era un dret, el de no anar a treballar la Setmana Santa o la setmana de Nadal, que vostès els hi acaben de treure als integrants del Cos d'educació. Ara mateix els hi acaben de treure. Han tingut l'oportunitat de replantejar-s'ho.

No afecta per res als 175 dies que cada un dels membres del Cos d'educació van a treballar. No afecta per res. Hi ha uns dies que no es va a treballar perquè són cap de setmana. Hi ha 45 dies de vacances a l'estiu, al juliol i a l'agost. I estem parlant de la Setmana Santa, del Carnaval, de la Pasqua, i això no afecta al canvi docent perquè els alumnes no van als centres educatius en aquests dies.

Per tant, no intentin desviar el tema que no és. Vostès els hi acaben de treure per llei aquest dret que tenien, un dret absolutament adquirit, indubtablement per a nosaltres, que vostès, de manera per a mi incomprendible, es neguen a incloure en aquest Projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sra. Palmitjavila.

**La Sra. Meritxell Palmitjavila:**

Per tancar.

De fet no crec que traiem cap dret. És un tema que ajornem al desenvolupament del reglament. Per tant, no estem traient cap dret.

I d'altra banda, no em vulgui desvincular la part de l'alumnat i de la qualitat de l'ensenyament de les funcions i de com ha de treballar el Cos d'educació,

perquè va estretament lligat. I només vull recordar que nosaltres estem al servei dels infants i dels joves i no al revés.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Sr. ministre, molt breument també.

**El Sr. Eric Jover:**

Sí, molt breument.

Tenien un dret per reglament, tindran un dret per reglament. Aquesta mateixa tipologia de drets és la que tenen la gran majoria de països del nostre voltant, i crec que no podrà dir que són irrespectuosos els drets dels docents en aquests altres països.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Bé, anem a procedir a continuació a la votació de la reserva d'esmena. Recordo que és la reserva d'esmena número 19 que es correspon a l'esmena número 51 de l'informe del ponent proposant afegir un nou article 41.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

**La Sra. Maria Martisella:**

7 vots a favor, 19 en contra i 2 abstencions.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

A la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Seguim amb la darrera reserva d'esmena presentada pel M. I. Sr. Pere López. El Sr. Ferran Costa a la segona de les seves reserves d'esmena, tot i que afectaria a una disposició diferent de la que proposa el Sr. Pere López, doncs, penso que seria bo que com que tracten ambdues reserves d'esmena, puguem fer el debat conjuntament i, en tot cas, després es votaran separatament aquestes reserves d'esmena.

Aleshores li dono la paraula al Sr. Pere López perquè presenti primer la seva reserva d'esmena, després al

Sr. Ferran Costa que també presentaria la seva, i faríem el debat conjuntament d'aquestes dues.

Sr. Pere López, teniu la paraula.

**El Sr. Pere López:**

Gràcies Sr. síndic.

La darrera de les reserves d'esmena presentades pels consellers del PS demanava una assimilació per part dels docents dels sistemes congregacionals a les previsions que s'han fet de jubilació anticipada pels integrants del cos d'educació.

Una assimilació en l'aplicació de la Llei de la funció pública que, per altra banda, des de l'any 2012 és del tot habitual. Del tot habitual per quant des de l'any 2012 diferents decisions que s'han pres en l'àmbit de la funció pública han estat d'aplicació als docents dels sistemes congregacionals.

Entre altres, se'ls va aplicar una congelació de triennis decidida en una llei l'any 2012. Entre altres es van retallar el 10% dels salaris superiors a 3.000 euros també en aquesta llei de l'any 2012. A partir de l'any 2014 amb la regulació del pla de pensions, doncs, també se'ls va fer partícips d'aquest pla de pensions i, per tant, tenen una retenció del 3% del seu salari, vist que s'inscriuen per finançar les seves pensions. I per tant, si aquesta assimilació s'ha anat produint amb tota una sèrie d'aspectes que d'alguna manera han portat algun perjudici als integrants del Cos d'ensenyants congregacionals, quan s'obre una porta a un possible avantatge, sembla del tot injust haver anat aplicant totes aquelles retallades, totes aquelles congelacions, totes aquelles altres qüestions o les aportacions al pla de pensions, i no poder fer un acolliment a aquesta jubilació anticipada.

A demés, com bé sap, Sr. ministre, aquesta és una voluntat manifestada de manera insistent per part dels integrants d'aquests sistemes educatius que s'han reunit, jo crec, que amb tots els grups polítics, doncs, per fer avinent la seva consideració, i que diria que molts dels grups polítics ho han recollit en forma d'esmenes.

Deixi'm que expliqui molt breument que la previsió que es fa des del PS per aquesta jubilació anticipada, a diferència del 60% fixe que s'estableix pels integrants del Cos d'educació, ho hem fet amb una fórmula variable, que és complexa, però que en tot cas és la mateixa que hi ha amb la jubilació dels funcionaris. És a dir, que no hi ha un valor concret, sinó que és un valor resultant de les aportacions que han fet els propis integrants del pla de pensions, i que pot comportar que alguna de les persones que es vulguin acollir a aquesta pre jubilació anticipada, potser ho fessin amb un 35 o un 40. Evidentment, no

es pot dir una xifra perquè depèn d'aquestes aportacions.

La qual cosa, fa dues consideracions perfectament possibles. D'una banda, que segurament molta gent no s'hi pot acollir. És a dir és una renúncia molt important de sou, per una banda. I d'altra banda, que el cos, que això pugui ser oposat per l'Estat, doncs, és inferior en el que en el cas dels integrants d'aquest cos d'educació, perquè com deia abans, se situaria molt per sota del 60%.

#### **El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

M'he descuidat de dir abans de donar la paraula al Sr. Costa, que estem parlant de la reserva d'esmena que es correspon a l'esmena 64 de l'informe del ponent proposant afegir una nova disposició final quarta, pel que fa a l'esmena del Sr. Pere López.

Sr. Ferran Costa teniu la paraula per presentar la reserva d'esmena que es correspon a l'esmena número 61 de l'informe del ponent proposant modificar la disposició final primera.

Teniu la paraula Sr. Ferran Costa.

#### **El Sr. Ferran Costa:**

Moltes gràcies Sr. síndic.

I gràcies també per poder ajuntar aquests dos debats perquè penso que són molt similars. Com esmentava el Sr. Pere López, diferents grups de l'oposició vam presentar esmenes en aquest sentit, i estem parlant bàsicament per centrar el debat i que aquells que ens estan escoltant, ja sigui a la ràdio, des de casa mirant la televisió, que els membres del sistema congregacional, els professionals educatius dels sistemes congregacionals també puguin optar a aquesta jubilació que ara es planteja en aquesta Llei, anticipada en els 60 anys, amb els supòsits que, òbviament, contempla aquesta Llei. Una demanda d'aquest col·lectiu i que no ha estat inclosa.

penso que ens trobem una altra vegada en una manera de contemplar la mateixa realitat des de dues òptiques diametralment oposades, i som del parer que hi ha prou motius, i motius febaents, que podem argumentar que aquests membres del sistemes congregacionals, també haurien de merèixer aquestes mateixes condicions.

Potser de vegades s'ha dit que, òbviament, les condicions dels professionals del sistema d'ensenyament andorrà no són les mateixes del sistema d'ensenyament congregacional. Cert! Però establir comparatius, òbviament, també es pot caure molt fàcilment en el greuge comparatiu i cal llavors

analitzar, causa per causa, quins són aquests paràmetres a l'hora d'analitzar-los.

Però en global, compartim molt alguns dels arguments que ja ha avançat el Sr. Pere López. I un potser dels més contundents és el fet que des de la Llei 23/2014, del 30 d'octubre, qualificada de creació i regulació del pla de pensions de la funció pública, els membres del sistema congregacional en formen part. Per tant, és difícil establir aquesta dicotomia de ara sí, ara no, per aquests arguments.

Però hi ha un argument de pes, Sr. ministre, que a mi em contradiu, perquè quan vostè va presentar les bondats d'aquesta jubilació anticipada pels membres del Cos d'educació, va esmentar un paràmetre amb el qual estic 100% d'acord amb vostè, i és el desgast que pateixen els docents, les persones de l'àmbit educatiu. Un desgast que de vegades es frivolitza molt, i que molta gent posa com tòpic el treballar en el món de l'educació amb els dies de vacances que ara parlàvem i que uns avantatges relatius.

Escolti'm, els que es dediquen al món de l'educació ho fan de manera vocacional, això ho sabem tots nosaltres, però és molt sacrificat, i el desgast el pateixen tots per igual. O vostè ara em voldrà convèncer a mi que els alumnes dels sistemes congregacionals són molt més bondadosos que la resta d'alumnes.

No! Aquesta argumentació, òbviament vostè no me la posarà. Però sí que jo li vull argumentar que aquest motiu que vostè és el que va, de manera contundent, de manera vehement defensar, penso que hauria de ser extensiu a tots els professionals, als dels sistemes congregacionals inclosos.

Segurament tindrem oportunitat de també comparar altres paràmetres, altres indicadors pel que fa als professionals d'un sistema o un altre. Però jo penso que aquest és l'argument més contundent, i el fet que hauríem d'evitar arbitrarietats, no pot ser aquesta discrecionalitat del Govern, ara sí, ara no, ara els contemplem o ara no els contemplem, segons l'ocasió que ens comporta. Pensem que aquestes esmenes que vam introduir, les vam introduir que consti també, per petició directa dels membres dels sistemes congregacionals, són del tot lícites, són del tot legítimes. I com a mínim, penso que es mereixien que obríssim aquest debat i esperem, o intentarem, convèncer-los fins al darrer moment, perquè canviïn d'opinió, perquè els membres del sistema congregacional són tan meritoris d'aquesta jubilació anticipada com la resta de membres.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Demanaria als representants del Grup Mixt si volen intervenir...

Sra. Sílvia Eloïsa Bonet.

**La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, doncs, jo mantindré el mateix vot que vaig mantenir en comissió, que va ser un vot negatiu, no perquè estigui en contra de la mesura d'una jubilació anticipada, sinó perquè penso que s'està generant unes diferències significatives molt importants envers altres col·lectius, altres parapúbliques que també tenen un caràcter vocacional, que també pateixen una pressió a l'hora de treballar i en la seva tasca diària i que no s'està tenint en consideració aquesta jubilació anticipada, cosa que, a més a més, han reclamat.

Penso que aquesta valoració s'havia de fer des d'una perspectiva més àmplia, i no solament col·lectiu per col·lectiu, sinó que jo penso que és més important fer-ho, perquè sinó s'estan generant... és a dir, a l'hora de retallar o de dir que no és molt ràpid, però després a l'hora d'incorporar aquestes altres parapúbliques en aquestes mesures, potser, més positives, doncs, sempre es fan diferències importants.

Per això el meu vot serà negatiu.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

També pel Grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi.

**El Sr. Víctor Naudi:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

Aquestes dues reserves d'esmena, puc compartir la finalitat. Estaria bé que no hi haguessin diferències, i que el professorat de les escoles confessionals i congregacionals es poguessin acollir a aquesta pre jubilació. Ara bé, per fer això, entenc que aquests centres haurien d'estar sota la tutela i la gestió de l'Estat.

Per tant, doncs, el meu vot en aquest cas serà d'abstenció.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Pels consellers d'Unió Laurediana-Independents de la Massana, Sra. Carine Montaner.

**La Sra. Carine Montaner:**

Gràcies Sr. síndic.

Nosaltres votarem a favor de la reserva d'esmena 22 per incloure els sistemes congregacionals dins del sistema de jubilació. Lamentem que Govern és per algunes coses sí i per d'altres és que no. Sí o no! I nosaltres pensem que aquí han d'entrar i és llàstima perquè no s'ha fet i crec que no es rectificarà, malauradament.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Pel grup Demòcrata, Sra. Meritxell Palmitjavila.

**La Sra. Meritxell Palmitjavila:**

Gràcies Sr. síndic.

En el debat en comissió ja vam argumentar el perquè el Grup Parlamentari Demòcrata no donaria suport a aquesta reserva d'esmena, i no és pas perquè la demanda per part d'aquest sindicat no sigui legítima, tot el contrari, ho compartim, i podríem arribar a compartir, però estem també en la mateixa línia que ha esposat la consellera Bonet i fins i tot el Sr. Víctor Naudi. Estem creant una disfunció, un tret diferencial més del que ja hi ha entre el cos del personal de les escoles confessionals i el cos d'educació dependent del sistema educatiu andorrà.

Dic una disfunció més perquè n'hi ha moltes altres. Els triennis, l'accés a la selecció del professorat, l'avaluació, la carrera professional, i així podríem citar-ne uns quants aspectes més.

Unes disfuncions que no vénen pas d'ara, que són històriques i que ja fa molts anys que s'arrossegueu.

Per aquesta raó els representants del grup parlamentari a la Comissió Legislativa d'Educació vam rebre els representants del sindicat de l'ensenyament confessionals, els hi vam fer palès que no podíem anar creant disfuncions entre un cos i l'altre i que tampoc el personal de les confessionals es podia acollir únicament als drets que els afavoreixen. Perquè també hi ha uns deures en aquesta llei del cos especial.

La Llei del Cos d'Educació regula a més a més el règim jurídic específic de les famílies professionals d'aquest cos, especial que depèn del Ministeri d'Educació. No contempla cap altre personal que depengui d'algun altre sistema. Per tant pensem que

aquesta demanda no és pertinent incloure-la en aquesta llei.

Ara bé, tal i com vam comunicar als representants del sindicat estem oberts a obrir un debat amb les escoles confessionals per analitzar i decidir, si escau l'encaix d'aquestes escoles confessionals dins el sistema educatiu andorrà.

Una proposta Srs. del Partit Socialdemòcrata que no els deu pas venir de nou, ja que al 2010, l'actual secretària general del Partit Socialdemòcrata, ministra d'Educació en aquella època, ja defensava treballar en aquesta direcció.

Per tant Demòcrates per Andorra obra les portes per establir aquesta línia de treball amb el vistiplau del ministeri, del ministre Jover, qui ens ho confirmarà tot seguit, si els professionals, el patronat i les famílies de les escoles confessionals creuen oportú i pertinent iniciar-lo perquè evidentment també els haurem de tenir en compte en el moment d'aquest debat.

Per aquesta raó entenem que no és el lloc ni la manera d'incloure aquesta equiparació de la jubilació del personal d'aquestes escoles dins el sistema educatiu andorrà. I amb aquesta resposta crec que també dono resposta a la reserva d'esmena del Sr. Costa, que això ja ho hem acordat

I a aquest posicionament voldria afegir una segona argumentació al punt 2 de la reserva d'esmena, que diu i cito textualment. Bé, la citada el Sr. López, ja no la torno a citar, l'ha explicada ell, aquí tampoc ho compartiríem Sr. López perquè és cert que els hi estan donant, jo diria un caramellet, al professorat o als docents de les confessionals, però que no deixa de ser una altra de discriminació en relació al que afecta la jubilació del Cos d'Educació del sistema educatiu andorrà. Per tant tampoc creiem que sigui la manera més pertinent o més oportuna de fer-ho.

I per totes aquestes raons doncs, no donarem suport a aquesta reserva d'esmena.

Gràcies.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Per part del Govern, Sr. ministre.

**El Sr. Eric Jover:**

Gràcies Sr. síndic.

Defensem doncs conjuntament les dos reserves d'esmena. Crec que això ens evitarà moltes duplicitats pel que fa l'argumentació.

De fet, no estic forçosament oposat al fons de les vostres propostes d'emena, però sí que crec que no és el bon projecte de llei per fer aquest debat.

El projecte que avui ens ocupa regula les condicions de treball, les actuacions dels membres del Cos d'Educació, que són aquells que desenvolupen la seva tasca en el marc del sistema educatiu andorrà com a treballadors públics.

Com vostès saben, els treballadors de les escoles confessionals no depenen del Govern, i estan regits pel Codi de relacions laborals. Per aquest motiu, crec que després d'haver endregat el Cos d'Educació és quan seria bo obrir un debat on intervingui Govern, les institucions titulars de les escoles confessionals, representants dels seus col·lectius professionals i representants del seu sindicat. Aquest debat no s'hauria de centrar tan sols en avaluar la mesura de la pre-jubilació sinó de mirar com hauria d'evolucionar el marc d'actuació i les condicions de treball dels professionals de les escoles confessionals.

I aprofito per informar-vos que avui mateix he tramès una carta a tots els treballadors d'aquestes escoles comunicant el meu compromís...

**El Sr. síndic general:**

Silenci si us plau!

**El Sr. Eric Jover:**

...i el del grup parlamentari que ens dona suport i vist que la legislatura toca a la seva fi el nostre compromís com a Demòcrates per Andorra de posar fil a l'agulla des de principis de la propera legislatura.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Pels defensors de les esmenes, Sr. Pere López.

**El Sr. Pere López:**

Gràcies Sr. síndic.

Disculpi, però és que se m'escapava el riure amb aquesta nota d'humor final que ens ha posat el Sr. Jover d'aquesta carta enviada en el temps de descompte, posant-nos a obrir un debat que és complicat i que no han tingut temps de fer durant aquests vuit anys. Sona una mala excusa per no haver acceptat el debat ara quan tocava i un intent de demanar perdó davant d'un descontentament que vostè sap que és molt important, perquè vostè sap que hi ha una carta per part dels sindicats d'ensenyaments dels centres confessionals que agraeixen els grups polítics que s'han reunit amb ells

i que agraeixen que han presentat una esmena i que a més manifesten negre sobre blanc el seu descontentament amb Demòcrates per Andorra. Si vostè ara vol aprofitar el temps de descompte per fer política i per preparar les eleccions i enviar aquesta carta, dient que la propera legislatura, que ja veurem si tindrà l'ocasió de fer-ho, o potser no tindrà l'ocasió de fer-ho, obrirà aquest debat, doncs això en tot cas hagués estat molt bé que ho hagués fet amb molt de temps que ha tingut com a ministre.

Vostè diu Sr. Jover que aquest no és el projecte de llei per fer-ho, una explicació habitual dels Demòcrates quan no volen afrontar amb valentia un debat. Quin és doncs el projecte de llei per fer-ho?

Bé que quan es va fer la llei de retallades salarials del 2012, hi van incloure els sistemes confessionals. Bé que quan es va fer el pla de pensions, els van incloure. Per tant ara és el moment de parlar d'aquest tema. Si es parla de la pre-jubilació, doncs s'havia de parlar de la pre-jubilació o ara o mai, per molt que vostè ara obri la carta per fer això en aquest sentit.

I pel que deia la Sra. Palmitjavila de què no volen crear disfuncions entre els integrants del Cos d'Educació i els centres confessionals, el que estan fent justament és crear una disfunció. Ara creen una pre-jubilació, que ha explicat molt bé el Sr. Costa, que es justifica pel desgast que suposa aquesta tasca de docent, pels membres del Cos d'Educació, és a dir pels integrants de l'Escola Andorrana, i en canvi aquest dret no existeix pels centres confessionals. Més disfunció que aquesta és difícil de veure-la.

Nosaltres no hem donat cap caramellet, que em sembla que és una expressió, segurament no la tenia escrita i ha sigut improvisada, no és una expressió políticament massa correcta. Nosaltres els hi volem reconèixer el mateix dret que els integrants d'Educació.

I després en quant a la referència de la primera secretària, -que és primera secretària però tampoc no li demano que conegui els estatuts del Partit Socialdemòcrata, no secretària general-, és cert, nosaltres l'any 2010 ja vam plantejar un debat a l'entorn de com havien de funcionar les escoles confessionals. Un debat prou interessant perquè segurament algunes de les formes de procedir per part de les escoles confessionals, particularment al que afecta a l'admissió d'alumnes, tenint en compte que són centres públics, finançats 100% per l'Estat, deixen molt que desitjar. En tot cas Sr. Jover, vostè co-presideix el patronat d'algunes d'aquestes entitats, i per tant aquesta revisió que es podria fer o que vostè ara proposa fer, i aquesta forma d'actuar, certament dubtosa, insisteixo particularment pel que

fa a l'admissió d'alumnes, n'és vostè ple responsable de no haver fet res durant els anys que ha tingut aquesta responsabilitat.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Sr. Ferran Costa.

**El Sr. Ferran Costa:**

Gràcies Sr. síndic.

Deixi'm també començar la intervenció referint-me a aquesta darrera menció, una carta que ha enviat el Sr. Jover. Els matisos però que farà respecte als del Sr. López són diferents. Ell és Socialdemòcrata, jo sóc Liberal, la qual cosa els matisos també són diferents i no li retrauré ni de bon tros que arriba en temps de descompte. Qualsevol motivació arriba quan arriba, si és per a bon fi, penso que és bona. Sí però que hi vull fer menció perquè em sembla, potser ho he interpretat jo malament, que la interpretació que vostè feia, és que ja donava per assentat que la propera legislatura al capdavant de l'executiu hi hauria Demòcrates per Andorra. Deixi que això siguin els ciutadans, en aquestes setmanes apassionants que ens esperen, puguin acabar de decidir-ho, però de tota manera penso que és molt bo que s'hagi obert aquest debat i que tant vostè com la Sra. Palmitjavila hagin reconegut que és un debat que està damunt de la taula i que cal parlar-ne, cal aprofundir-ho.

Només també per aclarir, mencionava la Sra. Palmitjavila aquests drets i aquests deures. Estic d'acord, no són homogenis. Això ho tenim tots molt clar, no són homogenis. Això és una certesa i una veritat absoluta.

Però també recuperant el fil del que deia al començament de tot allò del color del cristall amb el que es contempla, del prisma amb el qual es contempla perquè si vostè parla amb els membres de l'ensenyament congregacional li podran dir que òbviament hi ha diferències i poden haver-hi aquestes disfuncions, cert, però que no sempre aquestes disfuncions són prou curoses depèn de com s'interpretin. Per exemple, als efectes econòmics de la crisi -em sembla que ho mencionava el Sr. López abans-, es van retallar sous tant amb uns com als altres, es va eliminar també un trienni al congregacional.

Parlava vostè de l'històric Sra. Palmitjavila. Farem molt històric, hem d'anar més de trenta anys enrere però quan es va crear l'Escola Andorrana, per exemple, els membres del Sant Ermengol van patir



una reducció de sou per igualar-los amb els de l'Escola Andorrana... això també va passar aleshores!

O l'argument de què es cobra més potser a les confessionals. Home! La dedicació horària també és diferent amb la qual cosa hauríem de mirar exactament quantes hores han d'estar a l'escola, quantes hores s'han d'impartir de classes. Per tant, és molt difícil... és molt difícil establir, això ho reconec, establir comparatives exactes per veure si és just o no és just, potser és bo... és bo obrir aquest debat més aprofundit i reconèixer que aquesta reivindicació és legítima, per altra banda, que hi ha no pas indicis sinó proves d'incongruències i d'arbitrarietats que caldria evitar i per tant treballem tots plegats per millorar aquestes disfuncions i en aquest cas la ben legítima reclamació per part dels membres de les escoles congregacionals de poder-se adaptar a aquesta pre jubilació.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Algun altre conseller general desitja intervenir...

Sra. Palmitjavila.

**La Sra. Meritzell Palmitjavila:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

Primer contestaré al Sr. López.

De fet, les disfuncions Sr. López ja existeixen. Existeixen ara i ja fa temps que existeixen. No és que les creem ara. Posem això o no les posem la disfunció hi continua sent i amb la proposta d'esmena que fan vostès continua havent-hi la disfunció i també la discriminació perquè amb uns se'ls hi atorgaria el 60% i als altres, segons el que ha comptat vostè en aquesta fórmula de càlcul complexa que ha dit, no sé si ha dit sobre el 35%. Per tant, estaríem igualment en una discriminació entre un cos i l'altre.

Però, en definitiva el que volem justament és acabar amb aquestes disfuncions, acabar amb aquestes... no diré discriminacions Sr. Costa perquè, és veritat, no tenim per què potser fer sempre el mateix de la mateixa manera. Per això diem que hem d'obrir un debat i hem de veure aquest debat realment on ens porta, veure quins són els trets diferencials d'unes escoles i unes altres i que s'han de poder respectar, segurament, el que passa és que aquest debat s'ha de fer. I després no té perquè... I després no sé si hauran de tenir la mateixa, o no... bé, això s'haurà de debatre aquí, no? perquè és el que diu vostè... No sé. Si fan més hores uns que uns altres, són coses que hauran de sortir en el moment en què es debati però compartim que la demanda és legítima. Ara el que

volem és que potser al cap de tants anys -perquè jo no sé de quin històric parlem si són trenta, quaranta o cinquanta perquè ara mateix no sabríem des de quina data existeixen les confessionals, però fa molts anys en tot cas. Per tant, potser toca posar el debat damunt de la taula i acabar justament amb aquest recel o estira i arronsa entre el cos de les confessionals i el cos del sistema educatiu andorrà.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Sr. ministre.

**El Sr. Eric Jover:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

Crec... Estic plenament d'acord tant amb el que ha comentat la consellera Palmitjavila com el conseller Ferran Costa. Hi ha diferències de com s'entén la professió tant a les congregacionals com amb el sistema educatiu andorrà i jo no crec que sigui positiu, i vostès no ho han fet, i jo tampoc no ho voldria fer de posar en una balança qui té millors condicions, en què, perquè al final estarem generant unes diferències o unes animadversions entre dos col·lectius que, de fet, busquen exactament el mateix que és educar als nostres fills.

Llavors, jo crec que aquest debat és legítim i demano disculpes si s'ha pogut interpretar que ja estava situant Demòcrates per Andorra en una altra legislatura amb responsabilitats de Govern. Segurament els meus desitjos s'han transformat en paraules i evidentment la ciutadania hi tindrà moltíssim a dir.

Però, el que sí que li puc dir és que sigui el quin sigui el nostre rol a la propera legislatura, Demòcrates per Andorra recolzarem que aquest debat s'obri, es treballi i es busqui la millor manera de tirar-lo endavant.

En la seva primera intervenció ha fet un esment que no he tingut temps de recuperar però que m'agradaria recuperar-lo i, a més a més, donar-li la raó. Vostè ha parlat de la pre jubilació com un element associat amb el desgast de la pròpia professió i molt marcat amb aquest element, i li dono plenament la raó, i de fet quan vaig negociar amb el sindicat d'ensenyament públic la Llei del Cos d'Educació i la pre jubilació que se li associa, ja els hi vaig dir que no ho entenia com un premi o un regal a la negociació sinó com un fet que a mi em semblava que tindria unes conseqüències positives per la qualitat de l'educació que estàvem donant.

Així doncs, si repetim aquest mateix argument, em sembla lògic pensar que hauríem de buscar solucions similars per les escoles congregacionals. Però de la mateixa manera que feia la primera secretària, la Sra. Vela, al 2010 quan va tenir funcions al Govern jo crec que s'ha de considerar tot en un conjunt.

I per què, Sr. López, ho fem ara o ho proposo ara amb temps de descompte, com vostè diu? Perquè jo crec que no s'ha de començar la casa per la teulada. I ara el que hem fet és determinar fil per randa les condicions de treball dels membres del sistema educatiu andorrà. Hem fixat aquest esquelet normatiu. Ara convé encetar l'altra negociació que és amb les escoles confessionals. I no faig un brindis al sol, els compromisos legislatius que teníem associats a Educació els hem tirat i no parlo tan sols de la Llei d'Educació que els professionals estan esperant des de fa gairebé dinou anys, sinó la modernització de la pròpia LGOSEA que tenia més de vint-i-quatre anys, la creació de l'Agència de Qualitat d'Ensenyament Superior, la Llei de la Universitat d'Andorra i d'Ensenyament Superior que també necessitaven una modernització. És a dir, els compromisos legals que assumim a nivell d'Educació doncs els hem tirat endavant. Llavors, crec que podem tenir una credibilitat quan diem que ja sigui amb funcions a Govern o ja sigui recolzant des del Consell General, Demòcrates per Andorra estarà a favor de tirar endavant aquesta negociació.

Hem trobat una miqueta desafortunat el seu comentari associat a possibles males pràctiques relacionades amb les escoles congregacionals. Tinc l'honor, i és veritat, de ser vicepresident del Col·legi Sant Ermengol i dic, és un honor, és un honor perquè els professionals d'aquest centre, de la mateixa manera que els professionals de l'Escola Andorrana, doncs fan tot el possible -i em sembla que el Sr. Ferran Costa s'hi ha referit a aquest element vocacional-, per tirar endavant la formació dels joves i infants d'Andorra. Durant aquests anys que he tingut l'honor d'estar en aquest patronat, les polítiques d'accés que s'han desenvolupat...

No rigui Sr. Pere López, em sembla que estem parlant de coses serioses!

Doncs, les polítiques d'accés que s'han desenvolupat són les que són pròpies d'un centre públic.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

També hauríem d'anar tancant. Sr. Pere López.

**El Sr. Pere López:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

Seré molt breu però sí que volia comentar un parell de qüestions perquè parlava ara el Sr. Jover que entenia perfectament el desgast que suposa la tasca de docent i segurament tots ens podem imaginar les dificultats d'una persona de més de seixanta anys donant classes -també dependrà de les circumstàncies personals en què es pugui trobar-, però és clar, vostès això ho veuen amb el cas dels membres del Cos d'Educació i en canvi ho neguen pels ensenyants del sistema congregacional, perquè el que s'està demanant ara és que puguin acollir-se a aquest dret de pre jubilació i, per tant, costa entendre els seus arguments però justament va en contra del que vostè acaba de dir.

En relació a la carta que vostè ha adreçat ara, deixi'm que li vegi que hi ha una mica de reacció a l'actual situació perquè no crec que aquesta carta al final de legislatura hagi sigut decisió espontània i que no tingui res a veure amb el debat que tenim avui ni amb la carta que van enviar els integrants dels ensenyants dels sistemes congregacionals justament per manifestar la seva decepció per aquesta negativa per part de Demòcrates per Andorra a donar-los-hi, o poder equiparar-los, amb temes de pre jubilació.

I quant als comentaris que he fet dels criteris d'admissió dels alumnes... dels alumnes, no em pot negar vostè que és president del patronat que molts d'aquests centres... vicepresident del patronat -el patronat està presidit pel copríncep-, són certament qüestionables i que es rebutgen alumnes en funció dels seus cognoms, de la situació econòmica de les famílies i altres consideracions i que els alumnes conflictius, o els alumnes amb majors dificultats, es desplacen cap a l'Escola Andorrana.

Jo no em sentiria molt orgullós d'haver estat vicepresident d'aquest patronat coneixent aquesta realitat, quan finalment és un pressupost que es finança per part de l'Estat. I això no té res a veure amb la tasca dels docents. Evidentment, que no té res a veure. Però alguna vegada s'ha argumentat com alguns dels elements que faria veure que els integrants dels docents d'aquests centres congregacionals no poden tenir els mateixos drets que la resta de docents del Cos d'educació.

Però en tot cas aquesta és una realitat, i a partir d'aquí realment dubto que hi hagi una voluntat real per obrir un debat per part de Demòcrates per Andorra. En parlarem la propera legislatura a qui li tocarà obrir aquest debat. La primera secretària Susanna Vela ho va intentar l'any 2010, o com a mínim va apuntar que s'havia d'anar en aquest sentit. Vam tenir el temps que vam tenir per fer-ho.

Però el que sí que no em pot negar, Sr. Jover, que no hi hagi filtres d'admissió d'alumnes en aquests centres, i que aquests centres són molt defensables des d'un punt de vista de servei públic quan intervenen consideracions que no tenen res a veure amb el servei públic i que tenen a veure amb els cognoms, amb els orígens o amb la situació econòmica de les famílies.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Algun altre conseller desitja intervenir...

Sr. ministre, també li demanaria brevetat.

**El Sr. Eric Jover:**

Sí, gràcies Sr. síndic, seré breu.

No m'ha escoltat, perquè, al Sr. López li he reconegut que els elements que ens han portat a la pre jubilació als 60 anys pels membres del Cos d'Educació, ens hi podríem portar també per les escoles congregacionals. Però el debat ha de ser més ampli, exactament de la mateixa manera que la primera secretària del seu partit quan va tenir funcions de Govern, també i crec que amb bon criteri ho va decidir, també aquella època es parlava de jubilació. Era justament les condicions de jubilació. I ella el que va dir és "no tocarem tan sols les condicions de jubilació, el que hem de fer és tenir un debat en global de les condicions de treball d'aquests professionals.

Vostè veig que desconeix la realitat de les escoles congregacionals. Tan sols li donaré un element perquè vegi el caràcter públic d'aquestes escoles. I és per exemple l'escola Col·legi Sant Ermengol, i repeteixo i emfatitzo, tinc l'honor de ser vicepresident, ha obert el que anomenem una aula estable justament en aquest curs escolar. Una aula estable és una aula on hi participen els infants amb un grau de discapacitat elevat, que no poden estar escolaritzats en aula normal i que, en canvi, es considera que és oportú per afavorir la seva inclusió que estiguin associats, doncs, o se socialitzin el màxim possible dins del centre i en aquelles assignatures que siguin pertinents, doncs, puguin estar presents.

Aquest criteri o aquest moviment que ha fet el Col·legi Sant Ermengol, evidentment, que ha estat recolzat per part meua, però també diu molt a favor de l'equip directiu del propi Col·legi Sant Ermengol.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Bé, passarem a les votacions de les reserves d'esmena.

En primer lloc seria la reserva d'esmena número 22 que es correspon a l'esmena número 64 de l'informe del ponent proposant afegir una nova disposició final quarta. Aquesta seria la presentada pel Sr. Pere López i que sotmetríem tot seguit a votació.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

**La Sra. Maria Martisella:**

11 vots a favor, 16 en contra i 1 abstenció.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

A la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

I seguidament anem a votar la reserva d'esmena presentada pel Sr. Ferran Costa. Recordo que és la reserva número 2 que es correspon a l'esmena número 61 de l'informe del ponent proposant modificar la disposició final primera.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

**La Sra. Maria Martisella:**

11 vots a favor, 16 en contra i 1 abstenció.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

A la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Continuem ara amb l'altra reserva d'esmena presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa, Conseller General del Grup Parlamentari Liberal. És la reserva d'esmena que es correspon a l'esmena número 18 de l'informe del ponent proposant modificar l'apartat 3 de l'article 12.

Intervé per defensar la reserva d'esmena, el Sr. Ferran Costa.

Teniu la paraula.

**El Sr. Ferran Costa:**

Gràcies Sr. síndic.

Volia aprofitar l'oportunitat que dona el Reglament del Consell General amb aquest format de reserves d'esmena per cridar l'atenció i posar l'èmfasi, justament, en una de les nostres esmenes que vàrem presentar en comissió i que pensem a priori, que ens va desconcertar, ens va desconcertar el vot de DA i també el vot d'Unió Laurediana-Independents de la Massana-Terceravia.

De fet la Sra. Montaner et desconcerta prou sovint darrerament, perquè avui per exemple ha dit durant el debat que votaria tal com va votar en comissió i hi han hagut 19 reserves d'esmena que vostè en va votar amb un signe i han votat diferentment a les reserves d'esmena del Sr. Pere López, totes i cadascuna d'elles vostès es van abstenir i avui han votat en contra.

Per tant, ja li dic, el desconcert és gran i també em desconcerta que tampoc vostè votés a favor d'aquesta reserva d'esmena igual que ho va fer Demòcrates per Andorra. Sí que ho van fer, i ho he d'agrair, la resta de membres de la comissió i les altres forces parlamentàries que estaven representades.

I els hi dic, perquè al meu parer, aquest articulat era del tot innocu, i perquè ens entengui el ciutadà, el llegiré. Literalment deïem: "Amb la finalitat de fer efectiu el dret a la igualtat de tracte i a la no discriminació, els poders públics han d'adoptar mesures específiques a favor de determinats grups de persones o col·lectius per corregir i compensar una situació patent de desigualtat de fet, i de discriminació, en què es puguin trobar, i en particular, en favor de les dones i de les persones que integren els col·lectius relacionats en els termes que estableix la normativa d'igualtat de tracte i no discriminació".

Penso, a priori, pel que hem sentit repetides vegades en aquesta Cambra, i avui insistiré, els senyors de Demòcrates per Andorra, han volgut ser els abanderats de la igualtat i de la no discriminació, però només de paraula, no pas de fets, perquè no donen suport a una esmena d'aquesta mena.

I per què els ho dic? Doncs, per les argumentacions que vàrem rebre en comissió que des del meu punt de vista són del tot insuficients i gens convincents. Per exemple, deien si és que el que em referia amb aquesta esmena és a les dones, doncs, el col·lectiu de les dones està àmpliament representat en el món educatiu. Per tant, no toca! O que tota aquesta argumentació ja la tractarem a la llei d'igualtat. Ja estarà a la llei, per tant, no cal tornar-ho a posar a una altra banda. No toca! O que el redactat que ja

tenim proposat en aquest articulat, més o menys, de manera aproximada, potser no tant convincent, també ho contempla.

Per tant, en definitiva, que és innecessari, que no feia falta. Doncs, sí, fa falta. Fa molta falta!

La situació de la dona no és cap problema en el món de l'ensenyament. Òbviament això és una obvietat avui en dia. Però no sabem què passarà. Segurament convindrà amb vostès que difícilment aquesta situació canviarà, però la bola de vidre no la tenim i si, a més a més, fem previsions del què passarà en el futur immediat, veient les seves previsions, per exemple, pel que fa respecte a l'habitatge, doncs, seria de no fiar-se'n massa. Val més que quedi en un text legal, que quedi ben clar i que no l'hem de dependre de les previsions que podem fer a mig i llarg termini, perquè el que li diem, la bola de vidre no la té ningú, ni nosaltres, ni vostè, ni ningú.

Ja hi surt a la llei d'igualtat! Sí, és clar! Només faltaria que no hi sortís! Us saludem i ens felicitem que hi surti. Però mai, mai, farem prou esforços per totes aquelles persones que tan injustament i durant tants anys han patit situacions discriminatòries, mai! Per tant, amb una llei del calat que ens ocupa de la sensibilitat que tots compartim i que ens ocupa, un article com aquest no hi feia cap mena de nosa! Cap mena de nosa!

Que ja està contemplat d'alguna o altra manera, també com se'ns va dir a l'articulat que vostès ens proposaven. Cert, hi està contemplat. Però segurament, el que els deïa abans, d'una manera molt més tèbia i no gens decidida. Pensem que aquest articulat era molt més aclaridor, era molt més punyent, era molt més contundent.

I que és innecessari i no fa falta? Aquí deixi'm dirlos-hi que potser no han estat les presses, males conselleres per altra banda, en les quals ens hem sotmès sobretot aquests darrers mesos en els tràmits legislatius. Però aquí hi ha una manca de coherència, hi ha una arbitrarietat i una discrecionalitat absoluta. Epígrafs idèntics en algunes lleis s'aproven, i en altres no. I ja no parlo d'aquests epígrafs, moltes vegades ha passat que s'ha argumentat que com que això ja està contemplat en una altra llei i no cal posar-ho, però quan ha convingut ha dit: "No, no, no, aquí ho hem de posar perquè quedi ben reafirmat".

Home, seria bo, seria un bon principi penso, el de la coherència. D'entrada és un bon principi. I aquí tampoc no ho respectem. Per tant, nosaltres sí que pensem que calia incloure aquesta esmena, i per això hem volgut portar el debat en aquesta Cambra amb forma de reserva d'esmena, per reclamar que era justament un epígraf completament innocu,

garantista. Incloure'l no suposava cap perjudici per a ningú, i entenem que fixar aquest precepte en aquesta llei, era de justícia.

El que els hi deia abans, vostè massa vegades s'han volgut capitalitzar aquest abanderament de la igualtat, però això és amb discurs, però no amb fets. Avui això ho demostra. Jo no vull pensar que sigui un discurs de la doble moral, però escolti'n, no fa massa mesos aquí a la Llei de l'esport ja va passar, ja va passar. De les dones hi van passar de puntetes, i l'argument aleshores és que ja hi ha senyores que practiquen esport. No, no! Potser això és el lapsus, potser això és el seu lapsus. Saben que ho han d'incloure en el discurs, saben que ho han de dir, però a l'hora de legislar, passen per alt o se n'obliden. Nosaltres per això aquí, amb una llei d'aquest calat, pensàvem que era de justícia incloure-ho, I si convenen amb mi que el que estic dient és de justícia, doncs encara hi són a temps i podrien votar a favor d'aquesta reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Pel Grup Parlamentari Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet, teniu la paraula.

**La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:**

Gràcies Sr. síndic.

Doncs mantindré també el mateix vot que vaig tenir en comissió que és un vot favorable.

Comparteixo les explicacions que ha fet el Sr. Costa. A mi que aquest precepte, reconec que està dins de la llei d'igualtat o de la futura llei d'igualtat, doncs ja queda inclòs. Però a mi que estigui en aquesta llei no em genera cap problema, al contrari penso que reforça el fet, el dret a la igualtat de tracte i la no discriminació.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Per SDP, Sr. Víctor Naudi.

**El Sr. Víctor Naudi:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

El meu vot serà favorable a la reserva d'esmena presentada.

Gràcies.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Pels consellers del PS, Sr. Pere López.

**El Sr. Pere López:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

De la mateixa manera que ja vam fer a la comissió, el vot serà favorable a aquesta reserva d'esmena i tractant-se de la temàtica que es tracta, trobem del tot escaient que la proposta que es proposa figuri en aquest projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Molts gràcies.

Pels consellers d'Unió Laurediana-Independents de la Massana, Sra. Carine Montaner.

**La Sra. Carine Montaner:**

Gràcies Sr. síndic.

El nostre vot serà favorable també.

Gràcies.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sra. Palmitjavila.

**La Sra. Meritxell Palmitjavila:**

Gràcies Sr. síndic.

Nosaltres ens mantindrem amb el vot desfavorable que vam emetre en la comissió. Compartim plenament el fons del contingut d'aquesta esmena, però no la forma. I malgrat no li agradi al Sr. Costa o que pensi que no són arguments prou suficients, el que sí veiem és que tenim una llei d'igualtat doncs que aprovarem la setmana vinent, i a l'articulat aquest que proposen a nivell de la reserva d'esmena, el podríem llegir dins del mateix punt 3. És cert que no és tan concret el punt 3 del projecte de llei, però és prou ampli com perquè tot el contingut que vostè hi aboca pot fer part d'aquest punt 3.

Per tant, diem que no l'aprovem per un tema de forma, perquè el que entenem és que si fem una llei d'igualtat, la fem perquè és una llei transversal, doncs que haurà de tenir cabuda no només en la llei d'educació sinó en totes aquelles lleis que estiguin elaborades o fins i tot que s'elaborin de nou, i per tant, pensem que no val la pena recollir els diferents articulats d'aquesta llei en cada una d'aquestes lleis. És per l'única raó que no hi votarem a favor.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Pel Govern, Sr. ministre.

**El Sr. Eric Jover:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

Crec que és una bona notícia que les diferències que ens oposin en aquesta matèria siguin tan sols de forma i de fons. És a dir que crec que tots els grups parlamentaris i també Govern evidentment doncs estem d'acord amb la necessitat de poder garantir una no discriminació i de tenir la igualtat d'oportunitats real a la societat en general, però també evidentment al cos d'educació i a la funció pública. I l'element de forma doncs és el que ens ha portat a pensar que no era necessari incloure-ho en aquesta llei, quan d'aquí escassament una setmana tindrem una llei d'igualtat, que en el seu article 3, - Àmbit objectiu d'aplicació, ja té un epígraf a) que diu que clarament és l'accés a la funció pública està impactat per aquesta llei i el seu epígraf f) fa referència a l'educació.

Entenc que quan es va posar aquest epígraf f) a la llei d'igualtat es pensava més en general amb altres processos associats amb l'educació, però si sumem l'accés a la funció pública i també tots els elements associats a l'educació, doncs pensem que això estaria ben recollit.

I a l'article 17 que defineix doncs les accions positives que s'han de tirar endavant en aquest sentit, doncs crec que també ens cobreix plenament i l'article 21, que són les mesures d'acció positiva, que ens diu exactament com hem de tirar endavant, fer efectiu aquest dret a la igualtat de tracte i a la no discriminació, ens cobreix.

És a dir que segurament podem debatre de la forma si calia o no calia incloure la seva esmena en el redactat del Cos d'Educació, però com a mínim la meva preocupació principal seria que els drets que tots hi estem d'acord, quedessin coberts, crec que queden coberts.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Obriríem un segon torn, Sr. Ferran Costa.

**El Sr. Ferran Costa:**

Gràcies Sr. síndic.

Molt breument. Lamentar que malgrat el que ens diferencia són les formes. El Grup Parlamentari Demòcrata no canvia el seu vot respecte a la comissió, agrair que sí que canvia de sentit de vot respecte al que va fer en comissió la Sra. Carine Montaner i Unió Laurediana-Independents de la Massana. Per tant, agrait per aquest canvi de vot, i insistir en això. Que aquesta arbitrariedad que hi ha hagut i discrecionalitat a l'hora d'incloure alguns preceptes en algunes lleis quan ha convingut, o no incloure segons no ha convingut, òbviament són temes de forma, però jo una altra vegada el que em decantaria és per la coherència i l'homogeneïtat de criteris al llarg dels textos legislatius i no una mica segons bufa el vent i tal com convingui incloure unes coses o unes altres allà on més plagui.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Algun altre conseller desitja intervenir...

Sr. ministre...

Si no hi ha més intervencions, procediríem tot seguit a la votació de la reserva d'esmena que es correspon a l'esmena número 18 de l'informe del ponent, proposant modificar l'apartat 3) de l'article 12.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

**La Sra. Maria Martisella:**

A favor 13, en contra 15, cap abstenció.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

A la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Acabat el debat i votació de les reserves d'esmena, procedirem a debatre les altres parts del text.

Demana al Sr. ministre la seva intervenció.

Des de la tribuna, si us plau.

**El Sr. Eric Jover:**

Gràcies Sr. síndic.

En l'àmbit de l'Administració general hi ha els cossos següents:

1- Cos general: el cos general incorpora totes les funcions de gestió, administrativa i tècnica no reservades als cossos especials.

2- Cossos especials: els cossos especials incorporen les funcions específiques que segons la naturalesa organitzativa de la seva prestació no poden ser exercides pel Cos general. Són cossos especials els següents que ja existeixen:

- Banders, Duana, Ensenyament, Prevenció i extinció d'incendis i salvament, Penitenciària, Policia.

Els cossos especials que es creïn en independència dels ja existents ho han de ser per llei, que determinarà la creació, la denominació i la missió del cos.

Sres. i Srs. consellers, he volgut començar la meua intervenció llegint textualment l'article 16 de la Llei de la funció pública del 15 de desembre del 2000, on ja s'identificava clarament el Cos d'Ensenyament com a essent un cos especial.

Han hagut de passar més de 18 anys perquè finalment si aquesta Cambra ho considera oportú, dotem de regulació pròpia el Cos d'Educació.

Avui dotarem de regulació pròpia a 1.025 professionals d'entre els que trobem col·laboradors educatius, mestres, professors, psicopedagogs, inspectors, personal amb responsabilitat administrativa i/o pedagògica, tècnics especialitzats i caps d'àrea.

1.025 professionals que desenvolupen la seva tasca a l'Escola Andorrana, Formació Andorrana, Formació Professional, al Centre de Formació d'Adults, a l'Aula Taller, al Focus 16-20, a la Formació Ocupacional, al Servei de Rehabilitació Comunitària d'Adolescents, al Servei Penitenciari i als serveis tècnics del Ministeri. 1.025 professionals que tenen per principals objectius formar als ciutadans d'aquest país.

Tots convindrem que en un país com Andorra, mancat de matèries primeres i d'un rol geoestratègic, la seva principal riquesa són els seus recursos humans que conformen la societat, la cohesionen i ens ajuden a afrontar els reptes que tenim com a país.

Senyores i senyors consellers, tots també convindreu amb mi de la qualitat de l'estructura educativa del país que aglutina tres sistemes educatius públics, gratuïts i de lliure elecció per als nostres ciutadans.

I deixeu-me aprofitar aquesta tribuna per agrair sincerament a la República Francesa i al Regne d'Espanya per contribuir de manera essencial en aquesta riquesa. Però la qualitat de l'estructura no tan sols es deu a la pluralitat de les opcions

disponibles, sinó també i sobretot, a la qualitat de cada una d'aquestes opcions i aquí el Govern té la responsabilitat de mantenir i incrementar en la mesura del possible la qualitat del sistema educatiu andorrà.

És en aquest sentit que m'agradaria defensar la importància del Projecte de Llei que avui ens ocupa perquè és també des de la dignificació i la regulació del Cos d'Educació i de tots els professionals que el conformen, que millorarem la qualitat del sistema educatiu andorrà.

Així doncs, senyores i senyors consellers, m'agradaria que interpretéssiu el present Projecte de Llei com una prova més del compromís d'aquest Govern amb l'educació.

Abans d'entrar a detallar alguns dels elements més importants d'aquest Projecte de Llei, i vista la seva rellevància, crec que val la pena que recordi el procés de confecció del mateix, impulsat des del ministeri. A partir del 2016 es va iniciar un procés participatiu en el que varen participar els diferents col·lectius del Cos d'Educació així com el propi sindicat d'ensenyament públic. Aquest procés es va fer des del debat més liminar, de quina havia de ser l'estructura de la llei, fins a comentar els redactats concrets de cadascun dels seus articles. De fet, quan el redactat de la llei ja va estar més avançat fins i tot em vaig reunir personalment amb tots els membres del Cos d'Educació a fi de copsar els seus neguits, respondre els seus dubtes i recollir els seus suggeriments. Finalment el text, amb els seus matisos finals, va ser negociat i consensuat amb el sindicat d'ensenyament públic tal com vàrem anunciar conjuntament en roda de premsa el passat 14 de juny.

Vull aprofitar aquesta ocasió per agrair públicament totes aquelles persones que han participat en el procés de construcció d'aquest Projecte de Llei.

Senyores i senyors consellers, tot i que no vull fer un repàs exhaustiu del Projecte de Llei, sí que m'agradaria destacar-ne alguns elements. El text que es porta avui a votació estableix i regula el règim jurídic específic de les diferents famílies de professionals que configuren aquest cos especial. També regula l'estructura i l'organització del cos i estableix un òrgan col·legiat de consulta i participació.

El text avui a votació defineix l'accés al cos i al desenvolupament dels seus membres ja sigui a través de la carrera horitzontal com vertical. Precisa els valors, la missió i els drets i deures dels seus membres ajudant així a la valorització dels seus professionals, i també especifica les normes de jubilació introduint la possibilitat d'una pre jubilació voluntària als seixanta

anys, fet que també hauria de redundar en la qualitat de l'educació dels nostres joves.

Vull fer un especial èmfasi en l'article 25 que subratlla que la formació continuada és un dret i un deure pels membres del Cos d'Educació. En aquest sentit destaquem el caràcter dinàmic de l'educació i marquem la nostra clara voluntat de què la millora contínua formant part de l'ADN del sistema educatiu andorrà. Tenim com a conseqüència la millora del nostre sistema educatiu i el desenvolupament personal i professional dels membres del Cos d'Educació.

També m'agradaria referir-me a l'article 46 que protegeix i dignifica la figura del Cos d'Educació atorgant als seus membres, quan exerceixen les seves funcions, el caràcter d'agents de l'autoritat.

Senyores i senyors consellers, no puc oblidar-me també del reconeixement que fa el present Projecte de llei als interins, que ara coneixem com a eventuals, que ja no esdevindran del Codi de relacions laborals i que passen a tenir els mateixos drets que els treballadors públics de caràcter indefinit. En aquest sentit també es marquen per llei diferents elements com la necessitat de l'existència d'unes borses d'interins i els principis que n'han de guiar el seu funcionament: principi d'igualtat, de mèrit, capacitat, publicitat, transparència i concurrència. Aprofito per agrair la tasca de tots aquests interins que participen de manera essencial en el procés d'educació de tots els nostres joves.

Senyores i senyors consellers, per finalitzar la meua intervenció m'agradaria insistir que el present Projecte de llei és un pas històric pels professionals de l'educació del sistema educatiu andorrà, que els valoritza i que els dota de més eines per fer la seva tasca. Així doncs, aquesta regulació ha de ser un element clau per millorar encara més la qualitat educativa del nostre país.

Aquest Projecte de llei, demostra d'una manera clara l'aposta que ha fet aquest Govern per l'educació de qualitat, i vull acabar aquesta intervenció demanant als grups parlamentaris que conformen aquesta Cambra que es sumin a aquesta aposta.

Gràcies Sr. síndic.

#### **El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Obrim el torn dels grups. Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Ferran Costa, teniu la paraula.

#### **El Sr. Ferran Costa:**

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Jover, el Grup Parlamentari Liberal s'hi suma.

L'educació, tal com recull el Conveni relatiu a la lluita contra la discriminació en l'àmbit de l'ensenyament, aprovat en Sessió de Consell General el dia 20 d'octubre de 2017, ha de promoure el respecte a la llibertat, el respecte als drets fonamentals i el respecte als valors propis de la nostra societat. En aquest sentit, en línies generals, la Llei del Cos d'Educació s'emmarca en l'esmentada línia de pensament, atès que permet garantir el dret a una educació de qualitat per a tothom.

Malauradament, però, la Llei, malgrat suposar un avenç respecte a la situació actual -cal reconèixer-ho-, no ho fa prou decididament, com hem pogut ja discutir en el debat previ de les reserves d'esmenes. A nosaltres ens hagués agradat un altre tipus de llei: una llei més valenta, més garantista i més justa envers el cos d'educació, que, si m'ho permeten, i ho dic estrictament a títol personal -però segurament estaran d'acord amb mi els meus companys de grup parlamentari, la Sra. Judith Pallarés i el Sr. Jordi Gallardo- és un dels col·lectius més sensibles amb els quals compta l'Administració general i que s'encarreguen d'una tasca tan crucial com l'educació de les nostres filles i fills.

Matisat aquest punt, i deixant ben palès que aquest no és el tipus de llei que el grup parlamentari voldria -el nostre grup parlamentari-, entenem que és una llei necessària i que, com a mínim, proporciona un marc jurídic propi per aquest col·lectiu i que caldrà desenvolupar per via reglamentària.

Fins ara, com bé deia el Sr. Jover, els professionals de l'àmbit docent no tenien una llei pròpia i eren regulats per la Llei de la funció pública, del 15 de desembre del 2000 -això canviarà ben aviat, suposo que en qüestió d'un o dos dies amb la nova Llei de la funció pública que es va aprovar fa un mes i mig o escaig-, que els identificava com a membres d'un cos especial de l'Administració general. Aquesta llei però, i amb això estem completament d'acord, era insuficient ja que només regulava algunes especificitats d'aquest col·lectiu i molts aspectes quedaven desatesos. Calia, per tant, una llei específica, la que avui es contempla, per al Cos d'Educació, per a les persones que treballen cada dia perquè l'educació arribi a tothom, progressem en tots els àmbits i aconseguim una societat millor.

La Llei del Cos d'Educació és una llei necessària, ja que els professionals de l'educació necessiten un marc normatiu estable i adequat per millorar sistemàticament la qualitat de la seva actuació. Aquesta llei els aporta un marc jurídic diferenciat i els haurà de dotar dels recursos necessaris, via reglament, els permet desenvolupar-se en un marc



normatiu específic; els ofereix els valors que han de guiar la seva actuació, i els convida a la formació i el perfeccionament continuats. Per aquest motiu, com ja els he avançat, votarem a favor d'aquesta Llei.

La Llei del Cos d'Educació regula l'estructura i l'organització del Cos, defineix un òrgan col·legiat de consulta i participació, i estableix l'elaboració d'un pla estratègic on s'expliciten les directrius d'actuació en matèria de recursos humans. D'altra banda, aquesta Llei caracteritza el sistema de provisió de places i estableix els principis generals de selecció, així com els requisits d'accés a una plaça del Cos d'Educació.

Aquesta Llei consolida la formació com una font de millora personal, "indispensable", com remarcava el Sr. ministre. D'altra banda, estableix mecanismes que potencien la mobilitat i el desenvolupament professionals, d'acord amb el procés d'avaluació de l'acompliment i la carrera professional, horitzontal i vertical. Finalment, la Llei concreta els drets i deures del personal del Cos d'Educació, en reconeix el paper fonamental, atorgant-los la consideració d'agents de l'autoritat, i estableix el règim disciplinari corresponent.

La nova normativa preveu els instruments necessaris perquè la gestió del personal del cos sigui duta directament pel ministeri competent en matèria d'Educació d'una manera més eficient.

A més a més, tal com passa en les lleis dels altres cossos especials, promou la creació de la Comissió del Cos d'Educació com a òrgan de consulta i de participació propi dels membres del Cos d'Educació. N'hem parlat abastament durant el debat de les reserves d'esmena precedent.

Pel que fa a l'accés al Cos d'Educació i la carrera professional, la Llei recull els requisits a aconseguir, requisits que són propis d'aquest cos i s'adapten a la missió i a les funcions que s'hauran d'assumir.

De la mateixa manera, els criteris per proveir les places vacants o de nova creació, tot i que són molt semblants als del Cos General, presenten alguna diferència específica que té en compte justament aquestes especificitats pròpies del Cos, com ara el fet que, a diferència del que succeeix en el Cos General o en els altres cossos especials, els llocs de treball del Cos d'Educació es troben repartits per tot el país.

La nova normativa preveu els instruments necessaris perquè la gestió del personal del Cos sigui duta directament pel ministeri competent en matèria d'educació d'una manera més eficient. Així doncs, la Llei recull aquest comitè tècnic de selecció propi.

Pel que fa a la carrera professional, la Llei defineix la carrera horitzontal (l'itinerari de desenvolupament

dels membres del Cos dins d'un mateix lloc de treball) i la carrera vertical (l'ascens a llocs de treball de nivell superior), i a partir d'aquesta definició es desenvolupen per via reglamentària els mecanismes de progressió en cada cas. De ben segur que tots els professionals implicats seguiran de manera acurada el desplegament d'aquests reglaments.

Quant a la mobilitat, la Llei estableix el mecanisme d'assignació inicial dels professionals en un centre escolar i regula, també, els diversos mecanismes de mobilitat.

Pel que fa als drets i deures, la Llei afegeix altres drets i deures específics, com ara el dret relacionat amb el període de vacances, que en aquest cas és de quaranta-cinc dies naturals retribuïts cada any, que s'han de dur a terme durant la segona quinzena del mes de juliol i el mes d'agost de cada any, o en altres períodes en determinats supòsits establerts. Lamentem que no s'hagi aprofitat aquesta bona oportunitat per regular els períodes de descans, com ja hem debatut. Tal com nosaltres ho entenem, regular aquests períodes implica simplement això: regular-los. Es tracta, un cop més, de facilitar, ja ho hem dit, la conciliació familiar i laboral, no pas de consolidar períodes de vacances com potser es vol fer entendre. Creiem, de totes, totes, que aquí avui hem deixat passar una bona oportunitat.

Un altre aspecte a destacar de la Llei és la consideració dels membres del Cos d'educació, en l'exercici de les seves funcions, d'agents de l'autoritat, -ho hem dit- la qual cosa els confereix una protecció més elevada, alhora que els dona més responsabilitat.

I també cal destacar que aquesta Llei soluciona, amb regles específiques, una problemàtica existent des de fa anys, la compatibilitat amb altres activitats per al personal que no treballa a temps complet i per al personal interí amb nomenament per un termini no superior a un any.

Pel que fa a la jubilació, ho hem parlat també a bastament, la Llei també recull unes regles pròpies, adaptades a aquesta feina. Manté la jubilació forçosa als seixanta-cinc anys, però preveu la possibilitat que els membres del Cos es retirin abans, a partir dels seixanta anys, sempre que hagin complert un període mínim de trenta anys de servei. També, com hem discutit anteriorment, continuem denunciant el greuge que suposarà no estendre aquesta mesura als professionals del sistema d'ensenyament congregacional. Celebrem que avui haguem deixat la porta oberta a emprendre un nou debat en aquest sentit.

Vostès han fet les seves argumentacions i hem de lamentar que els professionals del sistema

congregacional no puguin ser inclosos en aquestes condicions. Ho hem intentat, però confiem que aquesta escaleta oberta que avui hem obert serveixi per regularitzar, al nostre entendre, el que hauria de ser aquesta reivindicació legítima.

Vist doncs, tot això exposat, malgrat les mancances que aquest text presenta i que ja hem presentat, el text suposa un avenç decidit i un punt de partida molt clar per cobrir les necessitats dels professionals del Cos d'educació, un text necessari i llargament esperat.

És doncs, per tot això, que el Grup Parlamentari Liberal votarà a favor d'aquest Projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Pel Grup Parlamentari Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet teniu la paraula.

**La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:**

Gràcies Sr. síndic.

L'educació, un dels pilars bàsics de l'Estat del benestar, sempre ha estat considerat com unes de les joies del nostre Estat.

Ens sentim molt orgullosos, i som l'admiració a molts indrets.

Però al darrera del bon funcionament del sistema educatiu hi ha els professionals que dia rere dia fan i apliquen les polítiques educatives establertes, en el nostre cas des de fa molts anys.

La regulació de dits professionals ha estat una assignatura pendent sobre tot per l'alt grau de temporalitat i inseguretat en els contractes laborals.

I alhora, aquesta és una reivindicació del sector educatiu, calia determinar al cos educatiu com a cos especial, i regular-lo amb una llei especial i específica. Perquè les pròpies especificitats de la tasca encomanada ho exigeix si realment el que es vol és mantenir el nivell de qualitat del nostre sistema educatiu, i perquè aquestes especificitats no poden ser regulades amb una llei general.

No podem obviar que aquesta llei va de la mà de la llei de la funció pública, debatuda àmpliament en aquesta Cambra.

Vaig presentar sis esmenes de les quals vull destacar una en concret, una esmena orientada amb la incorporació de membre de ple dret a un representant dels sindicats a la comissió de selecció del Cos d'educació, debatut a les reserves d'esmena ara fa una estona. Insisteixo en la visió positiva de la

seva participació, vull fugir d'aquesta visió negativa que molts tenen dels sindicats, tot al contrari, la meua experiència m'ha demostrat el seu rol important en determinats processos assegurant la transparència, i aquesta va ser la meua argumentació en comissió.

També ja s'ha debatut de forma important sobre la terminologia de funcionari i treballador públic, demanda que va ser feta per la comissió consultiva, i que no va ser presa en consideració per la filosofia emprada amb la llei de la funció pública.

La complexitat en la gestió del personal del Cos d'Educació, sobretot del personal interí o eventual, que a partir d'ara es gestionarà des del ministeri d'educació pot ser una bona cosa, sempre i quan s'asseguri la transparència del procés.

Un altre aspecte que comparteixo amb aquest text legislatiu és la consideració d'agents de l'autoritat als membres del Cos d'educació, però cal recordar que aquest fet positiu afecta tant als drets com als deures.

Sense voler entrar de nou al debat de la llei de la funció pública en la qual ja vaig expressar de forma clara quina era la meua opinió, en aquest cas vist el resultat de les propostes de la comissió consultiva les quals moltes han estat incorporades al Projecte de llei, el meu vot serà favorable.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

També dins del grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi, teniu la paraula.

**El Sr. Víctor Naudi:**

Gràcies Sr. síndic.

Disposar d'una llei del Cos d'educació s'esdevenia del tot necessari per tal de poder ordenar i regular l'estructura i l'organització del cos.

La llei estableix clarament els drets i els deures dels docents i com a gran novetat es considera agents de l'autoritat. Avui hem tingut ampli debat, s'han vist molts d'aquests aspectes.

Ara bé, tot i que en termes generals la llei és un avenç, es queda curta en d'altres aspectes que s'haurien pogut considerar, al meu entendre. S'ha deixat passar una ocasió per completar un Projecte de llei en acord amb la realitat social, com és l'establiment del conjunt dels dies de descans mitjançant llei, tal com reclamava el sindicat de l'ensenyament, i que finalment s'ha limitat únicament al període estiuenc.

Igualment es genera la confusió semàntica amb l'establiment de la figura del treballador públic, tal com es va fer en la Llei de la funció pública, abandonant o deixant de banda la figura del funcionari, aspectes que no puc compartir.

Per tot, el meu vot serà contrari al Projecte de Llei presentat.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Pels consellers dels PS també dins del Grup Mixt...

Si us plau, silenci.

Sr. Pere López, teniu la paraula.

**El Sr. Pere López:**

Gràcies Sr. síndic.

Després de diverses hores de debat, Sr. ministre, deixi'm que parli ara ni que sigui per una estona, no perquè no vulgui parlar-ne més, sinó perquè no tinc massa més temps, dels aspectes positius d'aquest projecte de llei.

Tinc 3 minuts, no cregui que estic dient alguna cosa que... no estic exagerant, ho pot venir aquí a comprovar si vol. I com deia, en primer lloc, per la consideració d'agent d'autoritat als integrants del Cos d'educació, que entenem és un reforç del paper dels docents i que diria que és l'aspecte més ben valorat dels docents d'aquest Projecte de Llei.

També és molt positiva i vostè ho ha explicat molt més a bastament que el que jo puc fer, sobretot a la regulació per part dels interins.

Segurament hi ha alguns aspectes com el de la carrera professional en el que està bé que estiguin descrits a la Llei, està bé que els principis estiguin recollits, però que la reglamentació o el text final no és massa clar en aquest sentit. Tampoc li dic que sigui una qüestió fàcil. Jo en tot cas vaig mirar amb la gent que m'ajuda en aquest sentit de fer alguna esmena en aquest apartat del Projecte de Llei, i tampoc no vam trobar finalment una fórmula de fer-ho. Per tant, està definit, però tampoc diria que és una definició que pugui ser definitiva i que potser en algun moment caldrà mirar fórmules d'anar més enllà.

Ara bé, dit això i valorant aquests aspectes, que no són menors, de manera positiva, deixi'm també que li digui que sent tan important com és l'educació, almenys per a nosaltres, sent tan important com és la tasca dels docents, lamentem que no hagi estat possible assolir un major consens en alguns dels aspectes que han estat objecte de debat.

Particularment l'extensió cap al Cos d'educació d'aquest desgavell que s'ha generat de terminologia i no-terminologia amb la Llei de la funció pública, la qüestió dels funcionaris, treballadors públics indefinits, que no s'hagin vingut a trobar un consens amb el comitè tècnic de selecció, que els períodes de descans que com vostè ha pogut comprovar doncs fa part de les intervencions pràcticament de tots els grups polítics, doncs s'hagin tancat en banda a deixar-ho clar i legalment com semblava del tot escaient, i per tant, el nostre vot al projecte de llei serà positiu excepte a una sèrie d'articles que hem demanat de votar de manera separada, que són articles que fan bàsicament vinculació amb les reserves d'esmena que hem fet i que després votarem de manera separada.

Deixi'm acabar encara que tingui alguns segons al final per un aspecte al qual s'hi ha referit vostè al principi de la seva intervenció, agraïnt al Regne d'Espanya i a la República Francesa la seva contribució també al sistema educatiu andorrà o al conjunt del sistema educatiu andorrà. I deixi'm que faci menció perquè aquests dies que es parla, jo crec que a vegades fent algunes atribucions excessives al que és el copríncipat, tinguem molt clar que, i simplement ho dic amb l'ordre de posar les coses al seu just punt, que els convenis educatius, que la contribució que es fa per part de l'Estat francès i de l'Estat espanyol als sistemes educatius, és una qüestió dels estats, i vostè s'ha referit clarament al Regne d'Espanya i a la República Francesa. Que ningú hi vegi cap intenció final en aquest sentit, però sí que simplement crec que convé posar les coses en el seu just punt ordre.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

També dins del Grup Mixt, pels consellers d'Unió Laurediana-Independents de la Massana, Sra. Carine Montaner, teniu la paraula.

**La Sra. Carine Montaner:**

Gràcies Sr. síndic.

La bancada Liberal avui, tant la Judith Pallarés com el Sr. Costa fan lliçons als altres consellers. Van fer lliçó al Sr. Víctor Naudi aquest matí, la Sra. Pallarés, i ara el Sr. Costa em fa lliçons a mi.

I vostè Sr. Costa fa lliçons als altres de manera que qualificaria com teatral.

Vostè que ha tornat a obrir el vot en comissió pel que fa al tema de les vacances, les vacances escolars perquè vam veure que era una font de vots.

Veieu la diferència Sr. Costa, entre vostè i nosaltres, és que nosaltres no ens movem per un objectiu electoral. És a dir, el que ens mou és l'amor del país, i això és el que fa la diferència i és per això justament que no estem junts.

Dit això, penso que ara rectificar és de savi i bé, nosaltres vam rectificar, l'agrupació del PS perquè ens vam informar i efectivament ja deixàvem un col·lectiu de les persones estrangeres dins del Cos d'Educació.

Dit això, explicaré el nostre sentit de vot pel que fa a la llei d'educació.

Aquest projecte de llei presentat avui, assenta el marc normatiu pel que fa al Cos d'Educació. Regula l'estructura i l'organització del cos i presenta l'obligació d'elaborar un pla estratègic en matèria de recursos humans.

La llei fixa drets i deures pel personal del Cos d'Educació. Ara bé, ens hagués agradat fer un debat més ampli, com deia el Sr. Costa i també el Sr. López abans. Un debat fonamental de drets i deures per exemple dels sistemes educatius que reben subvencions de l'Estat andorrà. No hem tingut temps de fer-ho i és llàstima, ens hagués agradat debatre d'aquest tema.

Al nostre entendre és un debat que s'haurà de fer en la pròxima legislatura amb els consellers que hi hagi, i és per això per aquesta manca de debat, -nosaltres ens hagués agradat anar més enllà- com que no s'ha fet, votarem abstenció a la llei.

No ens cansarem mai de dir-ho, l'educació és la base de tot, de tot. És l'educació que permet plantar llavors d'un futur pròsper. La llei és una base, la llei és un document de bones intencions. Ara bé, el que compta són els resultats. El que compta és el que es fa en la realitat, el que compta és que el sistema andorrà funcioni. Que hi hagi una homogeneïtat a nivell dels continguts pedagògics, a nivell dels centres educatius del sistema andorrà en un mateix nivell. I a nosaltres ens han vingut persones que s'han queixat que no hi havia professors, que van dir que no hi havia homogeneïtat a nivell del sistema educatiu andorrà, pels centres del mateix nivell, això ens preocupa.

Que hi hagi un control de pantalles dels ipads dels alumnes perquè no juguin mentre que els mestres i professors fan la classe. Ara s'ha intentat Sr. ministre, de posar un control però aquests mateixos alumnes entren amb el Google i poden jugar amb jocs. I això és un problema i s'haurà de rectificar.

Que els professors no se sentin ofegats, omplim una llista interminable de criteris per avaluar doncs les unitats de programació. I hem tingut queixes

d'alguns professors i és veritat, m'han ensenyat tots aquests criteris, és bastant feixuc.

El Clikedu, plataforma que té un caràcter poc àgil, que segons alguns professionals doncs és molt rebuscat i llavors ja és un fre i perden molt de temps.

En canvi d'aquesta burocràcia excessiva, pensem que cal concentrar els esforços en implantar noves metodologies que motivin als alumnes a aconseguir el nivell de competències desitjades amb l'atribució de notes numèriques, i no de lletres. Perquè a la universitat seran doncs números i per tant pensem que posar lletres per avaluar els alumnes doncs, clar, estan una mica perduts quan arriben a la universitat.

Pensem que cal tenir línies educatives clares, amb metodologies clares des del ministeri que seran molt útils pels professors i pels alumnes i que aquestes línies hauran de respondre a reptes de futur.

Pensem que el sistema educatiu andorrà ha de tenir en compte que segons la recerca, un 40% dels nens faran una feina que no existeix avui en dia.

Cal ensenyar als alumnes, als nens a aprendre a adaptar-se als canvis, a ser innovadors, creatius, emprenedors. Cal canviar de paradigma.

Tenim un gran challenge pel futur en aquest món tant canviant. Cal dotar la joventut d'eines que els hi serviran per adaptar-se a l'entorn canviant, a una trajectòria laboral no lineal, deguda a la incertesa del context econòmic i a l'evolució permanent.

Avui en dia disposem d'uns fruits de la recerca, recerca amb matèria d'educació, recerca amb matèria de neurociències per actuar com a polítics.

Cal sempre rectificar el que no funciona, i és per això, no és una crítica. És a dir veure el que no funciona i rectificar-ho, i...

**El Sr. síndic general:**

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

**La Sra. Carine Montaner:**

...i plantejar...

Sí Sr. síndic, acabo.

...i plantejar nous reptes i actuar per arribar als objectius. És a dir donar les millors eines als nostres joves perquè puguin tenir un futur el més adient possible.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Pal Grup Parlamentari Demòcrata, Sra. Meritzell Palmitjavila, teniu la paraula.

### **La Sra. Meritzell Palmitjavila:**

Gràcies Sr. síndic.

Avui, tinc l'honor de defensar el Projecte de Llei del Cos d'Educació.

La publicació de la Llei de la funció pública l'any 2000, ja identificava la regulació del Cos d'Ensenyament com a cos especial, però aquesta no veurà la llum fins més de 18 anys després, el febrer d'aquest 2019, i ho fa sota el mandat de Demòcrates per Andorra.

Aquesta regulació pròpia del Cos d'Educació es desenvolupa en un marc normatiu específic, on en precisa la missió, estableix els valors que han de guiar-ne l'actuació, estimula la formació continuada que empara i consolida les bones pràctiques de totes les famílies professionals d'aquest cos.

El projecte de Llei estableix i regula el règim jurídic específic de les famílies professionals d'aquest cos especial, que depèn del Ministeri d'Educació i les agrupa en 4 llocs de treball:

Personal amb responsabilitat de gestió administrativa o pedagògica, inspectors d'educació, tècnics d'educació i personal de suport educatiu. El personal al servei dels departaments responsables en matèria d'educació, que no forma part d'aquestes famílies professionals es regeixen per la Llei de la funció pública.

L'àmbit d'aplicació d'aquest projecte de Llei són els funcionaris que ja formem part d'aquest cos i els treballadors públics que hi estan adscrits.

El projecte de Llei defineix la comissió del Cos d'Educació com a òrgan col·legiat de consulta i participació dels membres del Cos Especial, una comissió amb funcions anàlogues a la comissió de personal creada per la Llei de la funció pública que vam aprovar el 17 de gener del 2019. Una comissió que afecta exclusivament el règim jurídic del Cos d'Educació, i que per aquesta raó, a la comissió legislativa no hem cregut oportú ampliar-ne les funcions.

El Projecte de Llei estableix l'elaboració d'un pla estratègic on s'expliciten les directrius d'actuació en matèria de recursos humans. Aquest pla estratègic és un instrument necessari que permet tenir una visió orientativa d'anàlisi i previsió de les necessitats d'aquests recursos humans amb la inclusió de mecanismes d'avaluació i plans de successió. Un pla estratègic que correspon al principi de transparència i que es tramet, per a la seva informació, a la comissió del Cos d'Educació.

La Llei caracteritza el sistema de previsió de places i estableix els principis generals de selecció i els requisits d'accés a una plaça del Cos d'Educació. L'article 17 estipula les funcions i els integrants del comitè tècnic de selecció del Cos d'Educació i hi assisteix, en qualitat d'observador un membre del sindicat d'educació, com a novetat. Entenem que el paper del sindicat ha de respondre com a garantia del principi de transparència, d'imparcialitat i de professionalitat quant al desenvolupament de tot el procés de selecció i entenem que és bo que ho faci des de la mirada d'observador.

La Llei regula el procés de selecció del personal interí a través de la inscripció voluntària a la borsa de treball del Cos d'Educació, garantint els principis d'igualtat, mèrit, capacitat, publicitat i transparència, concurrència i l'aplicació d'un procés de selecció adequat als requeriments del lloc de treball. Excepcionalment, la llei preveu que es poden contractar treballadors públics interins sense necessitat de convocatòria únicament quan no hi ha personal amb els requisits necessaris per cobrir el lloc de treball inscrits a la borsa de treball.

El Cos d'Educació ha estat un afortunat en rebre propostes de formació, al llarg de tots els anys. Hi ha oferta de formació continuada voluntària o obligatòria al llarg de tot un curs escolar i en tots els àmbits educatius. La Llei recull de forma explícita aquest dret però també aquest deure, a fi de millorar les capacitats d'enriquiment personal i alhora garantir una millor qualitat de l'ensenyament.

La Llei estableix el dret a la carrera i el desenvolupament professional a través de la carrera horitzontal i de la carrera vertical, les quals seran desenvolupades per reglament com ho seran també els processos, sistemes i instruments de l'avaluació de l'acompliment.

Hem de reconèixer, aquí algun malestar d'una part del personal del Cos d'Educació, especialment tots aquells professionals que han vist aturat el seu creixement, durant aquests deu anys de congelació de la gestió de l'acompliment i de l'increment de l'IPC, provocant un greuge comparatiu amb altres professionals del mateix cos i una disminució del seu poder adquisitiu.

Ara temen, i ho entenem perfectament, que aquesta especificitat no es tingui en compte en el moment de desenvolupar els reglaments. El Grup Parlamentari Demòcrata confia en la paraula del ministre d'Educació perquè així ho ha anat fent durant el llarg d'aquesta legislatura, en què una comissió amb integrants de totes les famílies professionals podran participar de l'elaboració d'aquests reglaments per analitzar detalladament les diferents casuístiques i

arribar a donar una resposta favorable i el màxim equitativa a tots.

La Llei estructura i potencia els principis de mobilitat i de desenvolupament professional, d'acord amb el procés d'avaluació de l'acompliment i de les carreres horitzontal i vertical.

La Llei estableix els drets i deures del personal del Cos d'Educació, especificant d'una banda i per primera vegada un període de vacances corresponent a la segona quinzena de juliol i a tot el mes d'agost i d'altra banda la Llei estableix com a novetat un permís administratiu per naixement, adopció o cura d'un infant menor de nou mesos permetent efectuar les vacances en el moment de reincorporar-se al treball, doncs una llei que afavoreix la conciliació familiar.

Així mateix clarifica el règim de compatibilitat amb altres activitats, possibilitant al personal interí per un termini no superior a un any i al personal que treballa a temps parcial compaginar la seva feina amb altres treballs remunerats fora del seu horari laboral i que no impliquin conflictes d'interès.

La disposició final primera afegeix una disposició final setena a la Llei qualificada de creació i de regulació del pla de pensions de la funció pública, possibilitant la finalització de l'etapa activa del personal del cos educatiu amb una prestació de jubilació voluntària per part de Govern del 60% dels salari brut si han complert els 60 anys d'edat i acrediten un mínim de 30 anys de servei.

Aquesta Llei del cos és una llei compartida pel sindicat de l'ensenyament i així ens ho van deixar palès el dia que ens vam reunir amb ells.

És una llei que dona empara legal a tots els reglaments i decrets publicats que ja s'apliquen en l'actualitat i a tots els que s'han de desenvolupar i revisar en compliment d'aquesta mateixa llei, per garantir i millorar el funcionament d'aquest cos especial.

És una llei que rebutja la discriminació entre persones del mateix cos, que afavoreix el creixement professional del personal, que permet el desenvolupament de les competències d'aquest perfil professional, que facilita la projecció professional, que afavoreix la conciliació familiar, que garanteix l'accés, la selecció i la mobilitat amb transparència i imparcialitat, una llei de cos especial que dignifica el treball del personal i reconeix la necessitat i la importància de la qualificació dels seus professionals en benefici d'una bona i perdurable qualitat de l'ensenyament.

Per totes aquestes raons, el grup parlamentari donarà ple suport a aquest projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Obriríem, si s'escau, un segons torn d'intervencions.  
Sr. ministre.

**El Sr. Eric Jover:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

Intentaré ser breu.

Agrair el sentit de vot del Grup Liberal, del Partit Socialdemòcrata, de la consellera Bonet perquè tot i les diferències que s'han demostrat durant el debat de les reserves d'esmena també el que es demostra és que el sentit global del Projecte de Llei va amb la bona direcció i els agraeixo públicament, assenyalar aquest element i fer-nos tots partícips d'aquest èxit que és un èxit que entenc que és de tots.

Si el Sr. síndic em permet la llicència, demanaria als serveis tècnics de Sindicatura si poden verificar l'escó del Sr. Naudi, perquè em sembla que té el botó del vot favorable bloquejat per algun motiu. Sense ànim de polemitzar crec que no val la pena entrar a debatre, ho hem fet durant les reserves d'esmena i si vostè considera oportú algun element particular hi podem entrar en algun altre torn de paraula.

Sra. Carine Montaner, m'ha semblat entendre que el seu sentit de vot és d'abstenció. Li haig de reconèixer que no entenc les motivacions. He intentat fer una llista dels elements que vostè plantejava i m'ha semblat que la majoria d'ells o potser la totalitat no fan l'objecte de la pròpia Llei del Cos d'Educació sinó potser de la Llei d'ordenament del sistema educatiu andorrà que de fet em sembla recordar que va votar favorablement, o fins i tot més enllà de reglaments de desenvolupament o de polítiques educatives que no estan ni marcades legalment. Utilització de l'eina tecnològica, elements associats al Permsea i al seu desenvolupament competencial, el clickedu, el fet d'utilitzar notes en format de lletres o numèriques -bé, el fet d'utilitzar lletres és un element que s'utilitza en molts sistemes educatius i el que és important és tenir l'eina de traducció per quan hi ha un canvi de sistema educatiu o quan es va cap el sistema universitari, i el tenim desenvolupat i no ens presenta problemes en aquest sentit.

Vostè ha remarcat la importància de què hem de canviar el paradigma de l'educació que segurament hem de fomentar noves competències, la creativitat, la innovació, de què segurament molts llocs de treball que hauran d'ocupar els nostres joves encara ni existeixen i que els hem de dotar d'aquestes eines.

Jo la puc tranquil·litzar en el sentit de què aquest diagnòstic que vostè fa el comparteixo i, de fet, crec que el sistema educatiu andorrà amb el sistema competencial que desenvolupa i molt especialment quan es fa referència a les competències transversals, de fet, ja anem en aquesta línia. Segur que encara podem fer coses millor però el camí que caminem és aquest.

Bé, em sorprèn la seva abstenció, evidentment la respecto però pels arguments que m'ha dit no sé si se m'ha escapat algun de més pes específic diguéssim, però no entenc el seu sentit de vot.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Pels grups parlamentaris. Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Ferran Costa

**El Sr. Ferran Costa:**

Gràcies Sr. síndic.

És un pèl paradoxal que hagi de pujar aquí a la tribuna no pas per replicar a la Sra. Palmitjavila i al Sr. Jover amb els quals ja he manifestat quines eren les discrepàncies, quines són les concertacions d'allò que pensem que aporta aquesta Llei i per tant quin és el nostre sentit de vot, sinó interpel·lar la meua excompanya de grup parlamentari, la Sra. Montaner. I li he de dir Sra. Montaner que segurament o no ens ha escoltat, o no ens ha volgut escoltar, o deixi'm el benefici del dubte... potser ens hem explicat molt malament.

Però jo, i penso que puc parlar també per la meua companya la Sra. Pallarés, no hem donat cap lliçó a ningú.

Una cosa és una constatació simple de fets que pugui agradar o no pugui agradar, això ja és una altre tema. Però una constatació de quina és la realitat, i jo el que havia esmentat és que vostè deia que votaria segons havia votat en comissió i no ha estat el cas. No ha estat el cas en els 19 casos de reserva d'esmena. Entenc que això no li pugui agradar. Però això no és pas donar lliçons a ningú, és simplement explicar la consternació que no entenc. Igual que ara no entenc, i també li he de dir, i també em deixa u pel consternat, igual com ho afirmava el Sr. Jover, que no doni suport a aquesta Llei. Però és clar, segurament vostè té els seus fonaments, i aquesta justament és la virtut d'un parlament, que cadascú exposi les seves motivacions, perquè donen suport o no donen suport a certes interpretacions de llei. Amb la qual cosa, no confongui donar lliçons amb constatació de fets, que és el que jo he fet.

Vostè, però, ha parlat d'incongruències, però incongruències meves... no, no, no va així això. En comissió, justament, i aquesta és la gràcia del debat parlamentari, és on rau el potencial de poder debatre, discutir coses, aportar matisos, millorar els textos, anar endavant, anar enrere, afegir un matís, i això és el que tots fem, jo inclòs. Això no és una incongruència. Jo penso que una gran incongruència és que per exemple la ciutadania et voti sota unes sigles concretes i vostè decideixi marxar, perquè això sí que no s'entén. Això és una gran incongruència.

Per mi la més gran que pot cometre mai un parlamentari és legítima... és legítima, ho és perquè l'escó és personal i intransferible, ho entenc, per tant, vostè amb l'escó pot fer el que vulgui. Però des del meu punt de vista, el meu humil punt de vista, el meu humil entendre, això és una gran incongruència, que el ciutadà et posi en un lloc, i tu de manera unilateral en vulguis marxar.

Parlàvem de constatació de fets, però vostè ha anat molt més enllà, perquè vostè ha fet judicis de valor, vostè ha fet una insinuacions que no li permeto. No li permeto! Perquè l'amor al país el compartim en aquesta Cambra, trets i cadascun dels membres d'aquesta Cambra, de manera irreprotxable, de manera irreprotxable. Per tant, vostè, jo faig constatació de fets, vostè fa judicis de valor. I judicis de valor que no són correctes. No són correctes! El amor al país vostè li té, segur que sí, n'estic convençut, però tots i cadascú de nosaltres també, i un també amb majúscules. Que quedi clar!

Ja per últim, també, m'ha confós amb la seva exposició, perquè com compartia el Sr. ministre, penso que en la seva presentació hi ha moltes coses que podria convenir amb vostè que són correctes, però em sembla que hem fet un poti-poti entre la Llei que avui ens ocupa, que és la Llei del cos d'educació, amb altres textos legals com podia ser la Llei d'ordenament del sistema educatiu andorrà o la Llei d'ensenyament o altres reglaments, en podríem parlar a bastament, òbviament. Però penso que això no és el motiu del debat que avui aquí ens ocupa.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Pel grup Mixt, Sra. Sílvia Bonet...

Voleu intervenir Sr. Víctor Naudi.

**El Sr. Víctor Naudi:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, simplement per cortesia contestar-li al Sr. ministre que pot estar tranquil del sistema de la domòtica de la casa. Funciona bé. En tot cas...

**El Sr. síndic general:**

Si em permet, ho sabíem.

(Se sent riure)

**El Sr. Víctor Naudi:**

Gràcies Sr. síndic, per corroborar-ho.

Doncs, simplement ja m'hauria agradat, Sr. ministre, poder-li votar aquesta Llei. Crec que aquest projecte de llei té una bona base que puc compartir bastant. Ara bé, al meu entendre, doncs, pateix de la influència o de la connotació de la Llei de la funció pública, i en aquelles qüestions que ja s'han evidenciat en el debat anterior.

Per tant, doncs, per coherència com que en el seu dia no vaig estar d'acord amb la Llei de la funció pública, per coherència tampoc puc estar d'acord amb aquesta Llei. I aquest és el sentit del meu vot, simplement.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Algun altre conseller...

Sr. Pere López.

**El Sr. Pere López:**

Sí, gràcies Sr. síndic.

Molt breument.

El nostre botó també funciona el del sí, a més el premem tot sovint a diferència del que deia la Sra. Palmitjavila.

Només matisar-li Sr. ministre, que votem a favor quasi bé de tota la Llei. Però que hi ha algunes coses en què farem servir algun altre botó.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Sra. Carine Montaner.

**La Sra. Carine Montaner:**

Gràcies Sr. síndic.

Potser Sr. ministre no m'ha entès bé o potser m'he expressat malament. Una cosa és la Llei que nosaltres demanàvem en el si de la comissió un debat

molt més ampli. És a dir, per justament parlant d'aquesta qüestió que a nosaltres ens sembla fonamental que són els drets i deures dels altres sistemes educatius que reben una subvenció de l'Estat Andorrà. I aquí és veritat que amb el Sr. Bardina ho dèiem, és a dir, això és un debat ja recurrent, s'intenta parlar d'això, però no s'arriba mai a debatre a fons sobre aquesta qüestió. i nosaltres ho lamentem.

Això és la Llei. Una cosa és la Llei i nosaltres el que dèiem que el que és important també, és la pràctica, és a dir, el que es fa en el terreny, el que fa el ministeri. I penso que tots hem de reflexionar sobre totes les coses que ja no funcionen per justament, millorar, rectificar i tenir consciència que hi ha molts reptes a sobre del la taula, molts.

I vostè havia organitzat una conferència a Aixovall, una conferència molt interessant d'un doctor que deia que justament un 40% dels nens faran una feina que no existeix avui en dia, i volia sensibilitzar a la Cambra sobre aquesta qüestió i, és clar, que tothom pensi amb aquests punts tan importants que són els futurs dels nostres fills.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

Pel Grup Demòcrata Sra. Palmitjavila.

**La Sra. Meritxell Palmitjavila:**

Gràcies Sr. síndic.

Agraeixo, tot i haver tingut, doncs, un debat llarg al llarg de tota aquesta tarda, malgrat potser la Sra. Montaner no ho comparteix de la mateixa manera, que una gran majoria doni suport o mig suport al que és el Projecte de llei.

Pel que fa a la Sra. Montaner entenc i segurament que té raó que tots aquests temes que la preocupen, doncs, potser hi són, no ho sé, però en tot cas, jo entenc que avui estàvem debatent sobre la regulació del Cos d'educació, i que potser tots aquests temes no són objecte d'aquesta Llei. Potser per això també ens ha confós una mica i ens sobta o, en tot cas, em confon el seu sentit del vot.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. ministre.



**El Sr. Eric Jover:**

Sí, molt breument Sr. síndic.

Tornant a la consellera Montaner, em sento sensibilitzat amb els mateixos elements que vostè i tenim les mateixes preocupacions, és a dir que treballarem amb els elements de terreny que siguin necessaris.

Però llavors vostè s'absté a la Llei perquè no té en consideració, entenc, les escoles congregacionals. No podíem fer-ho amb un doble sentit. Primer, perquè les escoles congregacionals des d'un punt de vista pedagògic és un sistema educatiu espanyol i el Govern d'Andorra no té la competència per exercir control sobre l'activitat pedagògica d'aquests centres. I pel que fa referència a la regulació del treball dels seus professionals, es troben de moment, -és a dir, podem decidir-ho canviar, i ha de ser un debat que va molt més enllà d'aquesta Llei-, es troben regulats pel Codi de relacions laborals. Llavors, jo el que hagués preferit és un vot favorable i que ens emplacés a debatre, i de fet pel que he cregut entendre, la majoria de grups parlamentaris de la Cambra hi estarien d'acord, sobre quines han de ser les condicions de treball que es desenvolupen en els centres congregacionals.

Pel que fa al Sr. Naudi, descartats els problemes tècnics, això em preocupa, és a dir, em tranquil·litzaria que fos un problema tècnic, Això vol dir que vostè el que prefereix és que la Llei del Cos d'educació no es tiri endavant i que, doncs, després de 19 anys d'espera, els 1.025 professionals que són membres del Cos d'educació continuïn sense regulació pròpia.

Gràcies Sr. síndic.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

Algun altre conseller desitja intervenir...

Bé, si no hi ha més intervencions i vista la demanda dels M. I. Consellers Generals del PS integrants del Grup Parlamentari Mixt de procedir a la votació separada de diversos articles del Projecte de llei, procediríem en primer lloc a la votació dels mateixos.

El primer article que votarem de forma separada és l'article 2.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

**La Sra. Maria Martisella:**

A favor 17, en contra 1 i abstencions 10.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

A la vista del resultat declaro aprovat l'article 2 del Projecte de llei

Passem ara a la votació de l'article 8.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

**La Sra. Maria Martisella:**

A favor 19, en contra 1, abstencions 8.

**El Sr. síndic general:**

Gràcies.

A la vista del resultat, declaro aprovat l'article 8 del projecte de llei.

Passem tot seguit a la votació de l'article 17.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu donar lectura del resultat.

**La Sra. Maria Martisella:**

A favor 16, en contra 4, abstencions 8.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

A la vista del resultat, declaro aprovat l'article 17 del projecte de llei.

I finalment, votem separatament la disposició final primera.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu donar lectura del resultat, si us plau.

**La Sra. Maria Martisella:**

A favor 16, en contra 4, abstencions 8.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

A la vista del resultat, declaro aprovada la disposició final primera del projecte de llei.

A continuació procedirem a la votació de la resta de parts del projecte de llei.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

**La Sra. Maria Martisella:**

A favor 22, en contra 1, abstencions 5.

**El Sr. síndic general:**

Moltes gràcies.

A la vista del resultat, declaro aprovat el projecte de llei.

No havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 19.52h)











## Diari de Sessions del Consell General

---

Dipòsit legal: And. 275/94  
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €  
Subscripcions: Tel. 877877